

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

13 janvier 2005

PROJET DE LOI

**modifiant la loi du 23 mai 1990 sur
le transfèrement inter-étatique des
personnes condamnées et modifiant la loi du
15 décembre 1980 sur l'accès au territoire,
le séjour, l'établissement et l'éloignement
des étrangers**

SOMMAIRE

1. Résumé	3
2. Exposé des motifs	5
3. Avant-projet I	25
4. Avis du Conseil d'Etat I	29
5. Avant-projet II	35
6. Avis du Conseil d'Etat II	37
7. Projet de loi	40
8. Annexe	50

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

13 januari 2005

WETSONTWERP

**tot wijziging van de wet van 23 mei 1990
inzake de overbrenging tussen staten van de
gevonnenste personen en tot wijziging van de
wet van 15 december 1980 betreffende de
toegang tot het grondgebied, het verblijf,
de vestiging en de verwijdering
van vreemdelingen**

INHOUD

1. Samenvatting	3
2. Memorie van toelichting	5
3. Voorontwerp I	25
4. Advies van de Raad van State I	29
5. Voorontwerp II	35
6. Advies van de Raad van State II	37
7. Wetsontwerp	40
8. Bijlage	50

Le Gouvernement a déposé ce projet de loi le 13 janvier 2005.

De Regering heeft dit wetsontwerp op 13 januari 2005 ingediend.

Le «bon à tirer» a été reçu à la Chambre le 8 février 2005.

De «goedkeuring tot drukken» werd op 8 februari 2005 door de Kamer ontvangen.

cdH	: Centre démocrate Humaniste
CD&V	: Christen-Democratisch en Vlaams
ECOLO	: Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales
FN	: Front National
MR	: Mouvement Réformateur
N-VA	: Nieuw - Vlaamse Alliantie
PS	: Parti socialiste
sp.a - spirit	: Socialistische Partij Anders - Sociaal progressief internationaal, regionalistisch integraal democratisch toekomstgericht.
Vlaams Belang	: Vlaams Belang
VLD	: Vlaamse Liberalen en Democraten

Abréviations dans la numérotation des publications :

DOC 51 0000/000 : Document parlementaire de la 51e législature, suivi du n° de base et du n° consécutif

QRVA : Questions et Réponses écrites

CRIV : Version Provisoire du Compte Rendu intégral (couverture verte)

CRABV : Compte Rendu Analytique (couverture bleue)

CRIV : Compte Rendu Intégral, avec, à gauche, le compte rendu intégral et, à droite, le compte rendu analytique traduit des interventions (avec les annexes)
(PLEN: couverture blanche; COM: couverture saumon)

PLEN : Séance plénière

COM : Réunion de commission

Afkortingen bij de nummering van de publicaties :

DOC 51 0000/000 : Parlementair document van de 51e zittingsperiode + basisnummer en volgnummer

QRVA : Schriftelijke Vragen en Antwoorden

CRIV : Voorlopige versie van het Integraal Verslag (groene kaft)

CRABV : Beknopt Verslag (blauwe kaft)

CRIV : Integraal Verslag, met links het definitieve integraal verslag en rechts het vertaald beknopt verslag van de toespraken (met de bijlagen)
(PLEN: witte kaft; COM: zalmkleurige kaft)

PLEN : Plenum

COM : Commissievergadering

Publications officielles éditées par la Chambre des représentants

Commandes :

Place de la Nation 2

1008 Bruxelles

Tél. : 02/ 549 81 60

Fax : 02/549 82 74

www.laChambre.be

e-mail : publications@laChambre.be

Officiële publicaties, uitgegeven door de Kamer van volksvertegenwoordigers

Bestellingen :

Natieplein 2

1008 Brussel

Tel. : 02/ 549 81 60

Fax : 02/549 82 74

www.deKamer.be

e-mail : publicaties@deKamer.be

RÉSUMÉ

1. Transfèrement des personnes condamnées

Il s'agit de compléter la loi du 23 mai 1990 sur le transfèrement inter-étatique des personnes condamnées par trois chapitres importants. L'adoption de cet avant-projet de loi rend possible l'application intégrale en Belgique de la Convention européenne pour la surveillance des personnes condamnées ou libérées sous condition, faite à Strasbourg le 30 novembre 1964 et ratifiée par la Belgique le 21 septembre 1970, du Protocole additionnel à la Convention européenne sur le transfèrement des personnes condamnées, fait à Strasbourg le 18 décembre 1997 et des articles 68 et 69 de la Convention d'application de l'Accord de Schengen du 19 juin 1990. La Convention de 1964 a pour objet de permettre le reclassement social de certaines catégories de condamnés. Le Protocole additionnel de 1997 a pour objet la formulation de règles applicables au transfert de l'exécution de peines dans deux cas précis, à savoir lorsque la personne condamnée s'est enfuie vers le territoire de l'État dont elle est un ressortissant (cette situation fait également l'objet des articles 68 et 69 de la Convention d'application de l'Accord de Schengen de 1990) et lorsque la personne condamnée est visée par d'une mesure d'expulsion ou de remise à la frontière en raison de sa condamnation.

Les modifications proposées visent à améliorer sensiblement la coopération judiciaire en matière pénale entre les États membres du Conseil de l'Europe. Elles concernent notamment la possibilité d'exercer en Belgique une surveillance sur les personnes condamnées ou libérées sous condition, sur la base de condamnations pénales prononcées à l'étranger, et la possibilité d'exécuter ou d'appliquer intégralement à l'étranger des jugements pénaux prononcés en Belgique. Conformément aux nouvelles dispositions insérées dans la loi du 23 mai 1990, le consentement de l'intéressé n'est pas requis dans ces cas.

SAMENVATTING

1. Overbrenging van gevonnisse personen

Het gaat over het met drie belangrijke hoofdstukken aanvullen van de wet van 23 mei 1990 inzake de overbrenging tussen Staten van de gevonnisse personen. De goedkeuring van dit voorontwerp van wet maakt de integrale toepassing in België mogelijk van het Europees Verdrag betreffende het toezicht op de voorwaardelijk veroordeelde of in vrijheid gestelde personen, Straatsburg, 30 november 1964, en door België bekrachtigd op 21 september 1970, het aanvullende Protocol bij het Verdrag inzake de overbrenging van gevonnisse personen, Straatsburg, 18 december 1997, en de artikelen 68 en 69 van de Schengen-uitvoeringsovereenkomst van 19 juni 1990. Het Verdrag van 1964 beoogt de sociale reclassement mogelijk te maken van zekere categorieën veroordeelden. Het aanvullende Protocol van 1997 heeft het formuleren van regels tot voorwerp, van toepassing op de overdracht van tenuitvoerlegging van straffen in twee bijzondere gevallen, met name indien de veroordeelde persoon gevlucht is naar het grondgebied van de staat waarvan hij onderdaan is (deze situatie maakt tevens het voorwerp uit van de artikelen 68 en 69 van de Schengen-uitvoeringsovereenkomst van 1990), en in het geval de veroordeelde persoon tevens het voorwerp uitmaakt van een maatregel van uitzetting of een terugleiding naar de grens ten gevolge van zijn veroordeling.

De voorgestelde wijzigingen beogen het gevoelig verbeteren van de gerechtelijke samenwerking in strafzaken tussen de lidstaten van de Raad van Europa. Ze hebben met name betrekking op de mogelijkheid om in België toezicht uit oefenen op voorwaardelijk veroordeelde of in vrijheid gestelde personen, op basis van strafrechtelijke veroordelingen, uitgesproken in het buitenland, om tot de tenuitvoerlegging of algehele toepassing over te gaan van strafrechtelijke veroordelingen, uitgesproken in het buitenland, en om de tenuitvoerlegging of de algehele toepassing in het buitenland mogelijk te maken van strafrechtelijke vonnissen, uitgesproken in België. In overeenstemming met de nieuwe bepalingen ingevoegd in de wet van 23 mei 1990 is de toestemming van de betrokken persoon in deze gevallen niet vereist.

2. Modifications à la loi du 15 décembre 1980 en vue de régler le problème de la «double peine»

Le projet de loi exécute l'accord de gouvernement qui prévoit que «le problème de ce que l'on appelle la double peine sera résolu en traduisant en une loi la circulaire qui prévoit que les gens qui mènent leur vie de famille en Belgique, y sont nés ou y ont grandi, ne peuvent être expulsés après avoir été condamnés pénalement en Belgique».

2. Wijzigingen aan de wet van 15 december 1980 met het oog op de regeling van het probleem van de «dubbele bestraffing»

Het wetsontwerp voert het regeerakkoord uit dat bepaalt dat «het probleem van de zogenaamde dubbele bestraffing zal worden opgelost door de circulaire, die voorziet dat personen die hier zijn geboren, opgegroeid of hun familieleven hebben, niet kunnen worden uitgewezen na een in België opgelopen strafrechtelijke veroordeling, in de wet op te nemen».

EXPOSE DES MOTIFS

MESDAMES, MESSIEURS,

I. GÉNÉRALITÉS

1. Le gouvernement a l'honneur de présenter pour approbation aux chambres législatives le projet de loi modifiant la loi du 23 mai 1990 sur le transfèrement inter-étatique des personnes condamnées et la modification de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers.

1.1. Modifiant la loi du 23 mai 1990 sur le transfèrement inter-étatique des personnes condamnées

2. L'objectif poursuivi par les modifications apportées à la loi du 23 mai 1990 est triple:

Premièrement, le projet vise à compléter la loi du 23 mai 1990 sur le transfèrement inter-étatique des personnes condamnées, *M.B.*, 20 juillet 1990 (ci-après: loi sur le transfèrement) par la possibilité de transférer une personne condamnée qui fait également l'objet d'une mesure d'éloignement sans son consentement. Le transfèrement inter-étatique d'un détenu (étranger) sans son consentement est inséré par l'article 3 du Protocole additionnel à la Convention sur le transfèrement des personnes condamnées, fait à Strasbourg le 18 décembre 1997 (ci-après: Protocole de 1997). Ce Protocole fait l'objet d'une procédure de ratification.

Deuxièmement, le présent projet ajoute dans la loi sur le transfèrement la possibilité de prendre en charge ou, au contraire, de transférer la surveillance de personnes condamnées ou libérées sous condition. La reprise internationale et le transfert international de cette surveillance reposent sur la Convention européenne pour la surveillance des personnes condamnées ou libérées sous condition, adoptée à Strasbourg le 30 novembre 1964, *M.B.* du 31 octobre 1970 (ci-après: Convention de 1964), ratifiée depuis longtemps déjà par la Belgique.

Troisièmement, le projet transforme l'actuelle loi sur le transfèrement en une loi qui permet la reprise et l'exécution des peines et mesures privatives de liberté dans des cas déterminés. Désormais, la Belgique pourra dans trois cas procéder à l'exécution d'une peine ou mesure privative de liberté prononcée à l'étranger ou transférer à une autorité étrangère l'exécution d'une

MEMORIE VAN TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

I. ALGEMENE BESCHOUWINGEN

1. De regering heeft de eer om aan de wetgevende kamers het ontwerp van wet tot wijziging van de wet van 23 mei 1990 inzake de overbrenging tussen staten van de gevonniste personen en tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ter goedkeuring voor te leggen.

1.1. Wijziging van de wet van 23 mei 1990 inzake de overbrenging tussen staten van de gevonniste personen

2. Het doel van deze veranderingen aangebracht in de wet van 23 mei 1990 ontwerp is drieledig:

Ten eerste beoogt het ontwerp de wet van 23 mei 1990 inzake de overbrenging van gevonniste personen, *B.S.*, 20 juli 1990 (voortaan: Overbrengingswet) aan te vullen met de mogelijkheid om een veroordeelde persoon die tevens het voorwerp uitmaakt van een verwijderingsmaatregel zonder diens toestemming over te brengen. De tussenstaatse overbrenging zonder de toestemming van een (buitenlandse) gedetineerde is ingevoerd door artikel 3 van het aanvullend Protocol bij het Verdrag inzake de overbrenging van gevonniste personen, aangenomen te Straatsburg op 18 december 1997 (voortaan: Protocol van 1997). Dit Protocol maakt het voorwerp uit van een ratificeringsprocedure.

Ten tweede verruimt voorliggend ontwerp de overbrengingswet met de mogelijkheid om het toezicht op voorwaardelijk veroordeelde of voorwaardelijk in vrijheid gestelde personen over te nemen en in omgekeerde zin over te dragen. De internationale overname en overdracht van dit toezicht steunt op het door België al geruime tijd geleden geratificeerde Europees Verdrag betreffende het toezicht op de voorwaardelijk veroordeelde of in vrijheid gestelde personen, aangenomen te Straatsburg, op 30 november 1964, *B.S.*, 31 oktober 1970 (voortaan: het Toezichtverdrag).

Ten derde vormt het ontwerp de bestaande overbrengingswet om tot een wet die in welbepaalde gevallen de overname en de overdracht van de uitvoering van vrijheidsbenemende straffen en maatregelen toelaat. In drie gevallen zal België voortaan in staat zijn de uitvoering van een in het buitenland opgelegde vrijheidsbenemende straf of maatregel uit te voeren of

peine ou mesure privative de liberté prononcée en Belgique.

a) En application du titre IV (articles 22 à 25) de la Convention de 1964, outre la reprise ou le transfert de la surveillance, la reprise ou le transfert de la sanction éventuelle du non-respect des mesures de surveillance sera possible. L'État requis (qui exerce la surveillance) pourra donc lui-même, conformément à son droit national, supprimer les conditions auxquelles la surveillance était soumise et, le cas échéant, exécuter la peine ou la mesure prononcée.

b) Conformément à l'article 2 du Protocole de 1997 et aux articles 67 à 69 de la Convention du 19 juin 1990 d'application des Accords de Schengen du 14 juin 1985, *M.B.* du 15 octobre 1993 (ci-après: CAS), la Belgique pourra reprendre ou transférer l'exécution d'une peine ou mesure privative de liberté si la personne condamnée se soustrait ou tente de se soustraire à l'exécution de cette peine ou mesure. On entend par-là que la personne se réfugie sur le territoire belge ou sur le territoire d'un État parti à un des instruments internationaux précités.

c) Conformément à l'article 6, 4°, de la loi du 19 décembre 2003 relative au mandat d'arrêt européen (*M.B.* du 22 décembre 2003), les autorités judiciaires belges peuvent refuser l'exécution d'un mandat d'arrêt européen étranger si ce mandat vise la remise d'un ressortissant belge ou d'une personne résidant en Belgique en vue de l'exécution d'une peine ou mesure privative de liberté. Dans cette hypothèse, les autorités judiciaires belges sont tenues d'exécuter la peine ou mesure étrangère. Le présent projet donne un fondement légal à la reprise de l'exécution de la peine ou mesure privative de liberté à la base du mandat d'arrêt européen.

3. L'intitulé de la loi sur le transfèrement sera donc changé en «Loi sur le transfèrement inter-étatique des personnes condamnées, la reprise et le transfert de la surveillance des personnes condamnées ou libérées sous condition et la reprise et le transfert de l'exécution des peines et des mesures privatives de liberté.»

4. Le Protocole de 1997 complète la Convention sur le transfèrement de 1983 sur deux points. L'article 2 du

de l'application de la Convention de 1964, outre la reprise ou le transfert de la sanction éventuelle du non-respect des mesures de surveillance sera possible. L'État requis (qui exerce la surveillance) pourra donc lui-même, conformément à son droit national, supprimer les conditions auxquelles la surveillance était soumise et, le cas échéant, exécuter la peine ou la mesure prononcée.

a) Met toepassing van titel IV (artikelen 22 t.e.m. 25) van het Toezichtverdrag zal naast de overname of overdracht van het loutere toezicht ook de overname of overdracht van de eventuele sanctionering van de niet-naleving van de toezichtmaatregelen mogelijk zijn. De aangezochte (toezichthoudende) staat zal dus de voorwaarden waarop toezicht werd gehouden zelf, overeenkomstig het eigen recht kunnen intrekken en desgevallend de opgelegde straf of maatregel kunnen uitvoeren.

b) Overeenkomstig artikel 2 van het Protocol van 1997 en de artikelen 67 t.e.m. 69 van de Overeenkomst van 19 juni 1990 ter uitvoering van het Akkoord van Schengen van 14 juni 1985, *B.S.*, 15 oktober 1993 (voortaan: SUO), zal België de uitvoering van een vrijheidsbenemende straf of maatregel kunnen overnemen of overdragen indien de veroordeelde persoon zich aan de uitvoering van die straf of maatregel onttrekt of tracht te onttrekken. Hiermee wordt bedoeld dat de veroordeelde naar het Belgisch grondgebied vlucht, hetzij naar het grondgebied van een staat die partij is bij de hierboven aangegeven internationale instrumenten.

c) Overeenkomstig artikel 6, 4°, van de wet van 19 december 2003 betreffende het Europees aanhoudingsbevel (*B.S.*, 22 december 2003) kan de Belgische gerechtelijke overheid de tenuitvoerlegging van een buitenlands Europees aanhoudingsbevel weigeren indien dit bevel de overlevering beoogt van een Belgisch onderdaan of een persoon die in België verblijft, met het oog op de uitvoering van een vrijheidsbenemende straf of maatregel. In dat geval is de Belgische gerechtelijke overheid ertoe gehouden de buitenlandse straf of maatregel ten uitvoer te leggen. Onderhavig ontwerp voert een wettelijke grondslag in voor de overname van de uitvoering van de vrijheidsbenemende straf of maatregel die aan de grondslag ligt van het Europees aanhoudingsbevel.

3. De titel van de overbrengingswet zal aldus gewijzigd worden tot «Wet inzake de overbrenging tussen staten van veroordeelde personen, de overname en de overdracht van het toezicht op voorwaardelijk veroordeelde of in vrijheid gestelde personen, en de overname en de overdracht van de tenuitvoerlegging van vrijheidsbenemende straffen en maatregelen.»

4. Het Protocol van 1997 vult het Overbrengingsverdrag van 1983 op twee punten aan. Artikel 2 van het

Protocole permet la reprise / le transfert de l'exécution d'une peine ou mesure privative de liberté si la personne condamnée se soustrait à l'exécution de la peine en se réfugiant sur le territoire de l'État dont elle est un ressortissant ou un résident. Les articles 67 à 69, en particulier l'article 68, de la CAS traitent de la même problématique. Cette possibilité de reprise et de transfert de l'exécution de la peine n'a au fond aucun rapport avec le transfèrement étant donné que la personne condamnée, en s'enfuyant, ne peut naturellement (plus) être transférée physiquement: seule l'exécution de la peine ou mesure sera transférée le cas échéant. L'article 3 du Protocole introduit la possibilité de transférer un condamné sans son consentement pour autant que le condamné fasse également l'objet d'une mesure d'expulsion ou de reconduite à la frontière. En cas de transfèrement, il sera toutefois tenu compte de l'opinion du condamné. Pour le reste, les conditions qui régissent le transfèrement (volontaire) restent d'application: le transfèrement dépend donc toujours de l'accord de l'État qui a prononcé la condamnation et de l'État qui assure (la suite de) l'exécution de la peine ou mesure privative de liberté.

5. Le texte du Protocole a fait l'objet d'un rapport explicatif, approuvé par le Conseil de l'Europe et figurant sur le site Internet du Conseil de l'Europe (<http://conventions.coe.int/Treaty/fr/reports/Html/167.htm>).

6. La Convention de 1964 tend à optimiser la réinsertion sociale. La reprise / le transfert de la surveillance d'une personne condamnée ou libérée sous condition à l'étranger par l'État de la nationalité de la personne ou l'État avec lequel la personne a des liens (résidence) offre de meilleures garanties sur le plan de la réinsertion que si la surveillance était organisée par l'État étranger qui a prononcé la condamnation.

Étant donné que la personne condamnée ou libérée sous condition s'est rendue volontairement dans l'État qui assurera la surveillance, son consentement n'est pas requis pour la reprise ou le transfert de sa surveillance.

7. La Convention de 1964 confère également une base à la reprise / au transfert de l'exécution de la peine ou mesure privative de liberté. Si la personne placée sous surveillance viole les conditions de sa condamnation ou libération sous condition, l'État qui exerce la surveillance peut exécuter le restant de la peine ou mesure. La Convention de 1964 prévoit pour ce faire deux systèmes différents. Conformément au

Protocol maakt de overname / overdracht van de uitvoering van een vrijheids-benemende straf of maatregel mogelijk indien de veroordeelde persoon zich aan de strafuitvoering onttrekt, met name door te vluchten naar het grondgebied van de staat waarvan hij onderdaan of ingezetene is. De artikelen 67 tot 69, inzonderheid artikel 68 van de SUO behandelen dezelfde problematiek. Deze mogelijkheid tot overname en overdracht van de strafuitvoering houdt in wezen geen verband met de overbrenging aangezien de veroordeelde persoon door te vluchten uiteraard niet (meer) fysiek overgebracht moet worden: enkel de uitvoering van de straf of maatregel zal desgevallend worden overgedragen. Artikel 3 van het Protocol introduceert de mogelijkheid om een veroordeelde zonder diens toestemming over te brengen. De voorwaarde is dat de veroordeelde tevens het voorwerp uitmaakt van een uitwijzings- of uitzettingsmaatregel. Bij de overbrenging zal wel rekening worden gehouden met de mening van de veroordeelde. Voor het overige blijven de voorwaarden van de (vrijwillige) overbrenging van toepassing: de overbrenging blijft dus afhankelijk van het akkoord van de staat van veroordeling én van de staat van (verdere) tenuitvoerlegging van de vrijheidsbenemende straf of maatregel.

5. De tekst van het Protocol maakt het voorwerp uit van een toelichtend verslag, goedgekeurd door de Raad van Europa, en terug te vinden op de website van de Raad van Europa (<http://conventions.coe.int/Treaty/fr/reports/Html/167.htm>).

6. Het Toezichtverdrag beoogt de sociale reclasering te optimaliseren. De overname / overdracht van het toezicht op een in het buitenland voorwaardelijk veroordeelde of in vrijheid gestelde persoon door de staat van de nationaliteit van de persoon of de staat waarmee de persoon banden heeft (verblijft), biedt betere garanties op de reclasering dan wanneer het toezicht in de vreemde staat van veroordeling zou worden georganiseerd.

Aangezien de voorwaardelijk veroordeelde of in vrijheid gestelde persoon zich vrijwillig naar de staat die het toezicht zal overnemen begaf, is voor de overname en de overdracht van het toezicht, de toestemming niet vereist.

7. Het Toezichtverdrag biedt tevens een grondslag voor de overname / overdracht van de uitvoering van de vrijheidsbenemende straf of maatregel. Zo de onder toezicht geplaatste persoon de voorwaarden van zijn voorwaardelijke veroordeling of zijn voorwaardelijke invrijheidstelling zou schenden, kan de staat die het toezicht uitoefent het restant van de straf of maatregel verder ten uitvoer leggen. Het Toezichtverdrag voor-

Titre III (articles 16 à 21) de Convention de 1964, la décision de retirer la suspension conditionnelle, le sursis conditionnel ou la libération conditionnelle appartient à l'État de condamnation. Ensuite, l'État qui assure la surveillance prend en charge (la poursuite de) l'exécution de la peine ou mesure. Toutefois, l'État qui assure la surveillance peut convertir la peine ou mesure en une peine ou mesure conforme à son propre droit pénal. Pratiquement tous les États parties à la Convention de 1964, dont la Belgique, ont exclu l'application du Titre III par une déclaration. La raison invoquée est que la possibilité de convertir la peine ou mesure prononcée dans l'État de condamnation se heurte à une forte résistance : en effet, la conversion peut entraîner une réduction de la durée de la peine ou mesure dans une proportion inacceptable. En revanche, le Titre IV (articles 22 à 25) de la Convention de 1964 est appliqué par quasiment toutes les parties à la Convention. Le «dessaisissement» implique que l'État qui assure la surveillance reçoit les pleins pouvoirs en ce qui concerne l'affaire. Outre l'exercice de la surveillance, l'État qui assure la surveillance décidera en toute autonomie de l'éventuel retrait de la suspension conditionnelle, du sursis conditionnel ou de la libération conditionnelle. Il sanctionne en outre le non-respect des mesures de surveillance en exécutant la peine ou mesure prononcée dans l'État de condamnation. Contrairement au Titre III, l'exécution de la peine ou mesure étrangère doit en principe se poursuivre sans modification – le cas échéant, seule une adaptation peut y être apportée. Cette adaptation n'est possible que si la peine ou mesure prononcée à l'étranger diffère quant à sa nature ou à sa durée de la peine ou mesure (maximum) susceptible d'être prononcée en droit pénal belge pour les mêmes faits. L'adaptation va moins loin que la conversion ou le remplacement de la peine ou mesure.

8. Le projet opte pour l'application du Titre IV. La reprise de l'exécution de la peine ou mesure, le cas échéant après une rectification par le biais de la procédure d'adaptation, correspond au choix de la Belgique quant à la poursuite de l'exécution des peines et mesures étrangères et à la procédure d'adaptation dans le cadre de la Convention sur le transfèrement.

9. L'adoption du projet de loi entraînera la possibilité d'exercer en Belgique une surveillance sur les personnes condamnées ou libérées sous condition sur la base de condamnations pénales prononcées à l'étranger soit de transférer la surveillance sur des personnes condamnées ou libérées sous condition en Belgique (Cha-

ziet daartoe in twee verschillende systemen. Titel III (artikelen 16 tot 21) van het Toezichtverdrag laat de beslissing tot intrekking van de voorwaardelijke opschorting, het voorwaardelijk uitstel of de voorwaardelijke invrijheidstelling over aan de staat van veroordeling. Nadien neemt de staat van toezicht de (verdere) uitvoering van de straf of maatregel over. De staat van toezicht kan de straf of maatregel evenwel omzetten (vervangen) door een straf of maatregel die overeenstemt met een straf of maatregel waarin het eigen strafrecht voorziet. Bijna alle staten, waaronder België die partij zijn bij het Toezichtverdrag, hebben middels een verklaring de toepassing van titel III uitgesloten. De reden hiervoor is dat de mogelijkheid tot omzetting van de in de staat van veroordeling opgelegde straf of maatregel op grote weerstand stuit: de omzetting kan nl. een onaanvaardbaar grote reductie van de duur van de straf of maatregel met zich brengen. Titel IV (artikelen 22 t.e.m. 25) van het Toezichtverdrag wordt daarentegen door vrijwel alle partijen van het verdrag toegepast. De zgn. «uithandengeving van de zaak» houdt in dat de toezichthoudende staat volledige zeggenschap krijgt over de zaak. Naast het uitoefenen van het toezicht zal de toezichthoudende staat autonoom over de eventuele intrekking van de voorwaardelijke opschorting, het uitstel of de voorwaardelijke invrijheidstelling beslissen. Daarop sanctioneert de toezichthoudende staat de niet-naleving van de toezichtmaatregelen door de in de staat van veroordeling opgelegde straf of maatregel uit te voeren. In tegenstelling tot titel III, dient de buitenlandse straf of maatregel in beginsel ongewijzigd verder uitgevoerd te worden, desgevallend kan enkel een aanpassing gebeuren. Slechts indien de in het buitenland opgelegde straf of maatregel qua aard of duur afwijkt van de (maximum-) straf of maatregel die overeenkomstig het Belgisch strafrecht voor dezelfde feiten kan worden opgelegd, wordt de straf of maatregel aangepast. De aanpassing gaat minder ver dan de omzetting of vervanging van de straf of maatregel.

8. Het ontwerp kiest voor de toepassing van titel IV. De overname van de tenuitvoerlegging van de straf of maatregel, desgevallend na een correctie middels de aanpassingsprocedure, sluit aan bij de Belgische keuze voor de voortgezette tenuitvoerlegging van buitenlandse straffen en maatregelen en de aanpassings-procedure in het kader van het overbrengingsverdrag.

9. Door de aanneming van het ontwerp van wet wordt het mogelijk om in België toezicht uit te oefenen op in het buitenland voorwaardelijk veroordeelde of in vrijheid gestelde personen dan wel het toezicht op een in België voorwaardelijke veroordeelde of in vrijheid gestelde persoon over te dragen (Hoofdstuk V) en om in

pitre V), ainsi que la possibilité de procéder à l'exécution de condamnations pénales prononcées à l'étranger dans trois cas précis (Chapitre VI). Le projet de loi vise également à offrir la possibilité d'exécuter à l'étranger des jugements pénaux prononcés en Belgique (Chapitre VII).

Le projet prévoit également l'exception nécessaire pour ce qui regarde le consentement requis (art. 5*bis* et art. 8, alinéa 2) ainsi qu'une adaptation des formalités à respecter en cas de transfèrement vers la Belgique d'une personne condamnée qui, outre sa condamnation, fait l'objet d'une mesure d'expulsion ou de remise à la frontière (art. 8, alinéa 2).

10. Il a été très largement tenu compte de l'avis du Conseil d'État comme l'indique le présent exposé des motifs.

1.2. Modification de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers.

11. Quant aux modifications apportées à la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers, elles visent à mettre fin à la possibilité d'éloigner du territoire du Royaume des étrangers qui y ont développé des attaches durables.

12. La loi du 15 décembre 1980 permet actuellement à l'État belge de prononcer une mesure d'éloignement, assortie d'une interdiction de séjour de 10 ans, à l'égard des étrangers qui ont porté atteinte à l'ordre public ou la sécurité nationale. Des étrangers condamnés pénalement peuvent, sur cette base, être renvoyés dans leur pays d'origine après avoir purgé leur peine. Appliquée à des personnes qui ont noué des attaches en Belgique, cette mesure est contraire à certains principes fondamentaux de notre système démocratique. On parle alors d'une double peine.

13. En considération de cette problématique, plusieurs circulaires ministérielles sont venues encadrer le pouvoir dont dispose l'autorité en la matière. La dernière circulaire date du 24 juillet 2002. Elle tend à interdire l'éloignement des étrangers qui mènent leur vie de famille en Belgique, qui y sont nés ou qui y ont grandi. En vue de mieux garantir la sécurité juridique, l'accord de gouvernement prévoit de transposer dans une loi les dispositions de la circulaire.

drie welomschreven gevallen tot de uitvoering van in het buitenland opgelegde vrijheidsbenemende straffen en maatregelen over te gaan (Hoofdstuk VI). Hoofdstuk VII omvat de overdracht van de tenuitvoerlegging van in België opgelegde vrijheidsbenemende straffen en maatregelen.

Het ontwerp voorziet ook in de nodige uitzondering op de toestemmingsvereiste (ontworpen art.5*bis*, en art.8, 2^e lid), en een aanpassing van de na te leven formaliteiten in het geval van overbrenging van een gevonniste persoon naar België, die naast de veroordeling tevens getroffen is door een maatregel van uitzetting of terugleiding naar de grens (art. 8, 2^e lid).

10. Er werd in ruime mate rekening gehouden met het advies van de Raad van State, zoals in dit memoire van toelichting werd aangegeven.

1.2. Wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

11. Voor wat de wijzigingen betreft, aangebracht aan de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, deze beogen het een einde te maken aan de mogelijkheid om vreemdelingen die op het grondgebied van het Koninkrijk duurzame banden ontwikkelden van het grondgebied te verwijderen.

12. De wet van 15 december 1980 laat momenteel aan de Belgische staat toe om een verwijderingsmaatregel uit te spreken, samen met een verblijfsverbod van 10 jaar, ten overstaande van vreemdelingen die een inbreuk gepleegd hebben op de openbare orde of de veiligheid van het land. Vreemdelingen die strafrechtelijk veroordeeld werden kunnen op basis hiervan, na het uitzitten van hun straf, teruggestuurd worden naar hun land van oorsprong. Indien toegepast op personen die duurzame bindingen in België ontwikkelden, druist deze maatregel in tegen bepaalde fundamentele principes van ons democratisch systeem. Er is dan sprake van een dubbele bestraffing.

13. Rekening houdend met deze problematiek, hebben meerdere ministeriële rondzendbrieven de bevoegdheid waarover de overheden op dit vlak beschikken omkaderd. De laatste rondzendbrief dateert van 24 juli 2002. Deze strekt ertoe om de verwijdering te verbieden van vreemdelingen die hun familieleven in België doorbrengen, die hier geboren zijn of die hier opgegroeid zijn. Met het oog op de rechtszekerheid voorziet het regeerakkoord de bepalingen van de omzendbrief in een wet op te nemen.

II. COMMENTAIRE DES ARTICLES

TITRE I – DISPOSITION PRÉLIMINAIRE

Article 1er

14. L'article 1er renvoie à la répartition constitutionnelle des compétences.

TITRE II – MODIFICATIONS DE LA LOI DU 23 MAI 1990 SUR LE TRANSFÈREMENT INTER-ÉTATIQUE DES PERSONNES CONDAMNÉES

1. Principes généraux

Article 2

15. Dans son état actuel, la loi de transfèrement du 23 mai 1990 traite uniquement du transfèrement volontaire de personnes condamnées et emprisonnées en Belgique vers les États étrangers dont ces personnes sont des ressortissants et du transfèrement de ressortissants belges condamnés et emprisonnés à l'étranger vers la Belgique.

16. L'article 2 remplace dès lors l'intitulé de la loi sur le transfèrement, compte tenu de l'insertion des nouvelles dispositions dans la loi actuelle.

17. Il a été tenu compte de la remarque du Conseil d'État dans la version néerlandaise du projet de loi (avis du Conseil d'État n°36.932/3, point 4).

Article 3

18. L'article 3 insère un nouvel article *5bis* dans la loi sur le transfèrement. L'article vise l'exécution de l'article 3 du Protocole de 1997. Contrairement au transfèrement sur base de la Convention de transfèrement (1983), l'article 3 du Protocole de 1997, n'exige pas le consentement de la personne condamnée lorsque cette dernière fait également l'objet d'une mesure d'expulsion ou de remise à la frontière.

19. Conformément à l'avis du Conseil d'État (point 5), une référence explicite à l'article 1, alinéa 1er, 3 de

II. ARTIKELGEWIJZE BESPREKING

TITEL I – VOORAFGAANDE BEPALING

Artikel 1

14. Artikel 1 verwijst naar de grondwettelijke bevoegdheidsverdeling.

TITEL II – WIJZINGEN VAN DET WET VAN 23 MEI 1990 INZAKE DE OVERBRENGING TUSSEN STATEN VAN DE GEVONNISTE PERSONEN

1. Algemene beginselen

Artikel 2

15. De Overbrengingswet van 23 mei 1990 regelt in zijn huidige staat uitsluitend de vrijwillige overbrenging van in België gevonniste en gedetineerde personen naar de staat waarvan die persoon onderdaan is of alwaar die persoon verblijft. Omgekeerd, regelt de wet de overbrenging naar België van in het buitenland veroordeelde Belgen of daarmee in voorkomend geval gelijk te stellen vreemdelingen.

16. Artikel 2 vervangt dan ook de titel van de Overbrengingswet, in functie van de toevoeging van de nieuwe bepalingen aan de huidige wet.

17. Er werd rekening gehouden met de opmerking van de Raad van State in de Nederlandstalige versie van het wetsontwerp (advies Raad van State nr. 36.932/3, punt 4).

Artikel 3

18. Artikel 3 voegt een nieuw artikel *5bis* in de Overbrengingswet in. Het artikel heeft tot doel om artikel 3 van het Protocol van 1997 in de Belgische rechtsorde in te voeren. In tegenstelling tot de overbrenging op basis van het Overbrengingsverdrag (1983), vereist artikel 3 van het Protocol van 1997 niet langer de toestemming van de veroordeelde persoon, indien deze tevens het voorwerp is van een maatregel van uitzetting of terugleiding naar de grens.

19. In overeenstemming met het advies van de Raad van State (punt 5), werd er in het nieuwe artikel *5bis*

la loi de transfèrement a été introduite au nouvel article 5bis afin d'éviter toute contradiction. Par ailleurs, afin de tenir compte d'une autre remarque du Conseil d'État (point 6), il est clairement précisé dans la dernière phrase de ce nouvel article que, bien que le consentement de l'intéressé ne soit plus une condition au transfèrement, par contre l'avis de l'intéressé sera systématiquement demandé et pris en considération, sans lier le gouvernement dans sa décision.

Article 4

20. L'article 4 complète aux endroits nécessaires l'article 8, alinéa 2, existant de la loi de transfèrement. L'article 8, alinéa 2, prévoit les formalités à remplir une fois que la personne condamnée a été transférée en Belgique. Les mots «ou, par dérogation à l'art. 1er, alinéa 1er, 3 de la présente loi, l'avis» sont insérés, dans l'optique où le transfèrement est exécuté en application de l'article 3 du Protocole de 1997. Dans ce cas, le consentement n'est en effet pas requis mais il convient toutefois de vérifier que l'avis de la personne condamnée a bien été pris en considération.

21. En outre, le Procureur du Roi vérifie si la copie de la mesure d'expulsion, de remise à la frontière ou de toute autre mesure est jointe au dossier.

22. Ces deux formalités supplémentaires sont inscrites à l'article 8, alinéa 2, de la loi du 23 mai 1990.

23. Enfin, conformément à l'avis du Conseil d'État (point 5), une référence explicite à l'article 1er, alinéa 1er, 3 de la loi de 1990 a été introduite à l'article 8, alinéa 2 de la même loi afin d'éviter toute contradiction en son sein.

2. La reprise et le transfert de la surveillance de personnes condamnées ou libérées sous condition à l'étranger.

Article 5

24. Cet article introduit un nouveau Chapitre V dans la loi de transfèrement. Son intitulé a été adapté comme le proposait le Conseil d'État (point 7 de l'avis).

een expliciete verwijzing aangebracht naar artikel 1, 1ste lid, 3 van de Overbrengingswet teneinde elke tegenstelling te vermijden. Teneinde rekening te houden met een andere opmerking van de Raad van State (punt 6), wordt daarenboven in de laatste zin van dit nieuwe artikel duidelijk gepreciseerd dat, alhoewel de instemming van de betrokkene geen voorwaarde meer is voor de overdracht, daarentegen de mening van de betrokkene systematisch zal worden gevraagd en er zal worden rekening mee gehouden, zonder de regering bij haar besluitneming te verbinden.

Artikel 4

20. Artikel 4 zorgt voor de nodige aanvullingen bij het bestaande artikel 8, 2^e lid van de Overbrengingswet. Artikel 8, 2^e lid betreft de te vervullen formaliteiten eens de gevonnenste persoon naar België is overgebracht. De woorden «of afwijking van art. 1, eerste lid, 3 van deze wet de mening» worden toegevoegd, in het geval de overbrenging wordt uitgevoerd in toepassing van artikel 3 van het Protocol van 1997. In dit geval is immers de toestemming niet vereist, doch dient te worden nagegaan of het advies van de veroordeelde wel in overweging werd genomen.

21. Verder gaat de procureur des Konings na of de kopie van de uitzettingsmaatregel, terugleiding naar de grens, of elke andere maatregel bij de stukken in het dossier zijn gevoegd.

22. Beide bijkomende formaliteiten worden in artikel 8, lid 2 van de wet van 23 mei 1990 ingeschreven.

23. Tot slot werd, overeenstemmend met het advies van de Raad van State (punt 5) een expliciete verwijzing naar artikel 1, 1ste lid, 3 van de wet van 1990 ingevoegd bij artikel 8, 2de lid van dezelfde wet, teneinde elke tegenstelling erin te vermijden.

2. De overname en de overdracht van het toezicht op personen die voorwaardelijk veroordeeld of voorwaardelijk in vrijheid gesteld zijn.

Artikel 5

24. Dit artikel voegt een nieuw Hoofdstuk V in de Overbrengingswet in. Het opschrift ervan werd aangepast, zoals voorgesteld door de Raad van State (punt 7 van het advies).

Article 6

25. L'article 15 doit permettre de manière générale au gouvernement de satisfaire aux demandes d'États étrangers, parties à la Convention de 1964, de surveiller des personnes condamnées ou libérées sous condition. Cependant, outre la demande, l'État requérant communiquera également les conditions imposées à la personne condamnée et, s'il y a lieu, les mesures de surveillance auxquelles celle-ci est tenue de se conformer pendant la période d'épreuve. Si l'État belge accepte de donner suite à la demande de se charger de la surveillance émanant de l'État étranger, les autorités judiciaires belges sont obligées de respecter les mesures prévues et imposées par les autorités pénales étrangères.

26. L'article 15, alinéa 2, vise à exécuter l'article 5 de la Convention.

27. La reprise de la surveillance ne requiert pas le consentement de la personne condamnée ou libérée sous condition.

28. La *ratio legis* de cette disposition est que la personne à placer sous surveillance se rend librement dans l'État requis qui est également l'État qui assure la surveillance.

Article 7

29. Après avoir été informé des mesures imposées à la personne condamnée par l'État requérant, l'article 16 permet d'adapter ces mesures à la législation belge sans pour autant les aggraver dans leur nature ou leur durée. De même, les mesures de surveillance prononcées à l'étranger ne peuvent être aggravées tant au niveau de leur nature que de leur durée.

30. Il appartient au procureur du Roi de soumettre l'affaire dans les plus brefs délais à la commission de probation, à la commission de défense sociale ou, dans le cas de la surveillance d'une personne libérée sous condition, à la commission de libération conditionnelle. Le procureur du Roi compétent est celui de l'arrondissement où la personne à placer sous surveillance a son domicile ou sa résidence. Il ne s'agit pas ici d'une nouvelle décision au fond mais d'une confirmation d'une décision étrangère. L'adaptation éventuelle des mesures de surveillance prononcées à l'étranger est effectuée conformément au droit applicable en Belgique en matière d'exécution des peines.

Artikel 6

25. Artikel 15 moet het op een algemene wijze de Regering mogelijk maken om tegemoet te komen aan de verzoeken uitgaande van een buitenlandse overheid, die partij is bij het Toezichtverdrag, om het toezicht op voorwaardelijk veroordeelde of in vrijheid gestelde personen over te nemen en uit te voeren. De verzoekende staat moet echter naast het verzoek, eveneens de aan de veroordeelde opgelegde maatregelen meedelen, en indien daartoe gronden bestaan, de maatregelen van toezicht waaraan deze zich gedurende de proeftijd moet onderwerpen. In het geval dat er tegemoet wordt gekomen aan het verzoek van de buitenlandse overheid om het toezicht over te nemen, zijn de Belgische gerechtelijke overheden verplicht zijn om de door de buitenlandse overheid opgelegde maatregelen te respecteren.

26. Artikel 15, lid 2 geeft uitvoering aan artikel 5 van het Toezichtverdrag.

27. Voor de overname van het toezicht is de toestemming van de voorwaardelijk veroordeelde of in vrijheid gestelde persoon niet vereist.

28. De *ratio legis* van deze bepaling is dat de onder toezicht te plaatsen persoon zich vrijwillig naar de aangezochte staat, tevens de staat van het toezicht geeft.

Artikel 7

29. Artikel 16 maakt het mogelijk om, na ingelicht te zijn over de maatregelen die aan de veroordeelde werden opgelegd door de verzoekende staat, deze zonder ze qua aard of duur te mogen verzwaren, aan te passen aan de Belgische wetgeving. Evenmin kunnen de in het buitenland uitgesproken toezichtmaatregelen naar aard of duur worden verzwwaard.

30. Het is aan de procureur des Konings om de zaak onverwijld aan de probatiecommissie dan wel de commissie bescherming van de maatschappij hetzij, in het geval het het toezicht op een voorwaardelijk in vrijheid gestelde persoon betreft, de commissie voor de voorwaardelijke invrijheidstelling over te maken. De bevoegde procureur des Konings is deze van het arrondissement waar de onder toezicht te plaatsen persoon zijn woonplaats heeft of zich heeft gevestigd. Het betreft hier geen nieuwe beslissing ten gronde, maar een bevestiging van een buitenlandse beslissing. De eventuele aanpassing van de in het buitenland opgelegde toezichtmaatregelen gebeurt in overeenstemming met het ter zake toepasselijke Belgisch strafuitvoeringsrecht.

31. Enfin, le projet de nouvel article 16 a été adapté conformément à la remarque du Conseil d'État (point 8), afin d'aligner la notion de «mesures de surveillance» sur le texte de la Convention.

Article 8

32. L'article 17 offre la possibilité pour l'État belge de transférer la surveillance des personnes condamnées ou libérées sous condition à une autorité étrangère.

3. La reprise de l'exécution des peines et mesures privatives de liberté prononcées à l'étranger.

Article 9

33. Cet article introduit un nouveau Chapitre VI dans la loi de transfèrement consacré à la reprise de l'exécution en Belgique des peines et mesures privatives de liberté prononcées à l'étranger.

Article 10

34. Comme dans l'hypothèse où la Belgique est l'État de condamnation, c'est le Service Public Fédéral Justice qui envoie, reçoit et examine les demandes.

35. Le projet part du principe qu'une procédure d'exequatur n'est pas nécessaire. Conformément à la déclaration belge relative à l'article 9 de la Convention sur le transfèrement, la Belgique, à l'instar de la majorité des autres États parties à cette convention, a opté pour le principe de la «poursuite de l'exécution» de la peine ou mesure privative de liberté prononcée à l'étranger. La procédure de la poursuite de l'exécution est décrite à l'article 10 de la Convention sur le transfèrement. En d'autres termes, après le transfèrement du détenu, la peine étrangère continue à être exécutée telle quelle. Elle peut tout au plus être adaptée si sa nature ou sa durée ne correspond pas à celle de la peine maximum susceptible d'être prononcée en droit belge pour les mêmes faits. Concrètement, une peine étrangère plus lourde sera ramenée au niveau de la peine maximum prévue en Belgique pour ces faits.

31. Tot slot werd het ontwerp van het nieuwe artikel 16 aangepast, in overeenstemming met de opmerking van de Raad van State (punt 8), teneinde het begrip «toezichtmaatregelen» in lijn te brengen met de tekst van het Verdrag.

Artikel 8

32. Artikel 17 biedt de mogelijkheid voor de Belgische Staat om het toezicht op voorwaardelijk veroordeelde of in vrijheid gestelde personen aan een buitenlandse overheid over te dragen.

3. De overname van de tenuitvoerlegging van in het buitenland opgelegde vrijheidsbenemende straffen en maatregelen.

Artikel 9

33. Dit artikel voegt een nieuw Hoofdstuk VI in de Overbrengingswet in. Dit hoofdstuk heeft betrekking op de overname van de tenuitvoerlegging van buitenlandse vrijheidsbenemende straffen en maatregelen.

Artikel 10

34. De Federale Overheidsdienst Justitie verstuurt, ontvangt en onderzoekt de verzoeken, zoals ook het geval is als België Staat van veroordeling is.

35. Het ontwerp gaat ervan uit dat een zgn. exequaturprocedure niet nodig is. Overeenkomstig de Belgische verklaring bij artikel 9 van het Overbrengingsverdrag heeft België, net zoals de meeste andere partijen bij dit verdrag, gekozen voor het beginsel van de zgn. voortgezette tenuitvoerlegging van de buitenlandse vrijheidsbenemende straf of maatregel. De procedure van de voortgezette tenuitvoerlegging is omschreven in artikel 10 van het Overbrengingsverdrag. Dit wil zeggen dat na de overbrenging van de gedetineerde, de buitenlandse straf ongewijzigd verder wordt uitgevoerd. Hoogstens kan de straf worden aangepast, indien zij naar aard of duur niet zou overeenstemmen met de maximumstraf die krachtens het Belgische strafrecht voor dezelfde feiten kan worden opgelegd. Concreet zal een zwaardere buitenlandse straf worden verminderd tot het niveau van de voor die feiten in België voorziene maximumstraf.

36. La peine étrangère ne sera nullement convertie ni «remplacée» par une peine belge fixée *in concreto*.

37. Conformément au choix belge de poursuivre l'exécution, l'article 18, § 3, en projet prévoit dès lors que la peine ou mesure prononcée à l'étranger est directement et immédiatement exécutoire en Belgique. L'article 22 en projet définit la procédure d'adaptation à appliquer le cas échéant.

38. Les paragraphes 1er et 2 de l'article 18 énumèrent les trois possibilités de reprendre l'exécution des peines et mesures privatives de liberté étrangères, notamment:

Paragraphe 1er

1°. L'État de condamnation demande à reprendre, outre la surveillance, «toute l'affaire». Cela signifie que la Belgique, en tant qu'État de surveillance, retire le cas échéant la suspension conditionnelle, le sursis conditionnel ou la libération conditionnelle et exécute (ou poursuit l'exécution de) la peine ou mesure étrangère. Cette demande se fonde sur le titre IV de la Convention de 1964.

2°. L'État requérant demande de procéder à la reprise et à l'exécution d'une peine ou mesure privative de liberté si le condamné a la nationalité belge ou peut être considéré comme un ressortissant belge conformément à l'article 3 de la loi sur le transfèrement et qu'il tente de se soustraire à l'exécution de la condamnation dans l'État de condamnation en se réfugiant sur le territoire belge avant d'avoir subi l'entièreté de la condamnation. Cette demande repose sur l'article 2 du Protocole de 1997 ainsi que sur les articles 67 à 69 de la CAS.

Paragraphe 2

3°. L'État requérant a délivré un mandat d'arrêt européen qui vise à obtenir la remise d'un ressortissant ou d'un résident belge en vue de l'exécution d'une peine ou mesure privative de liberté. Conformément à l'article 6, 4°, les autorités judiciaires belges qui doivent apprécier le caractère exécutoire du mandat d'arrêt européen peuvent décider qu'il n'est pas exécutoire pour autant qu'elles reprennent l'exécution de la peine ou mesure étrangère. Si les autorités judiciaires décident de ne pas remettre leurs ressortissants ou résidents mais d'exécuter en Belgique la peine ou mesure étrangère, l'exécution a lieu conformément à cette loi.

36. De buitenlandse straf wordt geenszins omgezet en «vervangen» door een *in concreto* bepaalde Belgische straf.

37. Overeenkomstig de Belgische keuze voor de voortgezette uitvoering bepaalt het ontworpen artikel 18, § 3, van het ontwerp dan ook dat de in het buitenland uitgesproken straf of maatregel in België rechtstreeks en onmiddellijk uitvoerbaar is. Het ontworpen artikel 22 omschrijft de desgevallend toe te passen aanpassingsprocedure.

38. Paragrafen 1 en 2 van artikel 18 sommen de drie mogelijkheden voor de overname van de tenuitvoerlegging van buitenlandse vrijheidsbenemende straffen en maatregelen op:

Paragraaf 1

1°. De Staat van veroordeling verzoekt om naast het toezicht, tevens «de gehele zaak» over te nemen. Dit wil zeggen dat België als toezichhoudende staat in voorkomend geval de voorwaardelijke opschorting, het voorwaardelijk uitstel of de voorwaardelijke invrijheidstelling intrekt en de buitenlandse straf of maatregel (verder) ten uitvoer legt. Dit verzoek stoelt op titel IV van het Toezichtverdrag.

2°. De verzoekende Staat verzoekt om tot overname en tenuitvoerlegging van een vrijheidsbenemende straf of maatregel over te gaan, indien de veroordeelde de Belgische nationaliteit heeft of conform artikel 3 van de overbrengingswet als een Belgisch onderdaan kan worden beschouwd, en zich aan de tenuitvoerlegging van de veroordeling in de staat van veroordeling tracht te onttrekken door te vluchten naar het Belgische grondgebied, voordat hij de veroordeling geheel heeft ondergaan. Dit verzoek steunt op artikel 2 van het protocol 1997 en de artikelen 67 – 69 SUO.

Paragraaf 2

3°. De verzoekende Staat vaardigde een Europees aanhoudingsmandaat dat ertoe strekt de overlevering van een Belgisch onderdaan of ingezetene te bekomen met het oog op de uitvoering van een vrijheidsbenemende straf of maatregel. Overeenkomstig artikel 6, 4°, kan de Belgische gerechtelijke overheid die de uitvoerbaarheid van het Europees aanhoudingsbevel moet beoordelen tot de niet-uitvoerbaarheid beslissen mits de uitvoering van de buitenlandse straf of maatregel wordt overgenomen. Indien de gerechtelijke overheid beslist om de eigen onderdaan of ingezetene niet over te leveren doch de buitenlandse straf of maatregel in België ten uitvoer te leggen, gebeurt de tenuitvoerlegging overeenkomstig deze wet.

Paragraphe 3

Le paragraphe 3 exprime le principe de la poursuite de l'exécution de la peine ou mesure étrangère. Le cas échéant, la peine ou mesure sera préalablement adaptée conformément à la procédure définie à l'article 22.

Article 11

39. L'article 19 règle le déroulement des opérations d'exécution de la condamnation. La personne condamnée est incarcérée dans l'établissement pénitentiaire désigné par le ministère public, dès que l'État belge reçoit une demande de procéder à l'exécution d'une peine ou une mesure privative de liberté au sens de l'article 18, § 2 ou 3.

Article 12

40. L'article 20 prévoit que dans les vingt-quatre heures de son arrivée dans cet établissement, il comparait devant le procureur du Roi près le tribunal du lieu qui s'entretient avec lui et prend connaissance du dossier relatif au transfèrement de l'exécution. Il y aura lieu de faire appel à un conseil, soit lorsque le détenu aura demandé d'être assisté de son avocat, soit lorsque l'assistance d'un avocat aura été jugée nécessaire, compte tenu de l'état mental ou de l'âge du détenu. Lorsque le consentement de la personne condamnée à l'exécution de la condamnation en Belgique n'est pas requis, il est important de faire examiner la condamnation pénale étrangère par une autorité judiciaire. La présence d'un avocat permettra de veiller au respect des droits de la personne concernée. Un procès-verbal sera dressé, qui constituera une des pièces officielles du dossier de l'exécution.

41. La précision terminologique suggérée par le Conseil d'État (point 10 de l'avis) est insérée dans le projet de loi.

42. Sur la base des pièces du dossier, le procureur du Roi pourra ordonner l'incarcération immédiate du condamné ou son placement à l'annexe psychiatrique de l'établissement pénitentiaire, lorsque la mesure prononcée à l'étranger est de même nature que celle prévue au chapitre II de la loi du 9 avril 1930 de défense sociale à l'égard des anormaux et délinquants d'habitude.

Paragraaf 3

Paragraaf 3 verwoordt het beginsel van de voortgezette tenuitvoerlegging van de buitenlandse straf of maatregel. Desgevallend zal de straf of maatregel vooraf worden aangepast overeenkomstig de procedure zoals omschreven in artikel 22.

Artikel 11

39. Artikel 19 regelt het verloop van de tenuitvoerlegging. Van zodra de Belgische Staat een verzoek tot tenuitvoerlegging van een buitenlandse vrijheidsbenemende straf of maatregel in de zin van artikel 18, § 1 of 2 heeft ontvangen, wordt de veroordeelde persoon overgebracht naar de strafinrichting bepaald door het openbaar ministerie.

Artikel 12

40. Artikel 20 bepaalt dat de veroordeelde persoon binnen vierentwintig uur na zijn aankomst in die strafinrichting voor de procureur des Konings van die plaats verschijnt. Deze laatste onderhoudt zich met de hem en neemt kennis van het dossier betreffende de overdracht van tenuitvoerlegging. Er moet een beroep worden gedaan op de raadsman wanneer de gedetineerde om de bijstand van zijn advocaat heeft verzocht of wanneer die bijstand nodig wordt geacht omwille van de mentale toestand of de leeftijd van de gedetineerde. De aanwezigheid van een raadsman zal het toezicht op de eerbiediging van de rechten van de betrokken persoon verzekeren. Er wordt een proces-verbaal opgemaakt, dat als officieel stuk aan het dossier van tenuitvoerlegging wordt toegevoegd.

41. De terminologische precisering die de Raad van State (punt 10 van het advies) voorstelde is in het wetsontwerp ingevoegd.

42. Op grond van de stukken van het dossier kan de procureur des Konings de onmiddellijke opsluiting van de veroordeelde persoon of diens plaatsing in de psychiatrie afdeling van de strafinrichting, wanneer de maatregel uitgesproken in het buitenland gelijkaardig is aan die gesteld in hoofdstuk II van de wet van 9 april 1930 tot bescherming van de maatschappij tegen abnormalen en de gewoontemisdadigers.

Article 13

43. Dans ce dernier cas, le procureur du Roi saisit la commission de défense sociale compétente afin que celle-ci désigne l'établissement dans lequel aura lieu l'internement, selon la procédure prévue par la loi du 9 avril 1930. C'est ce que prévoit le nouvel article 21.

Article 14

44. Si, au vu du dossier qui lui est présenté, le procureur du Roi constate que la peine ou la mesure ne correspond pas, par sa nature ou sa durée, à celle prévue par la loi belge pour les mêmes faits, il est tenu, en vertu de l'article 22 du projet, de saisir le tribunal de première instance (chambre correctionnelle) afin que celui-ci adapte la peine ou la mesure à celle qui est prévue par la loi belge pour une infraction de même nature. La peine ou mesure adaptée doit, en ce qui concerne sa nature, correspondre autant que possible à la peine ou mesure infligée dans le cadre de la décision rendue à l'étranger. Cette dernière ne peut toutefois être aggravée. Ces précisions sont reprises explicitement dans le projet de loi, suivant la suggestion du Conseil d'État (point 11 de l'avis).

45. Cette procédure d'adaptation est conforme à celle qui est organisée par l'article 23 de la Convention de 1964.

Article 15

46. L'article 23 reprend la formulation de l'article 12 de la loi sur les transfèrements. L'application et l'exécution de la peine ou de la mesure sont régies par le droit belge, sous réserve des dispositions particulières, relatives à la compétence de décision des États en matière d'exécution de la peine, contenues dans la convention ou le traité qui est à la base du transfèrement. Ceci implique également que les autorités belges doivent, le cas échéant, entièrement assumer l'application de la peine ou mesure privative de liberté. En cas de reprise de l'exécution d'une peine ou mesure privative de liberté, le droit d'exécuter la condamnation dans l'état requérant est éteint (cf. art. 25 de la Convention de 1964).

Artikel 13

43. In dit laatste geval maakt de procureur des Konings de zaak aanhangig bij de bevoegde commissie tot bescherming van de maatschappij, opdat die commissie, overeenkomstig de procedure bepaald bij de wet van 9 april 1930, de inrichting zou aanwijzen waar de internering zal plaatsvinden. Daarin voorziet artikel 21.

Artikel 14

44. Wanneer de procureur des Konings na inzage van het hem voorgelegde dossier echter vaststelt dat de straf of maatregel wegens de aard of duur ervan niet overeenstemt met de straf of maatregel die de Belgische wet voor dezelfde feiten voorschrijft, moet hij overeenkomstig artikel 22 van het ontwerp de zaak aanhangig maken bij de rechtbank van eerste aanleg (correctionele kamer), zodat deze de straf of maatregel kan aanpassen aan die welke in de Belgische wet is vastgesteld voor een gelijkaardig strafbaar feit. De aangepaste straf of maatregel dient in aard zoveel als mogelijk overeen te stemmen met de straf of maatregel die bij de uit te voeren buitenlandse beslissing is opgelegd. De straf of maatregel mag echter niet worden verzwaard. Deze preciseringen zijn, volgens het voorstel van de Raad van State (artikel 11 van het advies) expliciet hernomen in het wetsontwerp.

45. Deze procedure van aanpassing is in overeenstemming met die welke is bepaald in artikel 23 van het Toezichtverdrag.

Artikel 15

46. Artikel 23 herneemt de formulering van artikel 12 van de overbrengingswet. Voor de toepassing en de tenuitvoerlegging van de straf of de maatregel geldt het Belgische recht, onder voorbehoud van de bijzondere bepalingen met betrekking tot de beslissingsbevoegdheid van de Staten op het vlak van de tenuitvoerlegging van de straf, die zijn vervat in de overeenkomst of het verdrag op grond waarvan de overdracht van tenuitvoerlegging mogelijk is. Dit impliceert tevens dat de Belgische overheden in voorkomend geval volledig instaan voor de uitvoering van de in het buitenland opgelegde vrijheidsbenemende straf of maatregel. In het geval van overname van de tenuitvoerlegging van de straf of maatregel vervalt het recht om de veroordeling in de verzoekende staat ten uitvoer te leggen (cf. art. 25 van het Toezichtverdrag).

La personne condamnée subira par conséquent sa peine sous le régime pénitentiaire belge et conformément aux dispositions de la loi belge.

Article 16

47. L'article 13 du titre préliminaire du Code de procédure pénale prévoit déjà le principe «*ne bis in idem*», mais celui-ci est limité aux faits commis hors du territoire belge s'ils constituent la même infraction que celle prévue par la loi belge. L'article 24 étend l'application de ce principe dans le cadre de l'exécution et dispose qu'aucune nouvelle poursuite ne peut être exercée ou continuée et qu'aucune autre condamnation ne peut être exécutée à raison des faits sur la base desquels la personne a été condamnée à l'étranger à une peine ou une mesure privative de liberté dont l'exécution s'effectue en Belgique.

Article 17

48. Dans le cadre de la ratification le 21 septembre 1970 de la Convention de 1964, la Belgique a émis des réserves sur la base desquelles les titres II et IV de la Convention ne s'appliqueront pas lorsque la personne concernée a été condamnée par défaut.

L'article 25 prévoit que la Convention ne peut s'appliquer en Belgique qu'à des condamnations pénales qui sont définitives et exécutoires. Étant donné que le consentement de la personne concernée n'est pas requis en application de la Convention de 1964, il est nécessaire en premier lieu que les droits de la défense soient suffisamment garantis.

4. Transfert de l'exécution des peines et mesures privatives de liberté prononcées en Belgique.

Article 18

49. Cet article introduit un nouveau Chapitre VII dans la loi de 1990 relatif au transfert de peines et mesures privatives de liberté prononcées en Belgique.

De veroordeelde persoon zal zijn straf bijgevolg uitzitten onder het Belgische gevangenisregime, en in overeenstemming met de bepalingen van de Belgische wet.

Artikel 16

47. Artikel 13 van de voorafgaande titel van het Wetboek van strafvordering bevat weliswaar reeds het beginsel «*ne bis in idem*», doch beperkt zich tot feiten gepleegd buiten het Belgische grondgebied, indien zij eenzelfde misdrijf uitmaken als het strafbare feit bedoeld in de Belgische wet. Artikel 24 past dit beginsel eveneens toe op de overdracht en bepaalt dat geen nieuwe vervolgingen kunnen worden ingesteld of voortgezet, noch dat een andere veroordeling ten uitvoer kan worden gelegd wegens de feiten op grond waarvan de persoon in het buitenland veroordeeld is tot een vrijheidsbenemende straf of maatregel die ten gevolge van een overbrenging in België ten uitvoer wordt gelegd.

Artikel 17

48. België heeft n.a.v. de ratificatie van het Toezichtverdrag op 21 september 1970 een voorbehoud gemaakt op basis waarvan de titels II en IV van het Verdrag geen toepassing zullen vinden in het geval dat de betrokken persoon veroordeeld werd bij verstek.

Artikel 25 voorziet dat alleen op strafrechtelijke veroordelingen met een definitief en uitvoerbaar karakter het Toezichtverdrag in België toepassing kan vinden. Aangezien de instemming van de betrokken persoon niet nodig is in toepassing van het Toezichtverdrag, is het immers noodzakelijk dat de rechten van de verdediging in de eerste plaats voldoende worden gewaarborgd.

4. De overdracht van de tenuitvoerlegging van in België opgelegde vrijheidsbenemende straffen en maatregelen.

Artikel 18

49. Dit artikel voegt een nieuw Hoofdstuk VII in de wet van 1990 in betreffende de overdracht van in België opgelegde vrijheidsbenemende straffen en maatregelen.

Article 19

50. L'article 26 prévoit deux possibilités:

1° Les autorités belges peuvent demander à des autorités étrangères parties à la Convention de 1964 de procéder, outre à la reprise de la surveillance, à la révocation éventuelle de la suspension conditionnelle, du sursis conditionnel ou de la libération conditionnelle et, le cas échéant, d'exécuter la peine ou mesure privative de liberté imposée en Belgique. La révocation a lieu, le cas échéant, si la personne placée sous surveillance viole les mesures de surveillance.

2°. Les autorités belges peuvent demander à des autorités étrangères parties à la CAS ou au Protocole de 1997 d'exécuter une peine ou une mesure privative de liberté prononcée en Belgique si la personne condamnée tente de se soustraire à l'exécution ou à la poursuite de l'exécution de cette peine ou mesure privative de liberté en se réfugiant sur le territoire de l'État requis.

L'accord entre les deux États à la Convention visant à transférer l'exécution de la peine ou la mesure privative de liberté conduit au dessaisissement de l'État qui a prononcé la condamnation (l'État requérant). La Convention prévoit cependant une exception générale dans le cas où l'exécution est impossible dans l'État requis ou refusée par cet État.

Article 20

51. Si l'exécution ou de la peine ou la mesure privative de liberté est impossible ou si elle est refusée par l'État requis, il reste néanmoins possible aux autorités judiciaires belges de procéder à l'exécution de la peine en Belgique. C'est ce que prévoit le nouvel article 27.

Article 21 et 22

52. Dans son avis n° 37.592/2/V du 25 août 2004, la section de législation du Conseil d'État demande que l'on harmonise les prescrits de l'article 20 de la loi du 15 décembre 1980 et de l'article 21 en projet. Afin de rencontrer cette préoccupation, il est précisé à l'article 20:

– que l'étranger non autorisé à l'établissement ne peut être éloigné par application de cet article qu'à la condition qu'il n'entre pas dans le champ d'application des dispositions plus favorables inscrites aux paragraphes 1 à 3 de l'article 21;

Artikel 19

50. Artikel 26 voorziet in twee gevallen:

1°. De Belgische overheid kan aan een buitenlandse overheid die partij is bij het Toezichtverdrag verzoeken om, naast de overname van het toezicht, tevens tot de eventuele herroeping van de voorwaardelijke opschorting, het voorwaardelijk uitstel of de voorwaardelijke invrijheidstelling over te gaan en in voorkomend geval de in België opgelegde vrijheidsbenemende straf of maatregel ten uitvoer te leggen. De herroeping volgt desgevallend indien de onder toezicht geplaatste persoon de toezichtmaatregelen schendt.

2°. De Belgische overheid kan aan een buitenlandse overheid die partij is bij de SUO of het Protocol 1997 verzoeken om de tenuitvoerlegging van een in België opgelegde vrijheidsbenemende straf of maatregel over te nemen, indien de veroordeelde persoon zich aan de tenuitvoerlegging of de verdere tenuitvoerlegging van de vrijheidsbenemende straf of maatregel tracht te onttrekken door te vluchten naar het grondgebied van de aangezochte Staat.

Het akkoord tussen beide staten om de uitvoering van de vrijheidsbenemende straf of maatregel over te dragen, heeft de onttrekking van de zaak bij de (verzoekende) Staat van veroordeling tot gevolg. Het Verdrag voorziet wel een algemene uitzondering in het geval dat de tenuitvoerlegging onmogelijk is, of geweigerd wordt door de aangezochte Staat.

Artikel 20

51. Is de tenuitvoerlegging van de vrijheidsbenemende straf of maatregel onmogelijk, of wordt ze geweigerd door de aangezochte Staat, dan kunnen de Belgische gerechtelijke overheden toch alsnog tot de tenuitvoerlegging van de straf in België overgaan. Daarin voorziet het nieuwe artikel 27.

Artikel 21 en 22

52. In haar advies nr. 37.592/2/V van 25 augustus 2004, vraagt de afdeling wetgeving van de Raad van State dat men wat bepaald is in artikel 20 van de wet van 15 december 1980 en in het ontworpen artikel 21 met elkaar in overeenstemming zou brengen. Om hieraan tegemoet te komen wordt in artikel 20 verduidelijkt:

– dat de vreemdeling die hier niet gevestigd is niet krachtens de toepassing van dit artikel kan worden verwijderd, dan alleen op voorwaarde dat hij niet binnen de toepassingsfeer valt van de meer gunstige bepalingen van de paragrafen 1 tot 3 van artikel 21;

– que l'étranger établi ne peut être éloigné par application de cet article qu'à la condition qu'il n'entre pas dans le champ d'application des dispositions plus favorables inscrites aux paragraphes 1er et 2 de l'article 21.

Article 23

53. L'article 23 vise à définir les catégories d'étrangers non susceptibles de faire l'objet d'une mesure d'éloignement.

54. Le nouvel article 21 distingue désormais trois catégories, qui sont visées dans trois paragraphes distincts : ceux qui ne peuvent en aucun cas être éloignés (§ 1er), ceux qui ne peuvent l'être qu'en cas d'atteinte grave à la sécurité nationale (§ 2) et ceux qui ne peuvent l'être qu'en cas d'atteinte grave à l'ordre public ou à la sécurité nationale (§ 3). Ce sont les étrangers admis ou autorisés au séjour qui ont vocation à bénéficier des dispositions de la loi. C'est la raison pour laquelle la loi prévoit que ces personnes ne peuvent être ni renvoyées (au moyen d'un arrêté ministériel de renvoi), ni expulsées (au moyen d'un arrêté royal d'expulsion). Il est clair que l'étranger admis ou autorisé au séjour, et qui ne peut pas être renvoyé ni expulsé parce qu'il répond aux critères prévus par la loi, ne pourra pas non plus être éloigné au moyen d'un ordre de quitter le territoire.

55. Il est aussi bien entendu que le fait pour une personne d'appartenir à une catégorie plus favorable (§ 1er par exemple) interdit qu'on lui applique le régime valant pour les catégories moins favorables (visées aux § 2 et 3).

56. De manière générale, l'appréciation des notions «d'atteinte grave à l'ordre public» ou «d'atteinte grave à la sécurité nationale» devra se faire *in concreto*, en fonction de tous les éléments de l'espèce tels qu'ils se présentent au moment où l'administration statue, et pas seulement au regard des faits pour lesquels l'étranger a été condamné à une peine d'emprisonnement.

57. Il appartiendra également à l'autorité qui envisage de prendre une mesure d'éloignement à l'encontre d'un étranger né en Belgique ou qui y est arrivé avant l'âge de 12 ans, d'apprécier si l'intéressé y a ou non séjourné de manière principale. Si l'intéressé a effectué des séjours de longue durée en dehors de la

– dat de hier gevestigde vreemdeling niet krachtens de toepassing van dit artikel kan worden verwijderd, dan alleen op voorwaarde dat hij niet binnen de toepassingsfeer valt van de meer gunstige bepalingen van de paragrafen 1 en 2 van artikel 21.

Artikel 23

53. Artikel 23 beoogt het definiëren van de categorieën van vreemdelingen die niet geacht worden om het voorwerp van een verwijderingsmaatregel te zijn.

54. Het nieuwe artikel 21 onderscheidt voortaan drie categorieën, in drie afzonderlijke paragrafen beoogt: degenen die in geen enkel geval kunnen verwijderd worden (§ 1), degenen waarvoor dat alleen kan in geval van ernstige aanslag op de veiligheid van het land (§ 2) en degenen waarvoor dat alleen kan in geval van ernstige aanslag op de openbare orde of de veiligheid van het land (§ 3). Het zijn de vreemdelingen die tot het verblijf toegelaten of gemachtigd zijn die moeten genieten van de bepalingen van de wet. Daarom voorziet de wet dat deze personen niet kunnen worden teruggewezen (middels een ministerieel besluit tot terugwijzing), noch uitgezet (middels een koninklijk besluit tot uitzetting). Het is duidelijk dat de vreemdeling die tot het verblijf toegelaten of gemachtigd is en die niet kan worden teruggewezen noch uitgezet, omdat hij beantwoordt aan de door de wet voorziene criteria, ook niet middels een bevel om het grondgebied te verlaten kan worden verwijderd.

55. Het is uiteraard zo dat wanneer een persoon binnen een categorie valt die gunstiger is (bijvoorbeeld onder § 1), het verboden is om op die persoon het regime toe te passen dat van toepassing is voor de categorieën die minder gunstig zijn (bedoeld bij § 2 en § 3).

56. Algemeen gezien moet de beoordeling van de begrippen «ernstige aanslag op de openbare orde» of «ernstige aanslag op de veiligheid van het land» *in concreto* gebeuren en in functie van alle elementen ter zake, zoals die bestaan op het moment dat de administratie beslist en niet alleen ten aanzien van de feiten voor dewelke de vreemdeling veroordeeld werd tot een gevangenisstraf.

57. Het behoort eveneens aan de autoriteit die het voornemen heeft om een verwijderingsmaatregel te nemen ten overstaande van een vreemdeling die in België geboren is of die hier voor de leeftijd van 12 jaar aankwam toe om te beoordelen of de betrokkene hier al dan niet voornamelijk verbleef. Indien de betrokkene

Belgique, il conviendra de mettre en balance le temps passé en Belgique et le temps passé à l'étranger et d'avoir égard en parallèle, conformément aux exigences de la jurisprudence de la Cour européenne des droits de l'homme, à l'importance des liens sociaux et familiaux tissés par l'intéressé en Belgique. A la demande du Conseil d'État, il est précisé dans la loi que l'étranger doit avoir séjourné régulièrement en Belgique pour pouvoir bénéficier de la disposition.

58. Le nouvel article 21, § 2, 2° vise la situation du chef de famille condamné à une peine d'emprisonnement inférieure à 5 ans. La définition de la notion de «chef de famille» a été reprise dans la loi, conformément au souhait du Conseil d'État. A vocation à bénéficier de la disposition l'étranger qui exerce réellement l'autorité parentale en qualité de parent ou de tuteur (jusqu'à 18 ans) ou assume effectivement une obligation d'entretien (à partir de 18 ans) sur un ou plusieurs enfants. Il appartiendra à l'autorité d'apprécier, sur la base de tous les éléments pertinents dont elle dispose, si l'intéressé remplit cette condition. L'autorité ne pourra cependant pas se baser sur la seule circonstance que l'intéressé est incarcéré, pour conclure qu'il n'exerce pas l'autorité parentale ou n'assume pas son obligation d'entretien en vertu de l'article 203 du Code civil.

59. Concernant l'article 21, § 2, 2°, le Conseil d'État relève encore qu'il ne vise pas la situation de la personne qui fait l'objet d'une suspension du prononcé ou qui bénéficie d'un sursis ayant pour effet de ramener la peine effective en dessous de 5 ans. Le texte, constate le Conseil d'État, ne règle pas non plus la situation de la personne condamnée à plusieurs peines d'emprisonnement dont le total égale ou excède les 5 ans. Le Conseil d'État sollicite des clarifications sur ce point.

60. Une première observation doit être faite, à propos de la suspension du prononcé. La personne qui fait l'objet d'une telle mesure n'est condamnée à aucune peine. Le chef de famille se retrouvant dans ce cas bénéficiera donc du nouvel article 21, § 2, 2°. Cela étant rappelé, il est exact que la disposition ne distingue pas selon que l'intéressé a ou non bénéficié d'un sursis total ou partiel. Le chef de famille condamné à une peine égale ou supérieure à 5 ans, mais avec un sursis total ou partiel, ne tombera pas dans le champ d'ap-

pour langere tijd buiten België verbleef, zal men de tijd die door hem in België doorgebracht werd moeten afwegen met de tijd die in het buitenland doorgebracht werd en tegelijk, conform met de vereisten van de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, de belangrijkheid van de sociale en familiale banden die de betrokkene in België heeft opgebouwd in overweging moeten nemen. Op vraag van de Raad van State wordt gepreciseerd in de wet dat de vreemdeling op regelmatige wijze in België moet verbleven hebben om van deze bepaling te kunnen genieten.

58. Het nieuwe artikel 21, § 2, 2° bedoelt de toestand van de gezinshoofd veroordeeld tot een gevangenisstraf van minder dan 5 jaar. De definitie van het begrip «gezinshoofd» werd in de wet opgenomen, conform met de vraag van de Raad van State. De bepaling is van toepassing op de vreemdeling die daadwerkelijk het ouderlijk gezag uitoefent als ouder of voogd (tot de leeftijd van 18 jaar), die daadwerkelijk een onderhoudsverplichting (vanaf de leeftijd van 18 jaar) ten aanzien van één of meerdere kinderen nakomt. Het zal aan de overheid behoren om, op grond van alle relevante elementen waarover zij beschikt, te beoordelen of de betrokkene aan deze voorwaarde voldoet. De overheid kan zich echter niet baseren op alleen de omstandigheid dat de betrokkene opgesloten is om te concluderen dat hij het ouderlijk gezag niet uitoefent of dat hij de verplichting niet nakomt die hem opgelegd zijn krachtens artikel 203 van het Burgerlijk Wetboek.

59. Met betrekking tot artikel 21, § 2, 2°, wijst de Raad van State er nog op dat het niet de situatie beoogt van de persoon die het voorwerp is van een opschorting van de uitspraak of die geniet van uitstel, waardoor de daadwerkelijk uit te zitten straf minder dan 5 jaar geworden is. De Raad van State stelt ook vast dat de tekst evenmin de situatie regelt van de persoon die veroordeeld is tot verschillende gevangenisstraffen, waarvan de totale duur 5 jaar of meer bedraagt. De Raad van State wenst verduidelijkingen op dit punt.

60. Een eerste opmerking betreft de opschorting van de uitspraak. De persoon die het voorwerp is van een dergelijke maatregel wordt tot geen enkele straf veroordeeld. Het gezinshoofd dat in dit geval zou verkeren zal dus genieten van het nieuwe artikel 21, § 2, 2°. Dit herhaald zijnde, is het exact dat de bepaling geen onderscheid maakt naargelang de betrokkene al dan niet genoten heeft van geheel of gedeeltelijk uitstel. Het gezinshoofd dat veroordeeld werd tot een straf van 5 jaar of meer, maar met geheel of gedeeltelijk uitstel,

plication de l'article 21, § 2, 2° en projet. Pour autant, cette situation n'est pas contraire au principe d'égalité. Le législateur est en effet compétent pour fixer des critères de non-éloignabilité. Dès lors que ces critères s'appuient sur une justification objective et raisonnable, il a le droit de les consacrer, et cela même si ces critères vont exclure des catégories de personnes qui sont très près d'y satisfaire tout en ne les remplissant pas. Ainsi, personne ne conteste que le législateur ait le droit d'accorder une protection particulière à l'étranger né en Belgique ou qui y est arrivé avant l'âge de 12 ans; le fait que l'étranger arrivé en Belgique le jour de ses 12 ans, ou la veille, ou l'avant-veille, etc., ne bénéficiera pas de la protection légale procurée par l'article 21, § 1er, 1°, ne rend pas cette disposition discriminatoire au sens des articles 10 et 11 de la Constitution. De même, le législateur a le droit de conférer une protection particulière à l'étranger qui séjourne depuis 20 ans au moins en Belgique, et cela bien que la règle ne bénéficiera pas à celui qui séjourne en Belgique depuis 19 ans et 11 mois, par exemple. Pourquoi ces règles ne sont-elles pas discriminatoires? Car les critères qu'elles consacrent reposent sur une justification objective et raisonnable. Ils visent à instaurer une plus grande sécurité juridique, en limitant les cas dans lesquels il peut être fait appel au pouvoir d'appréciation de l'administration pour éloigner un étranger qui a ses attaches dans le pays et qui a par ailleurs porté atteinte à l'ordre public ou à la sécurité nationale. Ainsi, au regard du principe d'égalité combiné avec le droit au respect de la vie privée et familiale, il est légitime de protéger ceux qui séjournent depuis une longue période dans notre pays et de formaliser cette protection en recourant à des critères reposant sur la durée du séjour en Belgique, même si, par la force des choses, un tel critère va exclure ceux qui, bien que très près de satisfaire à la condition posée, ne la remplissent pas. Au regard des mêmes principes, il est également légitime d'accorder une protection particulière aux étrangers qui sont chefs de famille, mais en tenant compte de la gravité du préjudice qu'ils ont occasionné à l'ordre public, cette dernière condition étant formulée par référence à l'absence de condamnation à une peine égale ou supérieure à 5 ans. Un tel critère vise à renforcer la sécurité juridique, en limitant les situations dans lesquelles le pouvoir d'appréciation de l'administration est appelé à jouer. Certes, ce critère ne va pas bénéficier aux personnes qui se situent à la marge de celui-ci : par exemple, ceux qui sont condamnés à une peine d'emprisonnement égale ou de très peu supérieure à 5 ans, ou ceux condamnés à une peine nettement supérieure à 5 ans mais qui bénéficient d'un sursis relativement important. Une telle conséquence n'est pas con-

zal dus niet onder de toepassings sfeer van het ontworpen artikel 21, § 2, 2° vallen. Deze situatie is echter niet tegenstrijdig met het gelijkheidsprincipe. De wetgever is immers bevoegd om criteria van niet-verwijdering vast te leggen. Indien deze criteria objectief en redelijk ondersteund zijn, heeft hij het recht om ze tot regel te verheffen, zelfs indien deze criteria bepaalde categorieën personen zullen uitsluiten die er bijna aan voldoen, maar die er toch niet aan voldoen. Zo betwist niemand het feit dat de wetgever het recht heeft om bijzondere bescherming te verlenen aan een vreemdeling die in België geboren is of die hier aankwam voor de leeftijd van 12 jaar; het feit dat de vreemdeling in België aankwam de dag dat hij net 12 jaar oud werd, of de dag voordien of nog een dag eerder, enz., en dan niet zal kunnen genieten van de wettelijke bescherming verleend door artikel 21, § 1, 1°, maakt niet dat deze bepaling discriminerend is in de zin van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet. De wetgever heeft eveneens het recht om bijzondere bescherming te verlenen aan de vreemdeling die sedert ten minste 20 jaar in België verblijft, alhoewel de regel niet van toepassing zal zijn op degene die bijvoorbeeld sedert 19 jaar en 11 maanden in België verblijft. Waarom zijn deze regels niet discriminerend? Omdat de tot regel verheven criteria objectief en redelijk verantwoord zijn. Ze beogen het instellen van meer rechtszekerheid, door de gevallen te beperken waarbij er een beroep kan worden gedaan op de beoordelingsbevoegdheid van de administratie om een vreemdeling te verwijderen die hier duurzame bindingen heeft en die anderzijds de openbare orde of de veiligheid van het land heeft geschaad. Ten opzichte van het gelijkheidsprincipe, in combinatie met het recht op het respect voor het privé- en familiale leven, is het dus gerechtvaardigd dat men degenen die reeds sedert lange tijd in ons land verblijven zal beschermen en dat men deze bescherming zal regelen door een beroep te doen op criteria die op de duur van het verblijf in België berusten, zelfs indien een dergelijk criterium noodgedwongen degenen zal uitsluiten die niet aan de gestelde voorwaarde voldoen, ook al staan ze op het punt om er wel aan te voldoen. Ten opzichte van dezelfde principes is het eveneens gerechtvaardigd om een bijzondere bescherming te verlenen aan de vreemdelingen die gezinshoofd zijn, waarbij wel rekening moet worden gehouden met de ernst van de schade die ze aan de openbare orde toebrachten. Deze laatste voorwaarde wordt geformuleerd door te verwijzen naar het ontbreken van een veroordeling van een straf van 5 jaar of langer. Een dergelijk criterium beoogt het versterken van de rechtszekerheid, door het beperken van de situaties waarbij de beoordelingsbevoegdheid van de administratie een rol

traire au principe d'égalité, car le législateur a le droit de définir la dangerosité d'un individu par référence au nombre d'années d'emprisonnement auquel le juge a condamné l'intéressé, un tel critère reposant sur une justification objective (condamnation à une peine de prison) et raisonnable (condamnation à moins de 5 ans). Une telle manière de procéder est d'autant moins critiquable, au regard du principe d'égalité, que ceux qui ne remplissent pas les critères définis par la loi, ne sont pas démunis de toute protection légale. En effet, ils verront leur situation examinée au regard des critères consacrés par les normes de droit supérieur, en particulier l'article 8 de la Convention européenne des droits de l'homme. Enfin, la non-addition des peines inférieures à 5 ans s'explique par une volonté de limiter les situations dans lesquelles une personne qui exerce l'autorité parentale sur un ou plusieurs enfants peut être séparée de ce ou ces enfants et renvoyée dans son pays. Il faut toutefois être conscient qu'en pratique, la personne qui commet plusieurs délits sur une courte période, sera souvent condamnée dans le cadre d'une seule et même instance. Dans ce cas, si les infractions commises sont graves, le risque d'encourir une peine égale à 5 ans de prison sera plus important. De même, celui qui, après avoir commis une ou plusieurs infractions graves lui ayant valu une condamnation importante mais inférieure à 5 ans, commettra une nouvelle infraction grave, s'exposera à se voir condamné à une lourde peine de prison, notamment par le jeu des règles relatives à la récidive et de l'appréciation par le juge des antécédents du prévenu. Ces raisons justifient le maintien de la formulation actuelle de l'article 21, § 2, 2°.

61. Au § 3, en vue de tenir compte des remarques du Conseil d'État, trois modifications sont apportées.

1° Premièrement, il n'est plus fait référence à l'expulsion de l'étranger, mais seulement à son renvoi. En effet, l'article 20 alinéa 2 de la loi du 15 décembre 1980 prévoit déjà que l'étranger établi dans le royaume ne

gaat spelen. Dit criterium zal zeker niet voordelig zijn voor de personen die zich in de marge ervan bevinden: bijvoorbeeld degenen die veroordeeld zijn tot een gevangenisstraf van 5 jaar of net iets langer, of degenen veroordeeld zijn tot een straf die veel hoger is dan 5 jaar, maar die genieten van een relatief belangrijke mate van uitstel. Een dergelijk gevolg is niet tegenstrijdig met het gelijkheidsprincipe, want de wetgever heeft het recht om de gevaarlijkheid van een individu te definiëren door te verwijzen naar het aantal jaren gevangenisstraf waartoe de rechter de betrokkene veroordeeld heeft, aangezien een dergelijk criterium op een objectieve (veroordeling tot een gevangenisstraf) en redelijke (veroordeling van minder dan 5 jaar) rechtvaardiging berust. Een dergelijke handelswijze is, ten aanzien van het gelijkheidsprincipe, des te minder aanvechtbaar omdat degenen die niet aan de door de wet vastgestelde criteria voldoen, maar bij wie het niet veel scheelt, niet ontdaan zijn van elke wettelijke bescherming. Hun situatie zal inderdaad worden onderzocht ten opzichte van de criteria die tot regel werden verheven door de normen van hoger recht, in het bijzonder artikel 8 van de Europese Verklaring van de rechten van de mens. Tot slot wordt het niet bij elkaar optellen van straffen van minder dan 5 jaar verklaard doordat men situaties wenst te vermijden waarbij een persoon die het ouderlijk gezag uitoefent over één of meerdere kinderen dan van dat kind of van die kinderen kan worden gescheiden en teruggestuurd wordt naar zijn land. Men moet er zich echter van bewust zijn dat in de praktijk een persoon die binnen een korte periode meerdere misdrijven begaat vaak in het kader van één enkele en dezelfde procedure zal worden gestraft. In dat geval, en indien de gepleegde strafbare feiten zwaarwichtig zijn, zal het risico om een straf van 5 jaar op te lopen veel groter zijn. Op dezelfde wijze loopt degene die na het plegen van één of meerdere zware strafbare feiten een belangrijke veroordeling opliep, die echter minder dan 5 jaar bedraagt, en dan een nieuwe zwaar strafbaar feit pleegt, de kans om veroordeeld te worden tot een zware gevangenisstraf, met name wegens het toepassen van de regels inzake de recidive en de beoordeling van de antecedenten van de beklaagde door de rechter. Deze redenen rechtvaardigen het behoud van de huidige formulering van artikel 21, § 2, 2°.

61. In § 3 werden drie wijzigingen aangebracht om rekening te houden met de opmerkingen van de Raad van State.

1° Ten eerste wordt er niet meer verwezen naar de uitzetting van de vreemdeling, maar alleen naar zijn terugwijzing. Artikel 20, tweede lid, van de wet van 15 december 1980 stelt immers reeds dat de in het

peut être expulsé que lorsqu'il a gravement porté atteinte à l'ordre public ou à la sécurité nationale. Il n'y a dès lors pas lieu d'énoncer une seconde fois cette règle à l'article 21.

2° Deuxièmement, il n'est plus fait référence à «l'étranger établi dans le Royaume et devenant incapable de travailler au sens de l'article 100 de la loi relative à l'assurance obligatoire soins de santé et indemnité, coordonnée le 14 juillet 1994». La situation de l'étranger établi est en effet déjà réglée par l'article 20, alinéa 2 précité.

3° Troisièmement, il n'est plus fait référence à «la femme qui, par son mariage ou à la suite de l'acquisition par son mari d'une nationalité étrangère, a perdu la nationalité belge». Ce cas de perte de la nationalité est en effet abrogé aujourd'hui.

Article 24

62. L'article 24 vise à tenir compte de la remarque du Conseil d'État selon laquelle «*Le 2° de l'article 21, § 1er, en projet, rend sans objet l'article 56 de la loi du 15 décembre 1980 précitée*».

Article 25

63. L'article 25 est relatif à l'entrée en vigueur de la loi. Conformément au droit commun, toute personne qui n'a pas encore fait l'objet d'une mesure de renvoi ou d'expulsion et qui s'avère satisfaire aux critères prévus par la présente loi, pourra en réclamer l'application à son profit.

64. Pour répondre à la remarque du Conseil d'État, la présente loi ne s'applique pas aux personnes qui ont fait l'objet d'un arrêté de renvoi ou d'expulsion, édicté avant l'entrée en vigueur de la loi et qui a été notifié ou exécuté après cette entrée en vigueur. Mais la présente loi ne porte pas préjudice au droit qu'ont ces personnes de solliciter auprès de l'autorité compétente la levée de la mesure prise à leur encontre ainsi leur réadmission au séjour à l'expiration de la mesure.

Rijk gevestigde vreemdeling alleen kan worden uitgezet indien hij de openbare orde of de veiligheid van het land ernstig heeft geschaad. Het is dus niet nodig om deze regel in artikel 21 een tweede keer te vermelden.

2° Ten tweede wordt er niet meer verwezen naar «de in het Rijk gevestigde vreemdeling die blijvend arbeidsongeschikt werd in de zin van artikel 100 van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994». De situatie van de gevestigde vreemdeling is immers reeds geregeld door het voornoemde artikel 20, tweede lid.

3° Ten derde, wordt er niet meer verwezen naar «de vrouw die een vreemdeling huwt of wiens echtgenoot een buitenlandse nationaliteit verkrijgt, verliest haar Belgische nationaliteit». Dit geval van verlies van de nationaliteit is thans immers vervallen.

Artikel 24

62. Artikel 24 beoogt het rekening te houden met de opmerking van de Raad van State, volgens welke «*door het ontworpen artikel 21, § 1, 2°, wordt artikel 56 van de genoemde wet van 15 december 1980 doelloos*».

Artikel 25

63. Artikel 25 heeft betrekking op de datum waarop de wet in werking treedt. In overeenstemming met het gemeen recht, kan elke persoon die nog niet het voorwerp was van een terugwijzings- of uitzettingsmaatregel en die blijkt te voldoen aan de criteria die door deze wet voorzien zijn, de toepassing ervan te kunnen vorderen.

64. Om te beantwoorden aan de opmerking van de Raad van State, is deze wet niet van toepassing op personen die het voorwerp waren van een terugwijzings- of uitzettingsbesluit, uitgevaardigd alvorens de wet van kracht was en die werd betekend of uitgevoerd na de inwerkingtreding van de wet. Dit doet geen afbreuk aan het recht dat deze personen hebben om bij de bevoegde overheid de opheffing te vragen van de tegen hen genomen maatregel, evenals als het opnieuw toelaten tot het verblijf na het verstrijken van de maatregel.

Telles sont, Mesdames et Messieurs, les considérations qu'appelait le présent projet de loi.

La ministre de la Justice,

Laurette ONKELINX

Le ministre de l'Intérieur,

Patrick DEWAELE

Ziedaar de strekking van het ontwerp van wet dat de regering aan uw beraadslaging voorlegt.

De minister van Justitie,

Laurette ONKELINX

De minister van Binnenlandse Zaken,

Patrick DEWAELE

AVANT-PROJET DE LOI

soumis à l'avis du Conseil d'État

Avant-projet de loi relatif à la surveillance des personnes condamnées ou libérées sous condition, et à l'exécution ou à l'application intégrale de jugements pénaux étrangers

Article 1er

La présente loi règle une matière visée à l'article 77 de la Constitution.

Article 2

L'intitulé de la loi du 23 mai 1990 sur le transfèrement inter-étatique des personnes condamnées est remplacé par l'intitulé suivant :

«Loi sur le transfèrement interétatique des personnes condamnées, le transfert de la surveillance des personnes condamnées ou libérées sous condition et l'exécution ou l'application intégrale de jugements pénaux étrangers.»

Article 3

Un article *5bis*, rédigé comme suit, est inséré dans le Chapitre II de la même loi :

«Art. *5bis*. — Le consentement du condamné n'est pas requis lorsqu'il fait l'objet d'une mesure d'expulsion ou de remise à la frontière ou de toute autre mesure en vertu de laquelle cette personne, une fois mise en liberté, ne sera plus admise à séjourner sur le territoire belge. Le cas échéant, le Gouvernement tiendra compte de l'avis de la personne condamnée. »

Article 4

Dans l'article 8, alinéa 2, de la même loi, les mots «ou l'avis» sont insérés entre les mots «le consentement» et «de l'intéressé» et les mots «le cas échéant, d'une copie de la mesure d'expulsion, de remise à la frontière ou de toute autre mesure similaire,» sont insérés entre les mots «jugement étranger de condamnation» et «ordonne l'incarcération immédiate».

VOORONTWERP VAN WET

onderworpen aan het advies van de Raad van State

Voorontwerp van wet betreffende het toezicht op voorwaardelijk veroordeelde of in vrijheid gestelde personen, en de tenuitvoerlegging of de algehele toepassing van vreemde strafrechtelijke veroordelingen

Artikel 1

Deze wet regelt een aangelegenheid zoals bedoeld in artikel 77 van de Grondwet.

Art. 2

Het opschrift van de wet van 23 mei 1990 inzake de overbrenging tussen staten van de gevonniste personen wordt vervangen door de volgende tekst:

«Wet inzake de overbrenging tussen staten van gevonniste personen, de overdracht van het toezicht op voorwaardelijk veroordeelde of in vrijheid gestelde personen, en de tenuitvoerlegging of de algehele toepassing van vreemde strafrechtelijke veroordelingen.»

Art. 3

Er wordt een nieuw artikel *5bis* in hoofdstuk II ingevoegd, waarvan de inhoud als volgt luidt:

«Art.*5bis*. — De toestemming van de veroordeelde is niet vereist indien hij het voorwerp uitmaakt van een maatregel van uitzetting, of een terugleiding naar de grens, of elk andere maatregel krachtens dewelke deze persoon, eens in vrijheid gesteld, niet meer tot het grondgebied van de Belgische staat zal worden toegelaten om er te verblijven. In voorkomend geval zal de Regering rekening houden met het advies van de veroordeelde persoon.»

Art. 4

In artikel 8, 2^e lid van dezelfde wet worden de woorden «of het advies», tussen de woorden «de instemming» en de woorden «van de overgebrachte persoon» ingevoegd, en de woorden «in voorkomend geval een kopie van de uitzettingsmaatregel, terugleiding naar de grens, of elk andere gelijkaardige maatregel» ingevoegd tussen de woorden «het buitenlands veroordelingsvonnis» en de woorden «beveelt de onmiddellijke sluiting».

Article 5

La même loi est complétée par les dispositions suivantes:

«Chapitre V. De la surveillance en Belgique de personnes condamnées ou libérées sous condition.»

Art. 15. — L'État belge peut, en application d'une convention ou d'un traité international et à condition de respecter les mesures et les conditions imposées dans le jugement pénal étranger, prendre en charge la surveillance de personnes condamnées ou libérées sous condition. Le consentement du condamné n'est pas requis.

Art. 16. — Lorsque les conditions de surveillance imposées à l'étranger ne correspondent pas, par leur nature ou leur durée, à celles prévues par la loi belge pour des faits similaires, le procureur du Roi saisit sans délai le tribunal de première instance, le cas échéant la commission de libération conditionnelle, et requiert l'adaptation des conditions imposées à celles qui sont prévues par la loi belge pour une infraction de même nature. En aucun cas les mesures de surveillance prononcées à l'étranger ne peuvent être aggravées dans leur nature ou leur durée. Le tribunal statue dans le mois en respectant la procédure suivie en matière pénale. Sa décision est susceptible de recours. Toutefois, elle est immédiatement exécutoire.

Chapitre VI. De l'exécution ou de l'application intégrale en Belgique de condamnations pénales prononcées à l'étranger.

Art. 17. — Lorsqu'un État étranger, le cas échéant, après révocation de la décision de suspension conditionnelle et en application d'une convention ou d'un traité international, demande à l'État belge de procéder à l'exécution d'une condamnation pénale à l'égard d'une personne qui se trouve sur le territoire du Royaume, la peine ou la mesure prononcée à l'étranger est, par effet même de la convention, directement et immédiatement exécutoire en Belgique.

Art. 18. — La personne condamnée sera transférée, dès que l'État belge reçoit la demande d'exécution d'une condamnation pénale, vers l'établissement pénitentiaire désigné par l'autorité compétente.

Art. 19. — § 1er. Dans les vingt-quatre heures suivant son arrivée dans l'établissement pénitentiaire, la personne condamnée comparait devant le procureur du Roi près le tribunal de première instance du lieu. Le procureur du Roi procède à l'audition de la personne condamnée, et en dresse procès-verbal, au vu des pièces transmises par les autorités compétentes de l'État qui a prononcé la condamnation. Le consentement du condamné n'est pas requis. La personne condamnée est assistée d'un conseil, soit lorsqu'elle le demande, soit lorsque le procureur

Art. 5

Dezelfde wet wordt aangevuld door de volgende bepalingen:

«Hoofdstuk V. Het toezicht in België op voorwaardelijk veroordeelde of in vrijheid gestelde personen.»

Art. 15. — De Belgische staat kan, met toepassing van een overeenkomst of van een internationaal verdrag, het toezicht overnemen op voorwaardelijk veroordeelde of in vrijheid gestelde personen, mits naleving van de maatregelen en onder de voorwaarden opgelegd in het vreemde strafrechtelijk vonnis. De toestemming van de veroordeelde persoon is niet vereist.

Art. 16. — Indien de in het buitenland opgelegde toezichtvoorwaarden naar aard en duur niet overeenstemmen met die welke voor gelijkaardige feiten in de Belgische wet zijn bepaald, moet de procureur des Konings de zaak onverwijld aanhangig maken bij de rechtbank van eerste aanleg, in voorkomend geval de commissie voorwaardelijke invrijheidstelling, en vordert hij de aanpassing van de opgelegde voorwaarden aan die welke in de Belgische wet zijn vastgesteld voor een misdrijf van dezelfde aard. De in het buitenland uitgesproken toezichtmaatregelen mogen naar aard of duur geenszins worden verzaamd. De rechtbank doet uitspraak binnen een maand met inachtneming van de procedure in strafzaken. Tegen de beslissing kunnen de rechtsmiddelen worden aangewend. Niettemin is zij onmiddellijk uitvoerbaar.

Hoofdstuk VI. De tenuitvoerlegging of algehele toepassing in België van strafrechtelijke veroordelingen, uitgesproken in het buitenland.

Art. 17. — Indien een vreemde staat, in voorkomend geval, na herroeping van de beslissing van voorwaardelijke opschorting, en met toepassing van een overeenkomst of internationaal verdrag, de Belgische staat verzoekt tot tenuitvoerlegging van een strafrechtelijke veroordeling over te gaan, tegen een persoon die zich op het grondgebied van het Koninkrijk bevindt, is de in het buitenland uitgesproken straf of maatregel, krachtens het verdrag, in België rechtstreeks en onmiddellijk uitvoerbaar.

Art. 18. — De veroordeelde persoon wordt van zodra de Belgische Staat een verzoek tot tenuitvoerlegging ontvangt overgebracht naar de strafinrichting bepaald door de bevoegde overheid.

Art. 19. — § 1. De veroordeelde persoon verschijnt binnen de vierentwintig uur na zijn aankomst in de strafinrichting voor de procureur des Konings van de rechtbank van eerste aanleg van die plaats. De procureur des Konings gaat over tot het verhoor van de veroordeelde persoon, maakt daarover een proces-verbaal op, na inzage van de stukken overgemaakt door de bevoegde autoriteiten van de veroordelende staat. De toestemming van de veroordeelde persoon is niet vereist. De veroordeelde persoon wordt bijgestaan door een raadsman, hetzij

du Roi l'estime nécessaire compte tenu de l'état mental ou de l'âge du condamné.

§ 2. Le cas échéant, le procureur du Roi ordonne l'incarcération immédiate du condamné ou son placement à l'annexe psychiatrique de l'établissement pénitentiaire lorsque la mesure prononcée à l'étranger est de même nature que celle prévue au chapitre II de la loi du 9 avril 1930 de défense sociale à l'égard des anormaux et des délinquants d'habitude.

Art. 20. — Lorsque la mesure prononcée à l'étranger est de même nature que celle prévue au chapitre II de la loi du 9 avril 1930 de défense sociale à l'égard des anormaux et des délinquants d'habitude, le procureur du Roi saisit sans délai la commission de défense sociale instituée auprès de l'annexe psychiatrique où a été placée la personne condamnée, afin que la commission désigne l'établissement dans lequel aura lieu l'internement.

Art. 21. — Lorsque la peine ou la mesure prononcée à l'étranger ne correspond pas, par sa nature ou sa durée, à celle prévue par la loi belge pour les mêmes faits, le procureur du Roi saisit sans délai le tribunal de première instance et requiert l'adaptation de la peine ou mesure à celle qui est prévue par la loi belge pour une infraction de même nature. En aucun cas, la peine ou la mesure prononcée à l'étranger ne peut être aggravée. Le tribunal statue dans le mois en respectant la procédure suivie en matière répressive. Sa décision est susceptible de recours. Toutefois, elle est immédiatement exécutoire.

Art. 22. — L'application et l'exécution de la peine ou de la mesure sont régies par la loi belge, sous réserve des dispositions dérogatoires de la convention ou du traité international qui est à la base du transfert de l'exécution de la condamnation.

Art. 23. — Aucune poursuite ne peut être exercée ou continuée et aucune condamnation ne peut être exécutée en raison des faits sur base desquels la personne a été condamnée à l'étranger à une peine ou une mesure privative de liberté dont l'exécution se produit en Belgique, suite au transfèrement de l'exécution de la condamnation.

Art. 24. — Les dispositions des chapitres V et VI ne sont pas applicables aux condamnations pénales par défaut.

wanneer hij erom verzoekt, hetzij wanneer de procureur des Konings zulks nodig acht gelet op de mentale toestand of de leeftijd van de veroordeelde.

§ 2. In voorkomend geval beveelt de procureur des Konings, de onmiddellijke opsluiting van de veroordeelde of zijn plaatsing in de psychiatrische afdeling van de strafinrichting, indien de in het buitenland uitgesproken maatregel gelijkaardig is aan die bedoeld in hoofdstuk II van de wet van 9 april 1930 tot bescherming van de maatschappij tegen de abnormalen en de gewoontemisdadigers.

Art. 20. — Wanneer de maatregel uitgesproken in het buitenland gelijkaardig is aan die bedoeld in hoofdstuk II van de wet van 9 april 1930 tot bescherming van de maatschappij tegen de abnormalen en gewoontemisdadigers, maakt de procureur des Konings de zaak onverwijld aanhangig bij de commissie tot bescherming van de maatschappij ingesteld bij de psychiatrische afdeling waar de veroordeelde persoon werd geplaatst, opdat de commissie de inrichting zou aanwijzen waar de internering zal plaatsvinden.

Art. 21. — Indien de in het buitenland uitgesproken straf of maatregel naar aard of duur niet overeenstemt met die welke voor dezelfde feiten in de Belgische wet is bepaald, moet de procureur des Konings de zaak onverwijld aanhangig maken bij de rechtbank van eerste aanleg en vordert hij de aanpassing van de straf of maatregel aan die welke in de Belgische wet is vastgesteld voor een misdrijf van dezelfde aard. De in het buitenland uitgesproken straf of maatregel mag geenszins worden verzwaard. De rechtbank doet uitspraak binnen een maand met inachtneming van de procedure in strafzaken. Tegen de beslissing kunnen de rechtsmiddelen worden aangewend. Niettemin is zij onmiddellijk uitvoerbaar.

Art. 22. — De toepassing en de tenuitvoerlegging van de straf of maatregel worden beheerst door de Belgische wet, onder voorbehoud van de afwijkende bepalingen in de overeenkomst of het internationaal verdrag die de basis vormen voor de overdracht van de tenuitvoerlegging van de veroordeling.

Art. 23. — Tegen een persoon die in het buitenland is veroordeeld tot een vrijheidsstraf of maatregel die ten gevolge van een overdracht van ten uitvoerlegging van veroordeling in België ten uitvoer wordt gelegd, kunnen wegens dezelfde feiten geen vervolgingen worden ingesteld noch een veroordeling worden ten uitvoer gelegd.

Art. 24. — De bepalingen van hoofdstuk V en VI zijn niet van toepassing op strafrechtelijke veroordelingen bij verstek.

Chapitre VII. De l'exécution ou de l'application intégrale à l'étranger de condamnations pénales prononcées en Belgique.

Art. 25. — L'État belge peut, en application d'une convention ou d'un traité international, demander à un État étranger:

1° l'application intégrale d'une condamnation pénale prononcée en Belgique ;

2° l'exécuter d'une condamnation pénale prononcée en Belgique s'il ressort des informations transmises par les autorités compétentes de cet État étranger que le condamné n'a pas satisfait aux conditions de surveillance imposées.

Art. 26. — Les condamnations pénales, prononcées en application d'une convention ou d'un traité international, dont l'exécution a été transférée à un État étranger ne peuvent plus être exécutées en Belgique sauf si l'État étranger communique que l'exécution est refusée ou est impossible.»

Hoofdstuk VII. De tenuitvoerlegging of algehele toepassing in het buitenland van strafrechtelijke veroordelingen, uitgesproken in België.

Art. 25. — De Belgische Staat kan, in toepassing van een overeenkomst of een internationaal verdrag, een vreemde staat verzoeken om:

1° de algemene toepassing van een strafrechtelijke veroordeling in België uitgesproken;

2° tot de tenuitvoerlegging van een in België uitgesproken strafrechtelijke veroordeling over te gaan, indien uit de inlichtingen overgemaakt door de bevoegde autoriteiten van die vreemde staat blijkt dat de veroordeelde niet voldaan heeft aan de opgelegde voorwaarden van toezicht.

Art. 26. — De strafrechtelijke veroordelingen, in toepassing van een overeenkomst of van een internationaal verdrag, waarvan de tenuitvoerlegging aan een vreemde staat werden overgedragen, kunnen niet meer in België ten uitvoer worden gelegd, tenzij de vreemde staat meedeelt dat de tenuitvoerlegging wordt geweigerd of onmogelijk is.»

AVIS DU CONSEIL D'ÉTAT
N° 36.932/3

Le CONSEIL D'ÉTAT, section de législation, troisième chambre, saisi par la Ministre de la Justice, le 7 avril 2004, d'une demande d'avis, dans un délai de trente jours, sur un avant-projet de loi «relatif à la surveillance des personnes condamnées ou libérées sous condition, et à l'exécution ou à l'application intégrale de jugements pénaux étrangers», a donné le 27 avril 2004 l'avis suivant:

1. En application de l'article 84, § 3, alinéa 1er, des lois coordonnées sur le Conseil d'État, la section de législation a fait porter son examen essentiellement sur la compétence de l'auteur de l'acte, le fondement juridique et l'accomplissement des formalités prescrites.

Par ailleurs, le présent avis comporte également un certain nombre d'observations sur d'autres points. Il ne peut toutefois s'en déduire que, dans le délai qui lui est imparti, la section de législation a pu procéder à un examen exhaustif du projet.

*
* * *

PORTÉE DU PROJET

2. Comme l'indique l'exposé des motifs, l'objectif de l'avant-projet de loi soumis pour avis est:

– d'harmoniser le droit belge avec la Convention européenne pour la surveillance des personnes condamnées ou libérées sous condition, signée à Strasbourg le 30 novembre 1964;

– de permettre l'application en Belgique du Protocole additionnel à la Convention européenne sur le transfèrement des personnes condamnées, signé à Strasbourg le 18 décembre 1997 ⁽¹⁾;

– d'exécuter les articles 68 et 69 de la «Convention d'application de l'Accord de Schengen», signée à Schengen le 19 juin 1990.

3. Pour réaliser ces objectifs, le projet prévoit la modification de la loi du 23 mai 1990 sur le transfèrement interétatique des personnes condamnées.

Au chapitre II de la loi, qui concerne le transfèrement vers un État étranger d'une personne condamnée et détenue en Belgique, il est inséré une disposition concernant les personnes condamnées qui font l'objet d'une mesure d'expulsion. En vertu de cette disposition, le consentement de l'intéressé ne sera plus requis pour le transfèrement anticipé vers l'État étranger (article 5bis en projet; article 3 du projet).

(1) Le Conseil d'État a été saisi d'une demande d'avis concernant un projet de loi portant assentiment au Protocole additionnel susvisé (demande d'avis 36.943/2).

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE
NR. 36.932/3

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, derde kamer, op 7 april 2004 door de Minister van Justitie verzocht haar, binnen een termijn van dertig dagen, van advies te dienen over een voorontwerp van wet «betreffende het toezicht op voorwaardelijk veroordeelde of in vrijheid gestelde personen, en de tenuitvoerlegging of de algehele toepassing van vreemde strafrechtelijke veroordelingen», heeft op 27 april 2004 het volgende advies gegeven:

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, heeft de afdeling wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de te vervullen vormvereisten.

Daarnaast bevat dit advies ook een aantal opmerkingen over andere punten. Daaruit mag echter niet worden afgeleid dat de afdeling wetgeving binnen de haar toegemeten termijn een exhaustief onderzoek van het ontwerp heeft kunnen verrichten.

*
* * *

STREKKING VAN HET ONTWERP

2. Zoals in de memorie van toelichting wordt uiteengezet, strekt het voor advies voorgelegde voorontwerp van wet ertoe:

– het Belgisch recht in overeenstemming te brengen met het Europees Verdrag betreffende het toezicht op de voorwaardelijk veroordeelde of in vrijheid gestelde personen, ondertekend te Straatsburg op 30 november 1964;

– de toepassing in België mogelijk te maken van het aanvullend Protocol bij het Europees Verdrag inzake de overbrenging van veroordeelde personen, ondertekend te Straatsburg op 18 december 1997 ⁽¹⁾;

– uitvoering te geven aan de artikelen 68 en 69 van de «Schengen Uitvoeringsovereenkomst», ondertekend te Schengen op 19 juni 1990.

3. Om deze doelstellingen te verwezenlijken, voorziet het ontwerp in de wijziging van de wet van 23 mei 1990 inzake de overbrenging tussen staten van de gevonniste personen.

In hoofdstuk II van de wet, dat betrekking heeft op de overbrenging naar een vreemde staat van een in België veroordeelde en opgesloten persoon, wordt een bepaling ingevoegd i.v.m. veroordeelden die het voorwerp uitmaken van een maatregel tot uitwijzing. Op grond van die bepaling zal de toestemming van de betrokkene voor de voortijdige overbrenging naar de vreemde staat niet meer vereist zijn (ontworpen artikel 5bis; artikel 3 van het ontwerp).

(1) Bij de Raad van State is een adviesaanvraag aanhangig, over een ontwerp van wet houdende instemming met het genoemde aanvullend Protocol (adviesaanvraag 36.943/2).

Au chapitre III de la loi, qui concerne le transfèrement vers la Belgique d'une personne condamnée et détenue à l'étranger, le texte est adapté à la possibilité que l'intéressé n'a pas consenti à son transfèrement vers la Belgique, notamment parce qu'il a fait l'objet à l'étranger d'une mesure d'expulsion (article 8, alinéa 2, en projet de la loi; article 4 du projet).

Enfin, la loi est complétée par trois nouveaux chapitres. Ceux-ci concernent la surveillance en Belgique de personnes condamnées ou libérées sous condition à l'étranger (chapitre V, articles 15 et 16, en projet), l'exécution ou l'application intégrale en Belgique de condamnations pénales prononcées à l'étranger (chapitre VI, articles 17 à 24, en projet) et l'exécution ou l'application intégrale à l'étranger de condamnations pénales prononcées en Belgique (chapitre VII, articles 25 et 26, en projet) (article 5 du projet).

EXAMEN DU TEXTE

Article 2

4. Dans le texte néerlandais de l'intitulé en projet, il vaut mieux remplacer les mots «gevonliste personen» par «veroordeelde personen».

Articles 3 et 4

5. Les articles 3 et 4 du projet entendent permettre, dans certaines circonstances, le transfèrement de personnes condamnées vers l'étranger ou leur transfèrement de l'étranger vers la Belgique, sans que le consentement de l'intéressé ne soit requis pour cette mesure.

Force est toutefois de constater que l'article 1er, alinéa 1er, 3., de la loi du 23 mai 1990, laquelle disposition n'est pas modifiée, pose l'exigence de l'assentiment de l'intéressé comme condition de portée générale. Il ne ressort pas à suffisance du texte en projet que cette condition ne s'applique pas aux cas visés à l'article 5*bis* en projet et à l'article 8, alinéa 2, en projet.

Par souci de cohérence interne des dispositions de la loi du 23 mai 1990, il est recommandé de compléter l'article 1er de cette loi par un alinéa mentionnant, sous référence aux articles 5*bis* et 8, alinéa 2, en projet, les cas où le consentement de l'intéressé n'est pas requis. Une autre possibilité consiste à prévoir expressément dans les articles 5*bis* et 8, alinéa 2, en projet que, «par dérogation à l'article 1er, alinéa 1er, 3.», le consentement de l'intéressé n'est pas requis.

6. Selon l'article 5*bis* en projet, le gouvernement doit, «le cas échéant», tenir compte de l'avis ⁽²⁾ de la personne condamnée.

(2) Dans le texte néerlandais des articles 3 et 4 du projet, les mots «het advies» doivent être remplacés par «de mening».

In hoofdstuk III van de wet, dat betrekking heeft op de overbrenging naar België van een persoon die in het buitenland veroordeeld en opgesloten is, wordt de tekst aangepast aan de mogelijkheid dat de betrokkene niet heeft ingestemd met zijn overbrenging naar België, met name omdat hij in het buitenland het voorwerp is geweest van een maatregel tot uitwijzing (ontworpen artikel 8, tweede lid, van de wet; artikel 4 van het ontwerp).

Ten slotte wordt de wet aangevuld met drie nieuwe hoofdstukken. Die hebben betrekking op het toezicht in België op personen die in het buitenland voorwaardelijk veroordeeld of in vrijheid gesteld zijn (ontworpen hoofdstuk V, artikelen 15 en 16), op de tenuitvoerlegging of de algehele toepassing in België van strafrechtelijke veroordelingen, uitgesproken in het buitenland (ontworpen hoofdstuk VI, artikelen 17 tot 24), en op de tenuitvoerlegging of de algehele toepassing in het buitenland van strafrechtelijke veroordelingen, uitgesproken in België (ontworpen hoofdstuk VII, artikelen 25 en 26) (artikel 5 van het ontwerp).

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Artikel 2

4. In de Nederlandse tekst van het ontworpen opschrift kunnen de woorden «gevonliste personen» beter vervangen worden door «veroordeelde personen».

Artikelen 3 en 4

5. De artikelen 3 en 4 van het ontwerp beogen de mogelijkheid te scheppen om veroordeelde personen onder bepaalde omstandigheden over te brengen naar het buitenland, of uit het buitenland over te brengen naar België, zonder dat voor die maatregel de instemming van de betrokkene vereist is.

Er moet evenwel vastgesteld worden dat artikel 1, eerste lid, 3., van de wet van 23 mei 1990, welke bepaling niet gewijzigd wordt, het vereiste van de toestemming van de betrokkene als algemeen geldende voorwaarde stelt. Uit de ontworpen tekst blijkt onvoldoende dat die voorwaarde niet geldt in de gevallen bedoeld in het ontworpen artikel 5*bis* en het ontworpen artikel 8, tweede lid.

Omwille van de interne samenhang van de bepalingen van de wet van 23 mei 1990 verdient het aanbeveling om artikel 1 van die wet aan te vullen met een lid waarin, met verwijzing naar de ontworpen artikelen 5*bis* en 8, tweede lid, de gevallen vermeld worden waarin de toestemming van de betrokkene niet vereist is. Een andere mogelijkheid bestaat erin om in de ontworpen artikelen 5*bis* en 8, tweede lid, uitdrukkelijk te bepalen dat, «in afwijking van artikel 1, eerste lid, 3.», de toestemming van de betrokkene niet vereist is.

6. Volgens het ontworpen artikel 5*bis* dient de regering «in voorkomend geval» rekening te houden met het advies (beter: de mening ⁽²⁾) van de veroordeelde persoon.

(2) In de Nederlandse tekst van de artikelen 3 en 4 van het ontwerp dienen de woorden «het advies» vervangen te worden door «de mening».

Il s'agit ici de l'hypothèse dans laquelle la personne est condamnée et incarcérée en Belgique et fait l'objet d'une mesure d'expulsion. L'article 3, paragraphe 1er, du Protocole additionnel à la Convention européenne sur le transfèrement des personnes condamnées dispose que le consentement de l'intéressé n'est pas requis dans ce cas; l'article 3, paragraphe 2, du protocole prévoit toutefois que, dans ce cas, l'avis de l'intéressé doit être pris en considération.

Cette dernière obligation n'apparaît pas suffisamment dans le texte en projet.

Article 5

Chapitre V en projet

7. L'intitulé du chapitre V en projet pourrait être rédigé plus clairement comme suit:

«De la surveillance en Belgique de personnes condamnées ou libérées sous condition à l'étranger».

Article 16 en projet

8. L'article 16 en projet concerne l'hypothèse dans laquelle «les conditions de surveillance imposées à l'étranger ne correspondent pas, par leur nature ou leur durée, à celles prévues par la loi belge pour des faits similaires».

La Convention européenne pour la surveillance des personnes condamnées ou libérées sous condition opère une nette distinction entre les «conditions» auxquelles est subordonnée la condamnation ou la libération, d'une part, et les mesures de «surveillance» du respect des conditions ainsi imposées, d'autre part. L'article 11 de la convention prévoit la possibilité, pour l'État requis, d'adapter selon sa propre législation les «mesures de surveillance», étant entendu que les «mesures de surveillance» ainsi adaptées ne peuvent aggraver par leur nature ou par leur durée celles prescrites par l'État requérant.

L'article 16 en projet entend permettre l'application de l'article 11 de la convention. Dans ce cas, la première phrase de l'alinéa 1er ne doit pas faire état des «conditions de surveillance» et des «conditions» mais des «mesures de surveillances» et des «mesures»⁽³⁾.

Chapitre VI en projet

9. Le chapitre VI en projet vise en premier lieu à permettre l'exécution en Belgique des dispositions des titres III et IV de la Convention européenne pour la surveillance des personnes condamnées ou libérées sous condition. Ces titres concernent l'exécution des condamnations (titre III) et le dessaisissement intégral en faveur de l'État requis pour ce qui est de l'application de la condamnation (titre IV).

(3) Dans la seconde phrase de l'article 16, alinéa 1er, en projet, il est déjà fait état, à juste titre, de «mesures de surveillance».

Het gaat hier om de hypothese dat de persoon in België veroordeeld en opgesloten is, en hij het voorwerp uitmaakt van een maatregel tot uitwijzing. Artikel 3, lid 1, van het aanvullend Protocol bij het Europees Verdrag inzake de overbrenging van veroordeelde personen bepaalt dat in dat geval de toestemming van de betrokkene niet vereist is; artikel 3, lid 2, van het protocol bepaalt echter dat in dat geval met de mening van de betrokkene rekening moet worden gehouden.

Die laatste verplichting komt onvoldoende tot uiting in de ontworpen tekst.

Artikel 5

Ontworpen hoofdstuk V

7. Het opschrift van het ontworpen hoofdstuk V zou duidelijker geredigeerd kunnen worden als volgt:

«Het toezicht in België op personen die in het buitenland voorwaardelijk veroordeeld of in vrijheid gesteld zijn».

Ontworpen artikel 16

8. Het ontworpen artikel 16 heeft betrekking op de hypothese dat «de in het buitenland opgelegde toezichtsvoorwaarden naar aard en duur niet overeenstemmen met die welke voor gelijkaardige feiten in de Belgische wet zijn bepaald».

Het Europees Verdrag betreffende het toezicht op de voorwaardelijk veroordeelde of in vrijheid gestelde personen maakt een duidelijk onderscheid tussen de «voorwaarden» waarvan de veroordeling of de invrijheidstelling afhankelijk is gemaakt, enerzijds, en de maatregelen van «toezicht» op het naleven van de aldus opgelegde voorwaarden, anderzijds. Artikel 11 van het verdrag voorziet in de mogelijkheid voor de verzochte staat om de «toezichtsmaatregelen» zo nodig volgens zijn eigen wetgeving aan te passen, met dien verstande dat de aldus aangepaste «toezichtsmaatregelen» in aard of duur niet strenger mogen zijn dan die welke de verzochte staat heeft voorgeschreven.

Het ontworpen artikel 16 beoogt de toepassing van artikel 11 van het verdrag mogelijk te maken. In dat geval moet in de eerste volzin van het eerste lid geen melding gemaakt worden van «toezichtsvoorwaarden» en «voorwaarden», maar van «toezichtsmaatregelen» en «maatregelen»⁽³⁾.

Ontworpen hoofdstuk VI

9. Het ontworpen hoofdstuk VI beoogt in eerste instantie de uitvoering in België mogelijk te maken van de bepalingen van de titels III en IV van het Europees Verdrag betreffende het toezicht op de voorwaardelijk veroordeelde of in vrijheid gestelde personen. Die titels hebben betrekking op de tenuitvoerlegging van veroordelingen (titel III) en op het volledig uit handen geven van de toepassing van de veroordeling aan de verzochte staat (titel IV).

(3) In de tweede volzin van het ontworpen artikel 16, eerste lid, is terecht reeds sprake van «toezichtsmaatregelen».

Les deux titres comportent des dispositions qui ne s'appliquent qu'à des personnes condamnées ou libérées sous condition. Le titre III de la convention concerne les personnes pour lesquelles la décision de suspension conditionnelle a été révoquée par l'État requérant (article 16 de la convention), le titre IV a trait aux personnes pour lesquelles l'État requérant laisse totalement le soin à l'État requis de maintenir ou non la suspension conditionnelle de la condamnation (article 24 de la convention).

Le contexte des dispositions en projet, c'est-à-dire le fait qu'une peine ou une libération conditionnelle est intervenue à l'étranger, n'apparaît pas suffisamment dans les dispositions en projet. À cet égard, l'article 17 en projet est, plus particulièrement, source de confusion, dès lors qu'il dispose que l'État belge peut être invité par un État étranger à procéder à «l'exécution» d'une condamnation pénale, «le cas échéant, après révocation de la décision de suspension conditionnelle». Il apparaît au Conseil d'État qu'en ce qui concerne «l'exécution» de la condamnation, il ne peut s'agir que de l'hypothèse de la révocation du bénéfice de la suspension conditionnelle par l'État requérant. En outre, il n'est fait mention ni dans cet article 17 ni dans quelque autre disposition du projet de l'éventualité que l'État requérant ait transféré à l'État belge l'intégralité de «l'application» de la condamnation pénale, y compris le pouvoir d'appréciation relatif au maintien ou non du bénéfice de la suspension de la condamnation ou du bénéfice de la libération conditionnelle ⁽⁴⁾.

Il est recommandé d'adapter les dispositions en projet de telle manière qu'il apparaisse que «l'exécution» des condamnations pénales, visée au chapitre VI, porte uniquement sur les condamnations pour lesquelles la suspension conditionnelle a été révoquée dans l'État requérant.

Le projet devrait en outre être complété par des dispositions qui concernent plus spécifiquement l'hypothèse où les autorités belges se chargeraient intégralement de «l'application» de la condamnation ou de la libération prononcée sous condition à l'étranger et où plus aucune demande d'exécution de la décision condamnatoire à un moment donné n'émanera donc de l'autorité étrangère. Dans un souci de clarté, il serait préférable que ces dispositions fassent l'objet d'un chapitre distinct.

Pour autant que le chapitre VI en projet ait également pour objet l'application de l'article 68 de la Convention d'application de Schengen (demande visant à exécuter en Belgique un jugement condamnatoire étranger à l'égard d'un Belge qui a fui en Belgique), il serait préférable d'y consacrer une ou plusieurs dispositions distinctes.

Les observations suivantes relatives au chapitre VI en projet doivent être considérées comme subsidiaires.

(4) L'article 22 en projet fait cependant état de «l'application» de la peine ou de la mesure prononcée à l'étranger.

De twee titels bevatten bepalingen die enkel van toepassing zijn op personen die voorwaardelijk veroordeeld zijn, of die voorwaardelijk in vrijheid gesteld zijn. Titel III van het verdrag heeft betrekking op personen waarvan de beslissing van voorwaardelijke opschorting door de verzoekende staat is herroepen (artikel 16 van het verdrag), titel IV heeft betrekking op personen waarvoor de verzoekende staat het al dan niet handhaven van de voorwaardelijke opschorting van de veroordeling volledig overlaat aan de verzochte staat (artikel 24 van het verdrag).

De context van de ontworpen bepalingen, d.w.z. het feit dat er in het buitenland een voorwaardelijke straf of een voorwaardelijke invrijheidstelling is geweest, komt onvoldoende tot uiting in de ontworpen bepalingen. Het ontworpen artikel 17 is in dit opzicht bijzonder verwarrend, waar het bepaalt dat de Belgische staat door een vreemde staat verzocht kan worden tot «tenuitvoerlegging» van een strafrechtelijke veroordeling over te gaan, «in voorkomend geval, na herroeping van de beslissing van voorwaardelijke opschorting». Het komt de Raad van State voor dat, wat de «tenuitvoerlegging» van de veroordeling betreft, het uitsluitend kan gaan om de hypothese waarbij het voordeel van de voorwaardelijke opschorting door de verzoekende staat is herroepen. Voorts wordt noch in dit artikel 17, noch in een andere bepaling van het ontwerp melding gemaakt van de mogelijkheid dat de verzoekende staat de hele «toepassing» van de strafrechtelijke veroordeling, met inbegrip van de bevoegdheid tot beoordeling van het al dan niet handhaven van het voordeel van de opschorting van de veroordeling of van het voordeel van de voorwaardelijke invrijheidstelling, aan de Belgische staat heeft overgedragen ⁽⁴⁾.

Het verdient aanbeveling om de ontworpen bepalingen zo aan te passen dat daaruit duidelijk blijkt dat de in hoofdstuk VI bedoelde «tenuitvoerlegging» van strafrechtelijke veroordelingen alleen betrekking heeft op veroordelingen waarvoor de voorwaardelijke opschorting in de verzoekende staat is herroepen.

Het ontwerp zou bovendien aangevuld moeten worden met bepalingen die specifiek betrekking hebben op de hypothese dat de Belgische overheden volledig instaan voor de «toepassing» van de in het buitenland voorwaardelijk uitgesproken veroordeling of invrijheidstelling, en waarin er dus geen verzoek meer zal komen vanwege de buitenlandse overheid om de veroordelende beslissing op een bepaald ogenblik ten uitvoer te leggen. Die bepalingen zouden duidelijkheidshalve best het ontwerp uitmaken van een afzonderlijk hoofdstuk.

In zoverre het ontworpen hoofdstuk VI ook de toepassing zou beogen van artikel 68 van de Schengen-Uitvoeringsovereenkomst (verzoek om een buitenlands veroordelend vonnis in België ten uitvoer te leggen ten aanzien van een Belg die naar België is gevlucht), kunnen daaraan best een of meer afzonderlijke bepalingen worden gewijd.

De hiernavolgende opmerkingen i.v.m. het ontworpen hoofdstuk VI moeten als subsidiair beschouwd worden.

(4) In het ontworpen artikel 22 wordt echter wel melding gemaakt van de «toepassing» van de in het buitenland uitgesproken straf of maatregel.

Article 19 en projet

10. Selon l'article 19, § 1er, alinéa 2, deuxième phrase, en projet, le consentement du condamné n'est pas requis.

La portée de cette disposition n'est pas claire. Selon le fonctionnaire délégué, il s'agirait que l'intéressé ne doive pas marquer son accord sur la mesure qui est prise à son encontre.

Le Conseil d'État suggère de rédiger la phrase visée comme suit:

«Le consentement du condamné à l'exécution de la condamnation en Belgique n'est pas requis.»

Article 21 en projet

11. L'article 21 en projet prévoit d'adapter la peine ou la mesure infligée à l'étranger si celle-ci ne correspond pas, par sa nature ou sa durée, à celle prévue par la loi belge pour les mêmes faits.

Comme l'explicite l'exposé des motifs, une telle adaptation est admise par les articles 19 et 23 de la Convention européenne pour la surveillance des personnes condamnées ou libérées sous condition (en ce qui concerne, respectivement, l'exécution et l'entière application de la condamnation). L'article 19 de la convention précise toutefois qu'en cas d'adaptation, la peine ou la mesure adaptée doit correspondre, autant que possible, quant à sa nature, à la peine ou la mesure infligée par la décision étrangère à exécuter. Il serait utile d'inscrire également cette précision dans le texte en projet.

Chapitre VII en projetArticle 25 en projet

12. En premier lieu, l'article 25 en projet vise à permettre l'exécution à l'étranger des dispositions des titres III et IV de la Convention européenne pour la surveillance des personnes condamnées ou libérées sous condition. Comme il a déjà été rappelé ci-dessus, ces titres concernent l'exécution des condamnations (titre III) et le dessaisissement intégral en faveur de l'État requis pour ce qui est de l'application de la condamnation (titre IV).

Comme il a également été observé ci-dessus, ces deux titres comportent des dispositions qui ne s'appliquent qu'à des personnes ayant fait l'objet d'une condamnation conditionnelle ou d'une libération conditionnelle.

Ce n'est qu'en ce qui concerne l'exécution d'une condamnation prononcée en Belgique, qu'il ressort du projet qu'il s'agit d'une condamnation à une peine conditionnelle ou d'une libéra-

Ontworpen artikel 19

10. Volgens het ontworpen artikel 19, § 1, tweede lid, tweede volzin, is de toestemming van de veroordeelde persoon niet vereist.

Het is niet duidelijk wat met die bepaling bedoeld wordt. Volgens de gemachtigde ambtenaar is het de bedoeling dat de betrokkene niet moet instemmen met de maatregel die tegen hem wordt genomen.

De Raad van State suggereert om de bedoelde volzin te redigeren als volgt:

«De instemming van de veroordeelde met de tenuitvoerlegging van de veroordeling in België is niet vereist.»

Ontworpen artikel 21

11. Het ontworpen artikel 21 voorziet in de aanpassing van de in het buitenland opgelegde straf of maatregel, indien deze naar aard of duur niet overeenstemt met die welke voor dezelfde feiten in de Belgische wet is bepaald.

Zoals in de memorie van toelichting wordt uiteengezet, wordt een dergelijke aanpassing toegestaan bij de artikelen 19 en 23 van het Europees Verdrag betreffende het toezicht op de voorwaardelijk veroordeelde of in vrijheid gestelde personen (i.v.m. respectievelijk de tenuitvoerlegging en de volledige toepassing van de veroordeling). Artikel 19 van het verdrag preciseert evenwel dat, in geval van aanpassing, de aangepaste straf of maatregel in aard zoveel mogelijk moet overeenstemmen met de straf of de maatregel die bij de uit te voeren buitenlandse beslissing is opgelegd. Het zou nuttig zijn om die precisering ook in de ontworpen tekst op te nemen.

Ontworpen hoofdstuk VIIOntworpen artikel 25

12. Het ontworpen artikel 25 beoogt in eerste instantie de uitvoering in het buitenland mogelijk te maken van de bepalingen van de titels III en IV van het Europees Verdrag betreffende het toezicht op de voorwaardelijk veroordeelde of in vrijheid gestelde personen. Zoals hiervóór reeds in herinnering is gebracht, hebben die titels betrekking op de tenuitvoerlegging van veroordelingen (titel III) en op het volledig uit handen geven van de toepassing van de veroordeling aan de verzochte staat (titel IV).

Zoals hiervóór eveneens is opgemerkt, bevatten die twee titels bepalingen die enkel van toepassing zijn op personen die voorwaardelijk veroordeeld zijn, of die voorwaardelijk in vrijheid gesteld zijn.

Enkel wat de tenuitvoerlegging van een in België uitgesproken veroordeling betreft, blijkt uit het ontwerp dat het gaat om een veroordeling tot een voorwaardelijke straf of om een voor-

tion conditionnelle (article 25, 2°, en projet). Par contre, la nature de la condamnation n'apparaît pas dans la disposition relative à la demande d'application intégrale de la condamnation (article 25, 1°, en projet). Il serait souhaitable que l'article 25, 1°, soit davantage précisé à cet égard.

Pour autant que l'article 25, 1°, en projet ait également pour objet l'application de l'article 68 de la Convention d'application de Schengen (demande visant à exécuter à l'étranger un jugement condamnatore belge à l'égard d'un étranger qui a fui à l'étranger), il serait préférable d'y consacrer une disposition distincte.

Article 26 en projet

13. Vu la teneur de l'article 25 en projet, mieux vaudrait écrire dans l'article 26 en projet: «... dont l'exécution ou l'application intégrale a été transférée à un État étranger, ...» (voir, en ce qui concerne l'application intégrale, l'article 25 de la Convention européenne pour la surveillance des personnes condamnées ou libérées sous condition).

La chambre était composée de

Messieurs
D. ALBRECHT, conseiller d'État, président,

P. LEMMENS,
B. SEUTIN, conseillers d'État,

H. COUSY,
J. VELAERS, assesseurs de la section
de législation,

Madame
A.M. GOOSSENS, greffier.

Le rapport a été présenté par Mme K. BAMS, auditeur.

La concordance entre la version néerlandaise et la version française a été vérifiée sous le contrôle de M. P. LEMMENS.

LE GREFFIER, LE PRÉSIDENT,

A.M. GOOSSENS D. ALBRECHT

waardelijke invrijheidstelling (ontworpen artikel 25, 2°). De aard van de veroordeling komt daarentegen niet tot uiting in de bepaling die het heeft over het verzoek tot algemene toepassing van de veroordeling (ontworpen artikel 25, 1°). Het zou wenselijk zijn dat artikel 25, 1°, in dit opzicht nader gepreciseerd wordt.

In zoverre het ontworpen artikel 25, 1°, ook de toepassing zou beogen van artikel 68 van de Schengen-Uitvoeringsovereenkomst (verzoek om een Belgisch veroordelend vonnis in het buitenland ten uitvoer te leggen ten aanzien van een vreemdeling die naar het buitenland is gevlucht), kan daaraan best een afzonderlijke bepaling worden gewijd.

Ontworpen artikel 26

13. Gelet op de inhoud van het ontworpen artikel 25, zou in het ontworpen artikel 26 best geschreven worden: «... waarvan de tenuitvoerlegging of de algemene toepassing aan een vreemde staat werd overgedragen, ...» (zie, wat de algemene toepassing betreft, artikel 25 van het Europees Verdrag betreffende het toezicht op de voorwaardelijk veroordeelde of in vrijheid gestelde personen).

De kamer was samengesteld uit

de Heren
D. ALBRECHT, staatsraad, voorzitter,

P. LEMMENS,
B. SEUTIN, staatsraden,

H. COUSY,
J. VELAERS, assessoren van de
afdeling wetgeving,

Mevrouw
A.M. GOOSSENS, griffier.

Het verslag werd uitgebracht door Mevr. K. BAMS, auditeur.

DE GRIFFIER, DE VOORZITTER,

A.M. GOOSSENS D. ALBRECHT

AVANT-PROJET DE LOI

soutmis à l'avis du Conseil d'État

Avant-projet de loi modifiant la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangersArticle 1er

La présente loi règle une matière visée à l'article 78 de la Constitution.

Art. 2

L'article 21 de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers, modifié par la loi du 15 juillet 1996, est remplacé par la disposition suivante :

« § 1er. Ne peut en aucun cas être renvoyé ou expulsé du Royaume :

1° l'étranger né dans le Royaume ou qui est arrivé avant l'âge de 12 ans, et qui y a principalement séjourné depuis ;

2° le réfugié reconnu.

§ 2. Sauf en cas d'atteinte grave à la sécurité nationale, ne peut être ni renvoyé ni expulsé du Royaume :

1° l'étranger qui y séjourne régulièrement depuis vingt ans au moins ;

2° l'étranger chef de famille condamné à une peine de prison inférieure à 5 ans.

§ 3. Sauf en cas d'atteinte grave à l'ordre public ou à la sécurité nationale, ne peut être ni renvoyé, ni expulsé du Royaume :

1° l'étranger qui y séjourne d'une manière régulière et ininterrompue depuis dix ans au moins;

2° l'étranger qui remplit les conditions légales pour acquérir la nationalité belge par option ou par une déclaration de nationalité ou pour recouvrer cette nationalité;

3° la femme qui, par son mariage ou à la suite de l'acquisition par son mari d'une nationalité étrangère, a perdu la nationalité belge;

4° l'étranger, époux non séparé de corps d'un Belge;

VOORONTWERP VAN WET

onderworpen aan het advies van de Raad van State

Voorontwerp van wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen

Artikel 1

Deze wet regelt een aangelegenheid bedoeld in artikel 78 van de Grondwet.

Art. 2

Artikel 21 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de wet van 15 juli 1996, wordt vervangen door de volgende bepaling:

« § 1. Mag nooit worden teruggewezen, noch uitgezet uit het Rijk:

1° de vreemdeling geboren in het Rijk of aangekomen voor hij de leeftijd van 12 jaar bereikte en sindsdien voornamelijk in het Rijk verblijft;

2° de erkende vluchteling.

§ 2. Behalve in geval van ernstige aanslag op de veiligheid van het land, mag niet worden teruggewezen, noch uitgezet uit het Rijk:

1° de vreemdeling die er op regelmatige wijze verblijft sedert minstens 20 jaar ;

2° de vreemdeling gezinshoofd zijnde, veroordeeld tot een gevangenisstraf van minder dan 5 jaar.

§ 3. Behalve in geval van ernstige aanslag op de openbare orde of de veiligheid van het land, mag niet worden teruggewezen noch uitgezet uit het Rijk:

1° de vreemdeling die er op regelmatige en ononderbroken wijze verblijft sedert minstens 10 jaar;

2° de vreemdeling die voldoet aan de wettelijke voorwaarden om de Belgische nationaliteit te verwerven door optie of door een nationaliteitsverklaring of om deze nationaliteit te herkrijgen;

3° de vrouw die de Belgische nationaliteit verloren heeft door haar huwelijk of ingevolge het verwerven van een vreemde nationaliteit door haar echtgenoot;

4° de vreemdeling, niet van tafel en bed gescheiden echtgenoot van een Belg;

5° l'étranger établi dans le Royaume et devenant incapable de travailler au sens de l'article 100 de la loi relative à l'assurance obligatoire soins de santé et indemnités, coordonnée le 14 juillet 1994;

6° le travailleur étranger frappé d'une incapacité permanente de travail au sens de l'article 24 de la loi du 10 avril 1971 ou de l'article 35 des lois relatives à la réparation des dommages résultant des maladies professionnelles, coordonnées le 3 juin 1970, lorsque l'accident de travail a eu lieu ou que la maladie professionnelle a été contractée dans l'exécution de la prestation de travail d'un étranger résidant régulièrement en Belgique.

Art. 3

La présente loi entre en vigueur à la date de sa publication au *Moniteur belge*.

5° de in het Rijk gevestigde vreemdeling die arbeidsongeschikt wordt, overeenkomstig artikel 100 van de gecoördineerde wet van 14 juli 1994 betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen;

6° de vreemde werknemer, getroffen door een blijvende arbeidsongeschiktheid in de zin van artikel 24 van de wet van 10 april 1971 of van artikel 35 van de wetten betreffende de schadeloosstelling voor beroepsziekten, gecoördineerd op 3 juni 1970, wanneer het arbeidsongeval verband houdt met of de beroepsziekte werd opgedaan bij de uitvoering van arbeidsprestaties van een vreemdeling die regelmatig in België verblijft.

Art. 3

Deze wet treedt in werking de dag waarop zij in het *Belgisch Staatsblad* wordt bekendgemaakt.

AVIS DU CONSEIL D'ÉTAT
N° 37/592/2/V

Le CONSEIL D'ÉTAT, section de législation, deuxième chambre des vacations, saisi par la Vice-Première Ministre et Ministre de la Justice, le 30 juillet 2004, d'une demande d'avis, dans un délai de trente jours, sur un avant-projet de loi «modifiant la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers», a donné le 25 août 2004 l'avis suivant :

Comme la demande d'avis est introduite sur la base de l'article 84, § 1er, alinéa 1er, 1°, des lois coordonnées sur le Conseil d'État, tel qu'il est remplacé par la loi du 2 avril 2003, la section de législation limite son examen au fondement juridique de l'avant-projet, à la compétence de l'auteur de l'acte ainsi qu'à l'accomplissement des formalités préalables, conformément à l'article 84, § 3, des lois coordonnées précitées.

Sur ces trois points, l'avant-projet appelle les observations ci-après.

Article 2

1. En ce qui concerne le 1° de la disposition appelée à former l'article 21, § 1er, de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers, il résulte de l'exposé des motifs qu'«un séjour illégal ne peut en aucun cas entrer en ligne de compte en vue de bénéficier de cette disposition».

Aussi y aurait-il lieu de préciser que le séjour visé doit avoir été régulier en écrivant à l'article 21, § 1er, 1°, «qui y a principalement et régulièrement séjourné depuis (...)».

2. Le 2° de l'article 21, § 1er, en projet, rend sans objet l'article 56 de la loi du 15 décembre 1980, précitée.

Cette dernière disposition doit donc être abrogée.

3. La disposition appelée à former l'article 21, § 2, 2°, de la loi du 15 décembre 1980, précitée, interdit de renvoyer ou d'expulser du Royaume, sauf en cas d'atteinte grave à la sécurité nationale, «l'étranger chef de famille condamné à une peine de prison inférieure à 5 ans».

Cette disposition appelle les observations suivantes :

a) L'exposé des motifs précise ce qu'il y a lieu d'entendre par l'expression «chef de famille» pour l'application du texte à l'examen.

Ces précisions trouveraient mieux leur place dans le dispositif.

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE
NR. 37.592/2/V

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, tweede vakantie-kamer, op 30 juli 2004 door de Vice-Eerste Minister en Minister van Justitie verzocht haar, binnen een termijn van dertig dagen, van advies te dienen over een voorontwerp van wet «tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen», heeft op 25 augustus 2004 het volgende advies gegeven :

Aangezien de adviesaanvraag ingediend is op basis van artikel 84, § 1, eerste lid, 1°, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, zoals het is vervangen bij de wet van 2 april 2003, beperkt de afdeling wetgeving overeenkomstig artikel 84, § 3, van de voornoemde gecoördineerde wetten haar onderzoek tot de rechtsgrond van het voorontwerp, de bevoegdheid van de steller van de handeling en de te vervullen voorafgaande vormvereisten.

Wat deze drie punten betreft, geeft het ontwerp aanleiding tot de volgende opmerkingen.

Artikel 2

1. In verband met onderdeel 1° van de bepaling die artikel 21, § 1, zou worden van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, blijkt uit de memorie van toelichting dat «een illegaal verblijf (...) onder geen beding (kan) worden ingeroepen om van deze bepaling te genieten».

Bijgevolg zou moeten worden verduidelijkt dat het bedoelde verblijf regelmatig moet zijn geweest door in het ontworpen artikel 21, § 1, 1°, te schrijven : «die er sindsdien voornamelijk en op regelmatige wijze verblijft».

2. Door het ontworpen artikel 21, § 1, 2°, wordt artikel 56 van de genoemde wet van 15 december 1980 doelloos.

Dat artikel 56 moet dus worden opgeheven.

3. Volgens de bepaling die artikel 21, § 2, 2°, van de genoemde wet van 15 december 1980 moet worden, mag «de vreemdeling gezinshoofd zijnde, veroordeeld tot een gevangenisstraf van minder dan 5 jaar» niet worden teruggewezen of uit het Rijk worden gezet, behalve in geval van ernstige aanslag op de veiligheid van het land.

Die bepaling geeft aanleiding tot de volgende opmerkingen :

a) In de memorie van toelichting wordt verduidelijkt wat onder «gezinshoofd» moet worden verstaan voor de toepassing van de onderzochte bepaling.

Die verduidelijkingen zouden beter in het dispositief worden opgenomen.

b) Tel qu'il est rédigé, le texte à l'examen ne vise pas expressément la personne à qui est accordée la suspension du prononcé de la condamnation ou encore celle qui a été condamnée à une peine égale ou supérieure à cinq ans mais bénéficie d'un sursis partiel ayant pour effet de ramener la partie de la peine à purger en-dessous de cinq ans.

La question se pose également de savoir comment le texte s'applique lorsque l'intéressé est condamné à plusieurs peines de prison qui totalisées sont égales ou supérieures à cinq ans.

Il convient que l'auteur de texte prenne position à cet égard.

4. L'article 21, § 3, en projet est sans objet en ce qui concerne les étrangers établis dans le Royaume : en effet, les cas, qu'il réserve, d'une atteinte grave à l'ordre public ou à la sécurité nationale sont précisément ceux pour lesquels, en vertu de l'article 20, alinéa 2, de la loi du 15 décembre 1980, précitée, ces étrangers peuvent être expulsés du Royaume ⁽¹⁾.

Le texte en projet doit être revu en conséquence.

5. Au 3° de l'article 21, § 3, en projet, les auteurs du texte semblent avoir perdu de vue que la législation actuelle en matière de nationalité n'érige plus en cause de perte de la nationalité belge la circonstance qu'une femme épouse un étranger ou que son mari acquiert une nationalité étrangère, si la nationalité de ce dernier lui est acquise en vertu de la loi étrangère ⁽²⁾.

En conséquence, le 3° en projet doit être omis ou revu.

Article 3

La question se pose de savoir si la loi en projet est destinée à s'appliquer aux étrangers à l'égard de qui un arrêté de renvoi ou d'expulsion a été pris avant son entrée en vigueur, mais n'est lui-même pas entré en vigueur ou n'a pas été exécuté.

Les auteurs du texte préciseront leur intention sur ce point.

⁽¹⁾ Pour une observation analogue à propos du texte formant actuellement l'article 21 de la loi du 15 décembre 1980, précitée, lire F. RIGAUX, «Vers un nouveau statut administratif pour les étrangers», J.T., 1981, pp. 85 et sv., n° 56.

⁽²⁾ Ceci à la différence de la solution applicable à l'époque de l'adoption de la loi du 15 décembre 1980, précitée, époque à laquelle cette cause de perte de la nationalité belge était prévue par l'article 18, 2° et 3°, des lois sur l'acquisition, la perte et le recouvrement de la nationalité, coordonnées le 14 décembre 1932. Sur la perte de la nationalité belge en l'état des textes actuellement en vigueur, voir les articles 22 et 23 du code de la nationalité belge, institué par la loi du 28 juin 1984.

b) Zoals de onderzochte bepaling gesteld is, heeft ze niet uitdrukkelijk betrekking op personen die opschorting van de uitspraak van de veroordeling hebben gekregen of personen die veroordeeld zijn tot een straf van vijf jaar of langer die gedeeltelijk is uitgesteld, waardoor de uit te zitten straf minder dan vijf jaar geworden is.

Ook rijst de vraag hoe de bepaling moet worden toegepast wanneer de betrokkene veroordeeld is tot verschillende gevangenisstraffen van in totaal vijf jaar of meer.

De steller van het ontwerp moet een standpunt daaromtrent innemen.

4. Het ontworpen artikel 21, § 3, is doelloos wat de in het Rijk gevestigde vreemdelingen betreft : de gevallen van ernstige aanslag op de openbare orde of de veiligheid van het land, waarvoor in het ontworpen artikel voorbehoud wordt gemaakt, zijn immers precies de gevallen waarin die vreemdelingen krachtens artikel 20, tweede lid, van de voormelde wet van 15 december 1980 uit het Rijk kunnen worden gezet ⁽¹⁾.

De ontworpen bepaling moet dienovereenkomstig worden herzien.

5. In onderdeel 3° van het ontworpen artikel 21, § 3, lijken de stellers van het ontwerp uit het oog te hebben verloren dat volgens de huidige wetgeving inzake nationaliteit de omstandigheid dat een vrouw een vreemdeling huwt of dat haar echtgenoot een buitenlandse nationaliteit verkrijgt niet langer tot het verlies van de Belgische nationaliteit leidt als zij krachtens de buitenlandse wet de nationaliteit van haar echtgenoot verkrijgt ⁽²⁾.

Bijgevolg moet het ontworpen onderdeel 3° vervallen of worden herzien.

Artikel 3

De vraag rijst of het de bedoeling is dat de ontworpen wet ook geldt voor vreemdelingen ten aanzien van wie een terugwijzings- of uitzettingsbesluit is uitgevaardigd voordat de ontworpen wet in werking treedt, maar dat zelf niet in werking is getreden of is uitgevoerd.

De stellers van het ontwerp moeten hun bedoeling op dat punt verduidelijken.

⁽¹⁾ Voor een soortgelijke opmerking over het huidige artikel 21 van de voornoemde wet van 15 december 1980 wordt verwezen naar F. RIGAUX, «Vers un nouveau statut administratif pour les étrangers», J.T., 1981, blz. 85 en volgende, nr. 56.

⁽²⁾ Dit in tegenstelling tot de regeling die gold toen de voornoemde wet van 15 december 1980 werd uitgevaardigd. Toen was die oorzaak van verlies van de Belgische nationaliteit vervat in artikel 18, 2° en 3°, van de wetten op de verkrijging, het verlies en de herverkrijging van de nationaliteit, gecoördineerd op 14 december 1932. Wat het verlies van de Belgische nationaliteit in de thans geldende wetgeving betreft, wordt verwezen naar de artikelen 22 en 23 van het Wetboek van de Belgische nationaliteit, ingevoerd bij de wet van 28 juni 1984.

La chambre était composée de

Messieurs

R. ANDERSEN, président du Conseil d'État,

P. LEWALLE,

P. QUERTAINMONT, conseillers d'État,

Madame

A.-C. VAN GEERSDAELE, greffier.

Le rapport a été présenté par M. B. JADOT, premier auditeur chef de section.

LE GREFFIER,

A.-C. VAN GEERSDAELE

LE PRÉSIDENT,

R. ANDERSEN

De kamer was samengesteld uit

de Heren

R. ANDERSEN, voorzitter van de Raad van State,

P. LEWALLE,

P. QUERTAINMONT, staatsraden,

Mevrouw

A.-C. VAN GEERSDAELE, griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de H. B. JADOT, eerste auditeur afdelingshoofd.

De overeenstemming tussen de Franse en de Nederlandse tekst werd nagezien onder toezicht van de H. J. JAUMOTTE, staatsraad.

DE GRIFFIER,

A.-C. VAN GEERSDAELE

DE VOORZITTER,

R. ANDERSEN

PROJET DE LOI

ALBERT, ROI DES BELGES,
A tous, présents et à venir,
 SALUT.

Sur la proposition de notre ministre de la Justice,

NOUS AVONS ARRETE ET ARRETONS:

Notre ministre de la Justice est chargé de présenter en Notre Nom aux Chambres législatives et de déposer à la Chambre des représentants le projet de loi dont la teneur suit:

Titre I – Disposition préliminaireArticle 1er

La présente loi règle une matière visée à l'article 78 de la Constitution.

Titre II – Modifications de la loi du 23 mai 1990

Article 2

L'intitulé de la loi du 23 mai 1990 sur le transfèrement inter-étatique des personnes condamnées est remplacé par l'intitulé suivant:

»Loi sur le transfèrement interétatique de personnes condamnées, la reprise et le transfert de la surveillance de personnes condamnées ou libérées sous condition ainsi que la reprise et le transfert de l'exécution de peines et de mesures privatives de liberté».

Article 3

Un article 5*bis*, rédigé comme suit, est inséré dans le chapitre II de la même loi:

WETSONTWERP

ALBERT, KONING DER BELGEN,
Aan allen die nu zijn en hierna wezen zullen,
 ONZE GROET.

Op de voordracht van onze minister van Justitie,

HEBBEN WIJ BESLOTEN EN BESLUITEN WIJ :

Onze minister van Justitie is gelast het ontwerp van wet waarvan de tekst hierna volgt, in Onze naam aan de Wetgevende Kamers voor te leggen en bij de Kamer van volksvertegenwoordigers in te dienen:

Titel I – Voorafgande bepaling

Artikel 1

Deze wet regelt een aangelegenheid zoals bedoeld in artikel 78 van de Grondwet.

Titel II – Wijzingen van det wet van 23 mei 1990

Artikel 2

Het opschrift van de wet van 23 mei 1990 inzake de overbrenging tussen staten van de gevonnenisten personen wordt vervangen door de volgende tekst:

«Wet inzake de overbrenging tussen staten van veroordeelde personen, de overname en de overdracht van het toezicht op voorwaardelijk veroordeelde of in vrijheid gestelde personen, en de overname en de overdracht van de tenuitvoerlegging van vrijheidsbenemende straffen en maatregelen».

Artikel 3

In hoofdstuk II van dezelfde wet wordt een nieuw artikel 5*bis* ingevoegd, luidende:

«Article 5bis. — Lorsqu'un instrument international liant la Belgique le prescrit, le consentement du condamné par dérogation à l'article 1er, alinéa 1er, 3° de la présente loi, n'est pas requis lorsqu'il fait l'objet d'une mesure d'expulsion ou de remise à la frontière ou de toute autre mesure en vertu de laquelle cette personne, une fois mise en liberté, ne sera plus admise à séjourner sur le territoire belge. Toutefois, le Gouvernement prendra sa décision après avoir pris en considération l'avis de la personne condamnée.»

Article 4

Dans l'article 8, alinéa 2, de la même loi, les mots «ou, par dérogation à l'article 1er, alinéa 1er, 3° de la présente loi, l'avis» sont insérés entre les mots «le consentement» et «de l'intéressé» et les mots «ou, le cas échéant, d'une copie de la mesure d'expulsion, de remise à la frontière ou de toute autre mesure pareille,» sont insérés entre les mots «jugement étranger de condamnation» et «ordonne l'incarcération immédiate».

Article 5

Il est inséré dans la même loi un Chapitre V, comprenant les articles 15 et 16, rédigé comme suit:

«Chapitre V. La reprise et le transfert de la surveillance de personnes condamnées ou libérées sous condition à l'étranger.»

Article 6

Un article 15, rédigé comme suit, est inséré dans le chapitre V de la même loi:

«Article 15. — L'État belge peut, en application d'une convention internationale ou d'un traité international et à condition de respecter les mesures et les conditions imposées dans le jugement pénal étranger, prendre en charge la surveillance de personnes condamnées ou libérées sous condition. La reprise de la surveillance, ne requiert pas le consentement de la personne condamnée ou libérée sous condition.»

«Artikel 5bis. — Indien een internationaal instrument dat België bindt daarin voorziet is, in afwijking van artikel 1, eerste lid, 3° van deze wet, de toestemming van de veroordeelde persoon niet vereist indien hij het voorwerp uitmaakt van een maatregel van uitzetting, of een terugleiding naar de grens, of elk andere maatregel krachtens dewelke deze persoon, eens in vrijheid gesteld, niet meer tot het grondgebied van de Belgische staat zal worden toegelaten om er te verblijven. De Regering neemt evenwel haar beslissing, rekening houdend met de mening van de veroordeelde persoon.»

Artikel 4

In artikel 8, 2^e lid, van dezelfde wet worden de woorden «of, in afwijking van artikel 1, eerste lid, 3° van deze wet, de mening», tussen de woorden «de instemming» en de woorden «van de overgebrachte persoon» ingevoegd, en de woorden «of, in voorkomend geval een kopie van de uitzettingsmaatregel, terugleiding naar de grens, of elk andere gelijkaardige maatregel» ingevoegd tussen de woorden «het buitenlands veroordelingsvonnis» en de woorden «beveelt de onmiddellijke opsluiting».

Artikel 5

Dezelfde wet wordt aangevuld door een Hoofdstuk V, die de artikelen 15 en 16 omvat, met als opschrift:

«Hoofdstuk V. De overname en de overdracht van het toezicht op personen die voorwaardelijk veroordeeld of voorwaardelijk in vrijheid gesteld zijn.»

Artikel 6

In hoofdstuk V. van dezelfde wet wordt een artikel 15 ingevoegd, luidende:

«Artikel 15. — De Belgische staat kan, met toepassing van een internationale overeenkomst of van een internationaal verdrag, het toezicht op voorwaardelijk veroordeelde of voorwaardelijk in vrijheid gestelde personen overnemen, mits naleving van de maatregelen en onder de voorwaarden opgelegd in de buitenlandse strafrechtelijke veroordeling. Voor de overname van het toezicht is de toestemming van de voorwaardelijk veroordeelde of voorwaardelijk in vrijheid gestelde persoon niet vereist.»

Article 7

Un article 16, rédigé comme suit, est inséré dans le chapitre V de la même loi:

«Article 16. — Lorsque les mesures de surveillance imposées à l'étranger ne correspondent pas, par leur nature ou leur durée, à celles prévues par la loi belge pour des faits similaires, le procureur du Roi de l'arrondissement du domicile ou de la résidence de la personne, saisit sans délai la commission de probation ou la commission de libération conditionnelle ou, si la nature de la mesure imposée dans l'Etat requérant est similaire à la mesure prévue au chapitre II de la loi du 9 avril 1930 de défense sociale à l'égard des anormaux et des délinquants d'habitude, la commission de défense sociale. Le procureur du Roi requiert l'adaptation des mesures de surveillance imposées aux mesures prévues dans la loi belge pour une infraction de même nature. Les mesures de surveillance prononcées à l'étranger ne peuvent pas être aggravées dans leur nature ou leur durée. La commission de probation, la commission de libération conditionnelle ou, le cas échéant, la commission de défense sociale, statue dans le mois conformément à la procédure applicable. Toutefois, la décision est immédiatement exécutoire.»

Article 8

Un article 17, rédigé comme suit, est inséré dans le chapitre V de la même loi:

«Article 17 — L'État belge peut, en application d'une convention internationale ou d'un traité international, demander à un État étranger de reprendre la surveillance de personnes condamnées sous condition ou libérées sous condition en Belgique. Le transfert de la surveillance, ne requiert pas le consentement de la personne condamnée ou libérée sous condition.»

Article 9

Il est inséré dans la même loi un Chapitre VI, comprenant les articles 18 à 25, rédigé comme suit:

«Chapitre VI. De l'exécution en Belgique de peines et mesures privatives de liberté prononcées à l'étranger.»

Artikel 7

In hoofdstuk V van dezelfde wet wordt een artikel 16 ingevoegd, luidende:

«Artikel 16. — Indien de in het buitenland opgelegde toezicht-maatregelen naar aard en duur niet overeenstemmen met die welke voor gelijkaardige feiten in de Belgische wet zijn bepaald, moet de procureur des Konings van het arrondissement van de woon- of verblijfplaats van de persoon de zaak onverwijld aanhangig maken bij de probatiecommissie, hetzij de commissie voorwaardelijke invrijheid-stelling of indien de aard van de in de verzoekende staat opgelegde maatregel gelijkaardig is aan die bedoeld in hoofdstuk II van de wet van 9 april 1930 tot bescherming van de maatschappij tegen de abnormalen en de gewoontemisdadigers de commissie voor de bescherming van de maatschappij. De procureur des Konings vordert de aanpassing van de opgelegde toezichtmaatregelen aan die welke in de Belgische wet zijn vastgesteld voor een misdrijf van dezelfde aard. De in het buitenland uitgesproken toezicht-maatregelen mogen naar aard of duur niet worden verzwagd. De probatiecommissie, de commissie voorwaardelijke invrijheidstelling of in voorkomend geval de commissie tot bescherming van de maatschappij doet uitspraak binnen een maand met inachtneming van de toepasselijke procedure. De beslissing is evenwel onmiddellijk uitvoerbaar.»

Artikel 8

In hoofdstuk V van dezelfde wet wordt een artikel 17 ingevoegd, luidende:

«Artikel 17. — De Belgische overheid kan, met toepassing van een internationale overeenkomst of een internationaal verdrag, een buitenlandse overheid verzoeken om het toezicht op in België voorwaardelijk veroordeelde of voorwaardelijk in vrijheid gestelde personen over te nemen. Voor de overdracht van het toezicht is de toestemming van de voorwaardelijk veroordeelde of voorwaardelijk in vrijheid gestelde persoon niet vereist.»

Artikel 9

Dezelfde wet wordt aangevuld door een Hoofdstuk VI, dat de artikelen 18 tot 25 omvat, met als opschrift:

«Hoofdstuk VI. De tenuitvoerlegging in België van in het buitenland opgelegde vrijheidsbenemende straffen en maatregelen.»

Article 10

Un article 18, rédigé comme suit, est inséré dans le chapitre VI de la même loi:

«Article 18, — § 1er. Une autorité étrangère peut, en vertu d'une convention internationale ou d'un traité international, demander à l'État belge de:

1° procéder, outre à l'exercice de la surveillance sur la personne condamnée ou libérée sous condition, à la révocation éventuelle de la décision de suspension conditionnelle ou de sursis conditionnel à la peine ou à la mesure privative de liberté ou à la révocation de la libération conditionnelle. La révocation ne peut avoir lieu que si la personne placée sous surveillance viole les mesures de surveillance. Le cas échéant, les autorités belges procéderont à la reprise de l'exécution de la peine ou de la mesure privative de liberté;

2° procéder à la reprise de l'exécution d'une peine ou d'une mesure privative de liberté, si le condamné est de nationalité belge ou peut être considéré, conformément à l'article 3 de la présente loi, comme un ressortissant belge et qu'il tente de se soustraire à l'exécution de la condamnation dans l'État où il a été condamné se réfugiant sur le territoire belge avant d'avoir subi l'entièreté de sa condamnation.

§ 2. La décision judiciaire prise en application de l'article 6, 4°, de la loi du 19 décembre 2003 relative au mandat d'arrêt européen emporte la reprise de l'exécution de la peine ou de la mesure privative de liberté visée dans ladite décision judiciaire. L'exécution de la peine ou de la mesure privative de liberté a lieu conformément aux dispositions de la présente loi.

§ 3. Dans les cas visés aux paragraphes précédents et conformément aux dispositions de l'article 22 de la présente loi, la peine ou mesure privative de liberté prononcée à l'étranger à l'égard d'une personne se trouvant sur le territoire du Royaume est directement et immédiatement exécutoire en Belgique.»

Artikel 10

In hoofdstuk VI van dezelfde wet wordt een artikel 18 ingevoegd, luidende:

«Artikel 18. — § 1. Een buitenlandse overheid kan, krachtens een internationale overeenkomst of een internationaal verdrag, de Belgische staat verzoeken:

1° Naast de uitoefening van het toezicht op de voorwaardelijk veroordeelde of in vrijheid gestelde persoon, tevens de eventuele herroeping van de beslissing van de voorwaardelijke opschorting of het voorwaardelijk uitstel van de vrijheidsbenemende straf of maatregel of de herroeping van de voorwaardelijke invrijheidstelling op zich te nemen. De herroeping kan alleen gebeuren indien de onder toezicht geplaatste persoon de toezichtmaatregelen schendt. In voorkomend geval gaat de Belgische overheid tevens over tot de overname van de tenuitvoerlegging van de vrijheidsbenemende straf of maatregel en strafrechtelijke veroordeling;

2° tot overname van de tenuitvoerlegging van een vrijheidsbenemende straf of maatregel over te gaan, indien de veroordeelde de Belgische nationaliteit heeft of overeenkomstig artikel 3 van deze wet als een Belgisch onderdaan kan worden beschouwd en zich aan de tenuitvoerlegging van de veroordeling in de staat van veroordeling tracht te onttrekken door te vluchten naar het Belgische grondgebied, voordat hij de veroordeling geheel heeft ondergaan.

§ 2. De rechterlijke beslissing genomen met toepassing van artikel 6, 4°, van de wet van 19 december 2003 betreffende het Europees aanhoudingsbevel, heeft de overname van de tenuitvoerlegging van de vrijheidsbenemende straf of maatregel waarop die rechterlijke beslissing betrekking heeft, voor gevolg. De uitvoering van de vrijheidsbenemende straf of maatregel vindt plaats in overeenstemming met de bepalingen van deze wet.

§ 3. In de gevallen bedoeld in de voorafgaande paragrafen en met inachtneming van hetgeen in artikel 22 van deze wet is bepaald, is de in het buitenland tegen een persoon die zich op het grondgebied van het Koninkrijk bevindt uitgesproken vrijheidsbenemende straf of maatregel, in België rechtstreeks en onmiddellijk uitvoerbaar.»

Article 11

Un article 19, rédigé comme suit, est inséré dans le chapitre VI de la même loi:

«Article 19. — Dès que l'État belge a reçu une demande d'exécution d'une peine ou mesure privative de liberté, la personne condamnée est transférée dans l'établissement pénitentiaire du lieu où elle a sa résidence habituelle.»

Article 12

Un article 20, rédigé comme suit, est inséré dans le chapitre VI de la même loi:

«Article 20. — § 1er. Dans les vingt-quatre heures de son arrivée dans l'établissement pénitentiaire, la personne condamnée comparaît devant le procureur du Roi près le tribunal de première instance du lieu. Le procureur du Roi procède à l'audition de la personne condamnée et en dresse procès-verbal, après consultation des pièces transmises par les autorités compétentes de l'État qui a prononcé la condamnation. Le consentement du condamné à l'exécution de la peine ou mesure privative de liberté étrangère en Belgique n'est pas requis. La personne condamnée est assistée d'un conseil, soit si elle en fait la demande, soit si le procureur du Roi l'estime nécessaire compte tenu de l'état mental ou de l'âge du condamné.

§ 2. Le cas échéant, le procureur du Roi ordonne l'incarcération immédiate du condamné ou son placement à l'annexe psychiatrique de l'établissement pénitentiaire lorsque la mesure privative prononcée à l'étranger est de même nature que celle prévue au chapitre II de la loi du 9 avril 1930 de défense sociale à l'égard des anormaux et des délinquants d'habitude.»

Article 13

Un article 21, rédigé comme suit, est inséré dans le chapitre VI de la même loi:

«Article 21. — Lorsque la mesure prononcée à l'étranger est de même nature que celle prévue au chapitre II de la loi du 9 avril 1930 de défense sociale à l'égard des anormaux et des délinquants d'habitude, le procureur du Roi saisit sans délai la commission de défense sociale instituée auprès de l'annexe psychiatrique où a été placée la personne condamnée, afin que la com-

Artikel 11

In hoofdstuk VI van dezelfde wet wordt een artikel 19 ingevoegd, luidende:

«Artikel 19. — De veroordeelde persoon wordt van zodra de Belgische Staat een verzoek tot tenuitvoerlegging van de vrijheidsbenemende straf of maatregel ontvangt, overgebracht naar de strafinrichting van de plaats waar hij zijn gewone verblijfplaats vestigt.»

Artikel 12

In hoofdstuk VI van dezelfde wet wordt een artikel 20 ingevoegd, luidende:

«Artikel 20. — § 1. De veroordeelde persoon verschijnt binnen vierentwintig uur na zijn aankomst in de strafinrichting voor de procureur des Konings van de rechtbank van eerste aanleg van die plaats. De procureur des Konings gaat over tot het verhoor van de veroordeelde persoon en maakt daarover een proces-verbaal op, na inzage van de stukken overgezonden door de bevoegde overheden van de veroordelende staat. De instemming van de veroordeelde met de tenuitvoerlegging van de buitenlandse vrijheidsbenemende straf of maatregel in België is niet vereist. De veroordeelde persoon wordt bijgestaan door een raadsman, hetzij wanneer hij erom verzoekt, hetzij wanneer de procureur des Konings zulks nodig acht gelet op de mentale toestand of de leeftijd van de veroordeelde.

§ 2. In voorkomend geval beveelt de procureur des Konings de onmiddellijke opsluiting van de veroordeelde of zijn plaatsing in de psychiatrische afdeling van de strafinrichting, indien de in het buitenland uitgesproken vrijheidsbenemende maatregel gelijkaardig is aan die bedoeld in hoofdstuk II van de wet van 9 april 1930 tot bescherming van de maatschappij tegen de abnormalen en de gewoontemisdadigers.»

Artikel 13

In hoofdstuk VI van dezelfde wet wordt een artikel 21 ingevoegd, luidende:

«Artikel 21. — Wanneer de maatregel uitgesproken in het buitenland gelijkaardig is aan die bedoeld in hoofdstuk II van de wet van 9 april 1930 tot bescherming van de maatschappij tegen de abnormalen en gewoontemisdadigers, maakt de procureur des Konings de zaak onverwijld aanhangig bij de commissie tot bescherming van de maatschappij ingesteld bij de psychiatrische

mission désigne l'établissement dans lequel aura lieu l'internement.»

Article 14

Un article 22, rédigé comme suit, est inséré dans le chapitre VI de la même loi:

«Article 22. — § 1er. Lorsque la peine ou la mesure privative de liberté prononcée à l'étranger ne correspond pas, par sa nature ou sa durée, à celle prévue par la loi belge pour les mêmes faits, le procureur du Roi saisit sans délai le tribunal de première instance et requiert l'adaptation de la peine ou mesure à celle qui est prévue par la loi belge pour une infraction de même nature. La peine ou mesure privative de liberté adaptée doit, en ce qui concerne sa nature, correspondre autant que possible à la peine ou mesure privative de liberté infligée par la décision rendue à l'étranger et cette dernière ne peut en aucun cas être aggravée.

§ 2. Le tribunal statue dans le mois conformément à la procédure pénale. Sa décision est susceptible de recours. Elle est toutefois immédiatement exécutoire.»

Article 15

Un article 23, rédigé comme suit, est inséré dans le chapitre VI de la même loi:

«Article 23. — L'exécution de la peine ou de la mesure privative de liberté est régie par la loi belge, sous réserve des dispositions dérogatoires de la convention internationale ou du traité international qui est à la base du transfert de l'exécution de la condamnation.»

Article 16

Un article 24, rédigé comme suit, est inséré dans le chapitre VI de la même loi:

«Article 24. — Une personne condamnée à l'étranger à une peine ou à une mesure privative de liberté exécutée en Belgique à la suite du transfert de l'exécution de la condamnation ne peut faire l'objet de pour-

afdeling waar de veroordeelde persoon werd geplaatst, opdat de commissie de inrichting zou aanwijzen waar de internering zal plaatsvinden.»

Artikel 14

In hoofdstuk VI van dezelfde wet wordt een artikel 22 ingevoegd, luidende:

«Artikel 22. — § 1. Indien de in het buitenland uitgesproken vrijheids-benemende straf of maatregel naar aard of duur niet overeenstemt met die welke voor dezelfde feiten in de Belgische wet is bepaald, moet de procureur des Konings de zaak onverwijld aanhangig maken bij de rechtbank van eerste aanleg en vordert hij de aanpassing van de vrijheids-benemende straf of maatregel aan die welke in de Belgische wet is vastgesteld voor een misdrijf van dezelfde aard. De aangepaste vrijheidsbenemende straf of maatregel dient in aard zoveel als mogelijk overeen te stemmen met de vrijheids-benemende straf of de maatregel die bij de uit te voeren buitenlandse veroordeling is opgelegd, en deze laatste mag geenszins worden verzwaaard.

§ 2. De rechtbank doet uitspraak binnen een maand met inachtneming van de procedure in strafzaken. Tegen de beslissing kunnen de rechtsmiddelen worden aangewend. Niettemin is zij onmiddellijk uitvoerbaar.»

Artikel 15

In hoofdstuk VI van dezelfde wet wordt een artikel 23 ingevoegd, luidende:

«Artikel 23. — De tenuitvoerlegging van de vrijheidsbenemende straf of maatregel wordt beheerst door de Belgische wet, onder voorbehoud van de afwijkende bepalingen in de internationale overeenkomst of het internationaal verdrag die de basis vormt voor de overdracht van de tenuitvoerlegging van de veroordeling.»

Artikel 16

In hoofdstuk VI van dezelfde wet wordt een artikel 24 ingevoegd, luidende:

«Artikel 24. — Tegen een persoon die in het buitenland is veroordeeld tot een vrijheidsbenemende straf of maatregel, die ten gevolge van de overdracht van de tenuitvoerlegging van de veroordeling in België ten

suites ou d'une condamnation à une peine ou à une mesure privative de liberté pour les mêmes faits.»

Article 17

Un article 25, rédigé comme suit, est inséré dans le chapitre VI de la même loi:

«Article 25. — Les dispositions des chapitres V et VI ne sont pas applicables aux condamnations pénales par défaut.»

Article 18

Il est inséré dans la même loi un Chapitre VII, comprenant les articles 26 et 27, intitulé:

«Chapitre VII. De l'exécution à l'étranger des peines et mesures privatives de liberté prononcées en Belgique».

Article 19

Un article 26, rédigé comme suit, est inséré dans le chapitre VII de la même loi:

«Article 26. — L'État belge peut, en application d'une convention internationale ou d'un traité international, demander à un État étranger:

1° de procéder, outre à la reprise de la surveillance, à la révocation éventuelle de la suspension conditionnelle, du sursis conditionnel ou de la libération conditionnelle et, le cas échéant, d'exécuter la peine ou mesure privative de liberté imposée en Belgique. La révocation a lieu, le cas échéant, si la personne placée sous surveillance viole les mesures de surveillance;

2° d'exécuter une peine ou une mesure privative de liberté prononcée en Belgique si la personne condamnée tente de se soustraire à l'exécution ou à la poursuite de l'exécution de cette peine ou mesure privative de liberté se réfugiant sur le territoire d'un État partie à la convention internationale ou au traité international qui permet la reprise et le transfert de l'exécution.»

uitvoer wordt gelegd, kunnen wegens dezelfde feiten geen vervolgingen worden ingesteld noch een veroordeling tot een vrijheidsbenemende straf of maatregel worden ten uitvoer gelegd.»

Artikel 17

In hoofdstuk VI van dezelfde wet wordt een artikel 25 ingevoegd, luidende:

«Artikel 25. — De bepalingen van hoofdstuk V en VI zijn niet van toepassing op bij verstek gewezen strafrechtelijke veroordelingen.»

Artikel 18

Dezelfde wet wordt aangevuld door een Hoofdstuk VII., dat de artikelen 26 en 27 omvat, met als opschrift:

«Hoofdstuk VII. De tenuitvoerlegging in het buitenland van in België opgelegde vrijheidsbenemende straffen en maatregelen».

Artikel 19

In hoofdstuk VII. van dezelfde wet wordt een artikel 26 ingevoegd, luidende:

«Artikel 26. — De Belgische overheid kan, met toepassing van een internationale overeenkomst of een internationaal verdrag, een buitenlandse overheid verzoeken om:

1° naast de overname van het toezicht tevens tot de eventuele herroeping van de voorwaardelijke opschorting, het voorwaardelijk uitstel of de voorwaardelijke invrijheidstelling over te gaan en in voorkomend geval de in België opgelegde vrijheidsbenemende straf of maatregel ten uitvoer te leggen. De herroeping volgt desgevallend indien de onder toezicht geplaatste persoon de toezichtmaatregelen schendt;

2° de tenuitvoerlegging van een in België opgelegde vrijheidsbenemende straf of maatregel, indien de veroordeelde persoon zich aan de tenuitvoerlegging of de verdere tenuitvoerlegging van de vrijheidsbenemende straf of maatregel tracht te onttrekken door te vluchten naar het grondgebied van een staat die partij is bij de internationale overeenkomst of het internationaal verdrag dat de overname en de overdracht van de tenuitvoerlegging toelaat.»

Article 20

Un article 27, rédigé comme suit, est inséré dans le chapitre VII de la même loi:

«Article 27. — Les peines ou mesures privatives de liberté dont l'exécution a été transférée à une autorité étrangère ne peuvent plus être exécutées en Belgique sauf si l'autorité étrangère communique que l'exécution est refusée ou est impossible.»

Titre III – Modifications de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers

Article 21

A l'article 20 de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers, la première phrase de l'alinéa 1er, est remplacée par la phrase suivante:

«Sans préjudice des dispositions plus favorables contenues dans un traité international et de l'article 21 de la présente loi, le ministre peut renvoyer l'étranger qui n'est pas établi dans le royaume lorsqu'il a porté atteinte à l'ordre public ou à la sécurité nationale ou n'a pas respecté les conditions mises à son séjour, telles que prévues par la loi».

Article 22

A l'article 20 de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers, la première phrase de l'alinéa 2, est remplacée par la phrase suivante:

«Sans préjudice de l'article 21, §§ 1 et 2 de la présente loi, l'étranger établi dans le Royaume peut lorsqu'il a gravement porté atteinte à l'ordre public ou à la sécurité nationale, être expulsé par le Roi, après avis de la Commission consultative des étrangers».

Artikel 20

In hoofdstuk VII van dezelfde wet wordt een artikel 27 ingevoegd, luidende:

«Artikel 27. — De vrijheidsbenemende straffen of maatregelen, waarvan de tenuitvoerlegging aan een buitenlandse overheid werd overgedragen, kunnen in België niet meer ten uitvoer worden gelegd, tenzij de buitenlandse overheid meedeelt dat de tenuitvoerlegging wordt geweigerd of onmogelijk is.»

Titel III – Wijzingen van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen

Artikel 21

In artikel 20 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de eerste zin van het eerste lid vervangen als volgt:

«Onverminderd de meer voordelige bepalingen vervat in een internationaal verdrag en artikel 21 van deze wet kan de Minister de vreemdeling, die niet in het Rijk gevestigd is, terugwijzen wanneer hij de openbare orde of de veiligheid van het land heeft geschaad of de aan zijn verblijf gestelde voorwaarden zoals die door de wet zijn vastgesteld niet heeft nageleefd».

Artikel 22

In artikel 20 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de eerste zin van het tweede lid vervangen als volgt:

«Onverminderd artikel 21, §§ 1 en 2 van deze wet kan de in het Rijk gevestigde vreemdeling, wanneer hij de openbare orde of de veiligheid van het land ernstig heeft geschaad, door de Koning uitgezet worden na advies van de Commissie van advies voor vreemdelingen».

Article 23

L'article 21 de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers, modifié par la loi du 15 juillet 1996, est remplacé par la disposition suivante:

«§ 1er. Ne peut en aucun cas être renvoyé ou expulsé du Royaume:

1° l'étranger né dans le Royaume ou qui est arrivé avant l'âge de 12 ans et qui y a principalement et régulièrement séjourné depuis;

2° le réfugié reconnu.

§ 2. Sauf en cas d'atteinte grave à la sécurité nationale, ne peut être ni renvoyé ni expulsé du Royaume:

1° l'étranger qui y séjourne régulièrement depuis vingt ans au moins;

2° l'étranger condamné à une peine de prison inférieure à 5 ans et qui exerce l'autorité parentale en qualité de parent ou de tuteur ou assume l'obligation d'entretien visée à l'article 203 du Code civil vis-à-vis d'au moins un enfant séjournant de manière régulière en Belgique.

§ 3. Sauf en cas d'atteinte grave à l'ordre public ou à la sécurité nationale, ne peut être renvoyé du Royaume:

1° l'étranger qui y séjourne d'une manière régulière et ininterrompue depuis dix ans au moins;

2° l'étranger qui remplit les conditions légales pour acquérir la nationalité belge par option ou par une déclaration de nationalité ou pour recouvrer cette nationalité;

3° l'étranger, époux non séparé de corps d'un Belge;

4° le travailleur étranger frappé d'une incapacité permanente de travail au sens de l'article 24 de la loi du 10 avril 1971 ou de l'article 35 des lois relatives à la réparation des dommages résultant des maladies professionnelles, coordonnées le 3 juin 1970, lorsque l'accident de travail a eu lieu ou que la maladie professionnelle a été contractée dans l'exécution de la prestation de travail d'un étranger résidant régulièrement en Belgique.»

Artikel 23

Artikel 21 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de wet van 15 juli 1996, wordt vervangen als volgt:

«§ 1. Mag nooit worden teruggewezen, noch uitgezet uit het Rijk:

1° de vreemdeling geboren in het Rijk of aangekomen voor hij de leeftijd van 12 jaar bereikte, die er sindsdien voornamelijk en op regelmatige wijze verblijft;

2° de erkende vluchteling.

§ 2. Behalve in geval van ernstige aanslag op de veiligheid van het land, mag niet worden teruggewezen, noch uitgezet uit het Rijk:

1° de vreemdeling die er op regelmatige wijze verblijft sedert minstens 20 jaar;

2° de vreemdeling veroordeeld tot een gevangenisstraf van minder dan 5 jaar en die het ouderlijk gezag als ouder of voogd uitoefent of die voldoet aan de onderhoudsverplichting opgelegd door artikel 203 van het Burgerlijk Wetboek ten aanzien van minstens één kind dat op een regelmatige manier in België verblijft.

§ 3. Behalve in geval van ernstige aanslag op de openbare orde of de veiligheid van het land, mag niet worden teruggewezen uit het Rijk:

1° de vreemdeling die er op regelmatige en ononderbroken wijze verblijft sedert minstens 10 jaar;

2° de vreemdeling die voldoet aan de wettelijke voorwaarden om de Belgische nationaliteit te verwerven door optie of door een nationaliteitsverklaring of om deze nationaliteit te herkrijgen;

3° de vreemdeling, niet van tafel en bed gescheiden echtgenoot van een Belg;

4° de vreemde werknemer, getroffen door een blijvende arbeidsongeschiktheid in de zin van artikel 24 van de wet van 10 april 1971 of van artikel 35 van de wetten betreffende de schadeloosstelling voor beroepsziekten, gecoördineerd op 3 juni 1970, wanneer het arbeidsongeval verband houdt met of de beroepsziekte werd opgedaan bij de uitvoering van arbeidsprestaties van een vreemdeling die regelmatig in België verblijft.»

Article 24

L'article 56 de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers est abrogé.

Article 25

La présente loi entre en vigueur à la date de sa publication au *Moniteur belge*.

Donné à Bruxelles, le 8 décembre 2004

ALBERT

PAR LE ROI :

La ministre de la Justice,

Laurette ONKELINX

Le ministre de l'Intérieur,

Patrick DEWAELE

Artikel 24

Artikel 56 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen is opgeheven.

Artikel 25

Deze wet treedt in werking de dag waarop zij in het *Belgisch Staatsblad* wordt bekendgemaakt

Gegeven te Brussel, 8 december 2004

ALBERT

VAN KONINGSWEGE :

De minister van Justitie,

Laurette ONKELINX

De minister van Binnenlandse Zaken,

Patrick DEWAELE

TEXTE DE BASE

Loi sur le transfèrement inter-étatique des personnes condamnées

Art. 8

Dans les vingt-quatre heures suivant son arrivée dans l'établissement pénitentiaire, la personne transférée comparaît devant le procureur du Roi près le tribunal de première instance du lieu.

Celui-ci procède à son interrogatoire d'identité, en dresse procès-verbal et, au vu des pièces constatant l'accord des États concernés et le consentement de l'intéressé, ainsi que de l'original ou d'une expédition du jugement étranger de condamnation, ordonne l'incarcération immédiate du condamné ou son placement à l'annexe psychiatrique de l'établissement pénitentiaire, lorsque la mesure prononcée à l'étranger est de même nature que celle prévue au chapitre II de la loi du 9 avril 1930 de défense sociale à l'égard des anormaux et des délinquants d'habitude.

TEXTE ADAPTÉ AU PROJET DE LOI

Loi sur le transfèrement interétatique de personnes condamnées, la reprise et le transfert de la surveillance de personnes condamnées ou libérées sous condition ainsi que la reprise et le transfert de l'exécution de peines et de mesures privatives de liberté

Art. 5bis

Lorsqu'un instrument international liant la Belgique le prescrit, le consentement du condamné par dérogation à l'article 1er, alinéa 1er, 3° de la présente loi, n'est pas requis lorsqu'il fait l'objet d'une mesure d'expulsion ou de remise à la frontière ou de toute autre mesure en vertu de laquelle cette personne, une fois mise en liberté, ne sera plus admise à séjourner sur le territoire belge. Toutefois, le Gouvernement prendra sa décision après avoir pris en considération l'avis de la personne condamnée.

Art. 8

Dans les vingt-quatre heures suivant son arrivée dans l'établissement pénitentiaire, la personne transférée comparaît devant le procureur du Roi près le tribunal de première instance du lieu.

Celui-ci procède à son interrogatoire d'identité, en dresse procès-verbal et, au vu des pièces constatant l'accord des États concernés et le consentement **ou, par dérogation à l'article 1er, alinéa 1er, 3° de la présente loi, l'avis** de l'intéressé, ainsi que de l'original ou d'une expédition du jugement étranger de condamnation **ou, le cas échéant, d'une copie de la mesure d'expulsion, de remise à la frontière ou de toute autre mesure pareille**, ordonne l'incarcération immédiate du condamné ou son placement à l'annexe psychiatrique de l'établissement pénitentiaire, lorsque la mesure prononcée à l'étranger est de même nature que celle prévue au chapitre II de la loi du 9 avril 1930 de défense sociale à l'égard des anormaux et des délinquants d'habitude.

BASISTEKST

Wet inzake de overbrenging tussen Staten van de
gevonnisse personen

Art. 8

De overgebrachte persoon verschijnt binnen vierentwintig uur na zijn aankomst in de strafinrichting voor de procureur des Konings van de rechtbank van eerste aanleg van die plaats.

Hij ondervraagt de overgebrachte persoon over zijn identiteit, maakt daarover proces-verbaal op en, na inzage van de stukken betreffende het akkoord van de betrokken Staten en de instemming van de overgebrachte persoon alsmede van het origineel of een afschrift van het buitenlandse veroordelingsvonnis, beveelt de onmiddellijke opsluiting van de veroordeelde persoon of zijn plaatsing in de psychiatrische afdeling van de strafinrichting indien de maatregel uitgesproken in het buitenland gelijkaardig is aan die bedoeld in hoofdstuk II van de wet van 9 april 1930 tot bescherming van de maatschappij tegen de abnormalen en de gewoontemisdadigers.

BASISTEKST AANGEPAST AAN HET
WETSONTWERPWet inzake de overbrenging tussen staten van
veroordeelde personen, de overname en de
overdracht van het toezicht op voorwaardelijk
veroordeelde of in vrijheid gestelde personen, en
de overname en de overdracht van de
tenuitvoerlegging van vrijheidsbenemende
straffen en maatregelen

Art. 5bis

Indien een internationaal instrument dat België bindt daarin voorziet is, in afwijking van artikel 1, eerste lid, 3° van deze wet, de toestemming van de veroordeelde persoon niet vereist indien hij het voorwerp uitmaakt van een maatregel van uitzetting, of een terugleiding naar de grens, of elk andere maatregel krachtens dewelke deze persoon, eens in vrijheid gesteld, niet meer tot het grondgebied van de Belgische staat zal worden toegelaten om er te verblijven. De Regering neemt evenwel haar beslissing, rekening houdend met de mening van de veroordeelde persoon.

Art. 8

De overgebrachte persoon verschijnt binnen vierentwintig uur na zijn aankomst in de strafinrichting voor de procureur des Konings van de rechtbank van eerste aanleg van die plaats.

Hij ondervraagt de overgebrachte persoon over zijn identiteit, maakt daarover proces-verbaal op en, na inzage van de stukken betreffende het akkoord van de betrokken Staten en de instemming of, in afwijking van artikel 1, eerste lid, 3° van deze wet, de mening van de overgebrachte persoon alsmede van het origineel of een afschrift van het buitenlandse veroordelingsvonnis of, in voorkomend geval een kopie van de uitzettingsmaatregel, terugleiding naar de grens, of elk andere gelijkaardige maatregel, beveelt de onmiddellijke opsluiting van de veroordeelde persoon of zijn plaatsing in de psychiatrische afdeling van de strafinrichting indien de maatregel uitgesproken in het buitenland gelijkaardig is aan die bedoeld in hoofdstuk II van de wet van 9 april 1930 tot bescherming van de maatschappij tegen de abnormalen en de gewoontemisdadigers.

CHAPITRE V**La reprise et le transfert de la surveillance de personnes condamnées ou libérées sous condition à l'étranger****Art. 15**

L'Etat belge peut, en application d'une convention internationale ou d'un traité international et à condition de respecter les mesures et les conditions imposées dans le jugement pénal étranger, prendre en charge la surveillance de personnes condamnées ou libérées sous condition.

La reprise de la surveillance, ne requiert pas le consentement de la personne condamnée ou libérée sous condition.

Art 16

Lorsque les mesures de surveillance imposées à l'étranger ne correspondent pas, par leur nature ou leur durée, à celles prévues par la loi belge pour des faits similaires, le procureur du Roi de l'arrondissement du domicile ou de la résidence de la personne, saisit sans délai la commission de probation ou la commission de libération conditionnelle ou, si la nature de la mesure imposée dans l'État requérant est similaire à la mesure prévue au chapitre II de la loi du 9 avril 1930 de défense sociale à l'égard des anormaux et des délinquants d'habitude, la commission de défense sociale. Le procureur du Roi requiert l'adaptation des mesures de surveillance imposées aux mesures prévues dans la loi belge pour une infraction de même nature. Les mesures de surveillance prononcées à l'étranger ne peuvent pas être aggravées dans leur nature ou leur durée.

La commission de probation, la commission de libération conditionnelle ou, le cas échéant, la commission de défense sociale, statue dans le mois conformément à la procédure applicable. Toutefois, la décision est immédiatement exécutoire.

Art. 17

L'État belge peut, en application d'une convention internationale ou d'un traité international, de-

HOOFDSTUK V

De overname en de overdracht van het toezicht op personen die voorwaardelijk veroordeeld of voorwaardelijk in vrijheid gesteld zijn.

Art. 15

De Belgische staat kan, met toepassing van een internationale overeenkomst of van een internationaal verdrag, het toezicht op voorwaardelijk veroordeelde of voorwaardelijk in vrijheid gestelde personen overnemen, mits naleving van de maatregelen en onder de voorwaarden opgelegd in de buitenlandse strafrechtelijke veroordeling.

Voor de overname van het toezicht is de toestemming van de voorwaardelijk veroordeelde of voorwaardelijk in vrijheid gestelde persoon niet vereist.

Art. 16

Indien de in het buitenland opgelegde toezichtmaatregelen naar aard en duur niet overeenstemmen met die welke voor gelijkaardige feiten in de Belgische wet zijn bepaald, moet de procureur des Konings van het arrondissement van de woon- of verblijfplaats van de persoon de zaak onverwijld ahangig maken bij de probatiecommissie, hetzij de commissie voorwaardelijke invrijheidstelling of indien de aard van de in de verzoekende staat opgelegde maatregel gelijkaardig is aan die bedoeld in hoofdstuk II van de wet van 9 april 1930 tot bescherming van de maatschappij tegen de abnormalen en de gewoontemisdadigers de commissie voor de bescherming van de maatschappij. De procureur des Konings vordert de aanpassing van de opgelegde toezichtmaatregelen aan die welke in de Belgische wet zijn vastgesteld voor een misdrijf van dezelfde aard. De in het buitenland uitgesproken toezichtmaatregelen mogen naar aard of duur niet worden verzwaaard.

De probatiecommissie, de commissie voorwaardelijke invrijheidstelling of in voorkomend geval de commissie tot bescherming van de maatschappij doet uitspraak binnen een maand met inachtneming van de toepasselijke procedure. De beslissing is evenwel onmiddellijk uitvoerbaar.

Art. 17

De Belgische overheid kan, met toepassing van een internationale overeenkomst of een internatio-

mander à un Etat étranger de reprendre la surveillance de personnes condamnées sous condition ou libérées sous condition en Belgique.

Le transfert de la surveillance, ne requiert pas le consentement de la personne condamnée ou libérée sous condition.

Chapitre VI

De l'exécution en Belgique de peines et mesures privatives de liberté prononcées à l'étranger.

Art. 18

§1er. Une autorité étrangère peut, en vertu d'une convention internationale ou d'un traité international, demander à l'Etat belge de:

1° procéder, outre à l'exercice de la surveillance sur la personne condamnée ou libérée sous condition, à la révocation éventuelle de la décision de suspension conditionnelle ou de sursis conditionnel à la peine ou à la mesure privative de liberté ou à la révocation de la libération conditionnelle. La révocation ne peut avoir lieu que si la personne placée sous surveillance viole les mesures de surveillance. Le cas échéant, les autorités belges procéderont à la reprise de l'exécution de la peine ou de la mesure privative de liberté;

2° procéder à la reprise de l'exécution d'une peine ou d'une mesure privative de liberté, si le condamné est de nationalité belge ou peut être considéré, conformément à l'article 3 de la présente loi, comme un ressortissant belge et qu'il tente de se soustraire à l'exécution de la condamnation dans l'Etat où il a été condamné se réfugiant sur le territoire belge avant d'avoir subi l'entièreté de sa condamnation.

§ 2. La décision judiciaire prise en application de l'article 6, 4°, de la loi du 19 décembre 2003 relative au mandat d'arrêt européen emporte la reprise de l'exécution de la peine ou de la mesure privative de liberté visée dans ladite décision judiciaire. L'exécution de la peine ou de la mesure privative de liberté a lieu conformément aux dispositions de la présente loi.

naal verdrag, een buitenlandse overheid verzoeken om het toezicht op in België voorwaardelijk veroordeelde of voorwaardelijk in vrijheid gestelde personen over te nemen.

Voor de overdracht van het toezicht is de toestemming van de voorwaardelijk veroordeelde of voorwaardelijk in vrijheid gestelde persoon niet vereist.

Hoofdstuk VI

De tenuitvoerlegging in België van in het buitenland opgelegde vrijheidsbenemende straffen en maatregelen.

Art. 18

§ 1. Een buitenlandse overheid kan, krachtens een internationale overeenkomst of een internationaal verdrag, de Belgische staat verzoeken:

1° Naast de uitoefening van het toezicht op de voorwaardelijk veroordeelde of in vrijheid gestelde persoon, tevens de eventuele herroeping van de beslissing van de voorwaardelijke opschorting of het voorwaardelijk uitstel van de vrijheidsbenemende straf of maatregel of de herroeping van de voorwaardelijke invrijheidstelling op zich te nemen. De herroeping kan alleen gebeuren indien de onder toezicht geplaatste persoon de toezichtmaatregelen schendt. In voorkomend geval gaat de Belgische overheid tevens over tot de overname van de tenuitvoerlegging van de vrijheidsbenemende straf of maatregel en strafrechtelijke veroordeling;

2° tot overname van de tenuitvoerlegging van een vrijheidsbenemende straf of maatregel over te gaan, indien de veroordeelde de Belgische nationaliteit heeft of overeenkomstig artikel 3 van deze wet als een Belgisch onderdaan kan worden beschouwd en zich aan de tenuitvoerlegging van de veroordeling in de staat van veroordeling tracht te onttrekken door te vluchten naar het Belgische grondgebied, voordat hij de veroordeling geheel heeft ondergaan.

§ 2. De rechterlijke beslissing genomen met toepassing van artikel 6, 4°, van de wet van 19 december 2003 betreffende het Europees aanhoudingsbevel, heeft de overname van de tenuitvoerlegging van de vrijheidsbenemende straf of maatregel waarop die rechterlijke beslissing betrekking heeft, voor gevolg. De uitvoering van de vrijheidsbenemende straf of maatregel vindt plaats in overeenstemming met de bepalingen van deze wet.

§ 3. Dans les cas visés aux paragraphes précédents et conformément aux dispositions de l'article 22 de la présente loi, la peine ou mesure privative de liberté prononcée à l'étranger à l'égard d'une personne se trouvant sur le territoire du Royaume est directement et immédiatement exécutoire en Belgique.

Art. 19

Dès que l'État belge a reçu une demande d'exécution d'une peine ou mesure privative de liberté, la personne condamnée est transférée dans l'établissement pénitentiaire du lieu où elle a sa résidence habituelle.

Art. 20

§ 1er. Dans les vingt-quatre heures de son arrivée dans l'établissement pénitentiaire, la personne condamnée comparaît devant le procureur du Roi près le tribunal de première instance du lieu.

Le procureur du Roi procède à l'audition de la personne condamnée et en dresse procès-verbal, après consultation des pièces transmises par les autorités compétentes de l'État qui a prononcé la condamnation. Le consentement du condamné à l'exécution de la peine ou mesure privative de liberté étrangère en Belgique n'est pas requis.

La personne condamnée est assistée d'un conseil, soit si elle en fait la demande, soit si le procureur du Roi l'estime nécessaire compte tenu de l'état mental ou de l'âge du condamné.

§ 2. Le cas échéant, le procureur du Roi ordonne l'incarcération immédiate du condamné ou son placement à l'annexe psychiatrique de l'établissement pénitentiaire lorsque la mesure privative prononcée à l'étranger est de même nature que celle prévue au chapitre II de la loi du 9 avril 1930 de défense sociale à l'égard des anormaux et des délinquants d'habitude.

Art. 21

Lorsque la mesure prononcée à l'étranger est de même nature que celle prévue au chapitre II de la loi

§ 3. In de gevallen bedoeld in de voorafgaande paragrafen en met inachtneming van hetgeen in artikel 22 van deze wet is bepaald, is de in het buitenland tegen een persoon die zich op het grondgebied van het Koninkrijk bevindt uitgesproken vrijheidsbenemende straf of maatregel, in België rechtstreeks en onmiddellijk uitvoerbaar.

Art. 19

De veroordeelde persoon wordt van zodra de Belgische Staat een verzoek tot tenuitvoerlegging van de vrijheidsbenemende straf of maatregel ontvangt, overgebracht naar de strafinrichting van de plaats waar hij zijn gewone verblijfplaats vestigt.

Art. 20

§1. De veroordeelde persoon verschijnt binnen vierentwintig uur na zijn aankomst in de strafinrichting voor de procureur des Konings van de rechtbank van eerste aanleg van die plaats.

De procureur des Konings gaat over tot het verhoor van de veroordeelde persoon en maakt daarover een proces-verbaal op, na inzage van de stukken overgezonden door de bevoegde overheden van de veroordelende staat. De instemming van de veroordeelde met de tenuitvoerlegging van de buitenlandse vrijheidsbenemende straf of maatregel in België is niet vereist.

De veroordeelde persoon wordt bijgestaan door een raadsman, hetzij wanneer hij erom verzoekt, hetzij wanneer de procureur des Konings zulks nodig acht gelet op de mentale toestand of de leeftijd van de veroordeelde.

§ 2. In voorkomend geval beveelt de procureur des Konings de onmiddellijke opsluiting van de veroordeelde of zijn plaatsing in de psychiatrische afdeling van de strafinrichting, indien de in het buitenland uitgesproken vrijheidsbenemende maatregel gelijkaardig is aan die bedoeld in hoofdstuk II van de wet van 9 april 1930 tot bescherming van de maatschappij tegen de abnormalen en de gewoontemisdadigers.

Art. 21

Wanneer de maatregel uitgesproken in het buitenland gelijkaardig is aan die bedoeld in hoofdstuk II

du 9 avril 1930 de défense sociale à l'égard des anormaux et des délinquants d'habitude, le procureur du Roi saisit sans délai la commission de défense sociale instituée auprès de l'annexe psychiatrique où a été placée la personne condamnée, afin que la commission désigne l'établissement dans lequel aura lieu l'internement.

Art. 22

§1er. Lorsque la peine ou la mesure privative de liberté prononcée à l'étranger ne correspond pas, par sa nature ou sa durée, à celle prévue par la loi belge pour les mêmes faits, le procureur du Roi saisit sans délai le tribunal de première instance et requiert l'adaptation de la peine ou mesure à celle qui est prévue par la loi belge pour une infraction de même nature. La peine ou mesure privative de liberté adaptée doit, en ce qui concerne sa nature, correspondre autant que possible à la peine ou mesure privative de liberté infligée par la décision rendue à l'étranger et cette dernière ne peut en aucun cas être aggravée.

§ 2. Le tribunal statue dans le mois conformément à la procédure pénale. Sa décision est susceptible de recours. Elle est toutefois immédiatement exécutoire.

Art. 23

L'exécution de la peine ou de la mesure privative de liberté est régie par la loi belge, sous réserve des dispositions dérogatoires de la convention internationale ou du traité international qui est à la base du transfert de l'exécution de la condamnation.

Art. 24

Une personne condamnée à l'étranger à une peine ou à une mesure privative de liberté exécutée en Belgique à la suite du transfert de l'exécution de la condamnation ne peut faire l'objet de poursuites ou d'une condamnation à une peine ou à une mesure privative de liberté pour les mêmes faits.

van de wet van 9 april 1930 tot bescherming van de maatschappij tegen de abnormalen en gewoontemisdadigers, maakt de procureur des Konings de zaak onverwijld aanhangig bij de commissie tot bescherming van de maatschappij ingesteld bij de psychiatrische afdeling waar de veroordeelde persoon werd geplaatst, opdat de commissie de inrichting zou aanwijzen waar de internering zal plaatsvinden.

Art. 22

§ 1. Indien de in het buitenland uitgesproken vrijheids-benemende straf of maatregel naar aard of duur niet overeenstemt met die welke voor dezelfde feiten in de Belgische wet is bepaald, moet de procureur des Konings de zaak onverwijld aanhangig maken bij de rechtbank van eerste aanleg en vordert hij de aanpassing van de vrijheidsbenemende straf of maatregel aan die welke in de Belgische wet is vastgesteld voor een misdrijf van dezelfde aard. De aangepaste vrijheidsbenemende straf of maatregel dient in aard zoveel als mogelijk overeen te stemmen met de vrijheidsbenemende straf of de maatregel die bij de uit te voeren buitenlandse veroordeling is opgelegd, en deze laatste mag geenszins worden verzwaaard.

§ 2. De rechtbank doet uitspraak binnen een maand met inachtneming van de procedure in strafzaken. Tegen de beslissing kunnen de rechtsmiddelen worden aangewend. Niettemin is zij onmiddellijk uitvoerbaar.

Art. 23

De tenuitvoerlegging van de vrijheidsbenemende straf of maatregel wordt beheerst door de Belgische wet, onder voorbehoud van de afwijkende bepalingen in de internationale overeenkomst of het internationaal verdrag die de basis vormt voor de overdracht van de tenuitvoerlegging van de veroordeling.

Art. 24

Tegen een persoon die in het buitenland is veroordeeld tot een vrijheidsbenemende straf of maatregel, die ten gevolge van de overdracht van de tenuitvoerlegging van de veroordeling in België ten uitvoer wordt gelegd, kunnen wegens dezelfde feiten geen vervolgingen worden ingesteld noch een veroordeling tot een vrijheidsbenemende straf of maatregel worden ten uitvoer gelegd.

Art. 25

Les dispositions des chapitres V et VI ne sont pas applicables aux condamnations pénales par défaut.

CHAPITRE VII

De l'exécution à l'étranger des peines et mesures privatives de liberté prononcées en Belgique

Art. 26

L'État belge peut, en application d'une convention internationale ou d'un traité international, demander à un État étranger:

1° de procéder, outre à la reprise de la surveillance, à la révocation éventuelle de la suspension conditionnelle, du sursis conditionnel ou de la libération conditionnelle et, le cas échéant, d'exécuter la peine ou mesure privative de liberté imposée en Belgique. La révocation a lieu, le cas échéant, si la personne placée sous surveillance viole les mesures de surveillance;

2° d'exécuter une peine ou une mesure privative de liberté prononcée en Belgique si la personne condamnée tente de se soustraire à l'exécution ou à la poursuite de l'exécution de cette peine ou mesure privative de liberté se réfugiant sur le territoire d'un État partie à la convention internationale ou au traité international qui permet la reprise et le transfert de l'exécution.

Art. 27

Les peines ou mesures privatives de liberté dont l'exécution a été transférée à une autorité étrangère ne peuvent plus être exécutées en Belgique sauf si l'autorité étrangère communique que l'exécution est refusée ou est impossible.

Art. 25

De bepalingen van hoofdstuk V en VI zijn niet van toepassing op bij verstek gewezen strafrechtelijke veroordelingen.

HOOFDSTUK VII

De tenuitvoerlegging in het buitenland van in België opgelegde vrijheidsbenemende straffen en maatregelen

Art. 26

De Belgische overheid kan, met toepassing van een internationale overeenkomst of een internationaal verdrag, een buitenlandse overheid verzoeken om:

1° naast de overname van het toezicht tevens tot de eventuele herroeping van de voorwaardelijke opschorting, het voorwaardelijk uitstel of de voorwaardelijke invrijheidstelling over te gaan en in voorkomend geval de in België opgelegde vrijheidsbenemende straf of maatregel ten uitvoer te leggen. De herroeping volgt desgevallend indien de onder toezicht geplaatste persoon de toezichtmaatregelen schendt;

2° de tenuitvoerlegging van een in België opgelegde vrijheidsbenemende straf of maatregel, indien de veroordeelde persoon zich aan de tenuitvoerlegging of de verdere tenuitvoerlegging van de vrijheidsbenemende straf of maatregel tracht te onttrekken door te vluchten naar het grondgebied van een staat die partij is bij de internationale overeenkomst of het internationaal verdrag dat de overname en de overdracht van de tenuitvoerlegging toelaat.

Art. 27

De vrijheidsbenemende straffen of maatregelen, waarvan de tenuitvoerlegging aan een buitenlandse overheid werd overgedragen, kunnen in België niet meer ten uitvoer worden gelegd, tenzij de buitenlandse overheid mededeelt dat de tenuitvoerlegging wordt geweigerd of onmogelijk is.

Loi sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers

Art. 20

Sous préjudice des dispositions plus favorables contenues dans un traité international, le (ministre) peut renvoyer l'étranger qui n'est pas établi dans le Royaume lorsqu'il a porté atteinte à l'ordre public ou à la sécurité nationale ou n'a pas respecté les conditions mises à son séjour, telles que prévues par la loi. Dans les cas où en vertu d'un traité international une telle mesure ne peut être prise qu'après que l'étranger ait été entendu, le renvoi ne pourra être ordonné qu'après l'avis de la Commission consultative des étrangers.

L'étranger établi dans le Royaume peut lorsqu'il a gravement porté atteinte à l'ordre public ou à la sécurité nationale, être expulsé par le Roi, après avis de la Commission consultative des étrangers. L'arrêté d'expulsion doit être délibéré en Conseil des ministres si la mesure est fondée sur l'activité politique de cet étranger.

Les arrêtés de renvoi et d'expulsion doivent être fondés exclusivement sur le comportement personnel de l'étranger. Il ne peut lui être fait grief de l'usage conforme à la loi qu'il a fait de la liberté de manifester ses opinions ou de celle de réunion pacifique ou d'association.

Art. 21

Sauf en cas d'atteinte grave à l'ordre public ou à la sécurité nationale ne peuvent être ni renvoyés ni expulsés du Royaume:

1° les étrangers séjournant d'une manière régulière et ininterrompue depuis dix ans au moins;

2° l'étranger qui remplit les conditions légales pour acquérir la nationalité belge par option (ou par une déclaration de nationalité) ou pour recouvrer cette nationalité.

3° la femme (...) qui, par son mariage ou à la suite de l'acquisition par son mari d'une nationalité étrangère, a perdu la nationalité belge;

4° l'étranger, époux non séparé de corps d'un Belge ou d'une Belge;

Loi sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers

Art. 20

Sous préjudice des dispositions plus favorables contenues dans un traité international, le (ministre) peut renvoyer l'étranger qui n'est pas établi dans le Royaume lorsqu'il a porté atteinte à l'ordre public ou à la sécurité nationale ou n'a pas respecté les conditions mises à son séjour, telles que prévues par la loi. Dans les cas où en vertu d'un traité international une telle mesure ne peut être prise qu'après que l'étranger ait été entendu, le renvoi ne pourra être ordonné qu'après l'avis de la Commission consultative des étrangers.

Sans préjudice de l'article 21, l'étranger établi dans le Royaume peut lorsqu'il a gravement porté atteinte à l'ordre public ou à la sécurité nationale, être expulsé par le Roi, après avis de la Commission consultative des étrangers. L'arrêté d'expulsion doit être délibéré en Conseil des ministres si la mesure est fondée sur l'activité politique de cet étranger.

Les arrêtés de renvoi et d'expulsion doivent être fondés exclusivement sur le comportement personnel de l'étranger. Il ne peut lui être fait grief de l'usage conforme à la loi qu'il a fait de la liberté de manifester ses opinions ou de celle de réunion pacifique ou d'association.

Art. 21

§ 1er. Ne peut en aucun cas être renvoyé ou expulsé du Royaume:

1° l'étranger né dans le Royaume ou qui est arrivé avant l'âge de 12 ans et qui y a principalement et régulièrement séjourné depuis;

2° le réfugié reconnu.

§ 2. Sauf en cas d'atteinte grave à la sécurité nationale, ne peut être ni renvoyé ni expulsé du Royaume:

1° l'étranger qui y séjourne régulièrement depuis vingt ans au moins;

**Wet betreffende de toegang tot het grondgebied,
het verblijf, de vestiging en de verwijdering van
vreemdelingen**

Art. 20

Onverminderd de meer voordelige bepalingen vervat in een internationaal verdrag kan (de minister) de vreemdeling, die niet in het Rijk gevestigd is, terugwijzen wanneer hij de openbare orde of de veiligheid van het land heeft geschaad of de aan zijn verblijf gestelde voorwaarden zoals die door de wet zijn vastgesteld niet heeft nageleefd. In de gevallen waarbij krachtens een internationaal verdrag een dergelijke maatregel slechts mag genomen worden nadat de vreemdeling gehoord werd, mag de terugwijzing slechts bevolen worden na advies van de Commissie van advies voor vreemdelingen.

De in het Rijk gevestigde vreemdeling kan, wanneer hij de openbare orde of de veiligheid van het land ernstig heeft geschaad, door de Koning uitgezet worden na advies van de Commissie van advies voor vreemdelingen. Indien de maatregel gegrond is op de politieke activiteit van deze vreemdeling, moet over het uitzettingsbesluit in de Ministerraad beraadslaagd worden.

De terugwijzings- en de uitzettingsbesluiten moeten uitsluitend gegrond zijn op het persoonlijk gedrag van de vreemdeling. Hem mag geen verwijt gemaakt worden van het gebruik dat hij overeenkomstig de wet gemaakt heeft van de vrijheid van meningsuiting of van deze van vreedzame vergadering of van vereniging.

Art. 21

Behalve in geval van ernstige aanslag op de openbare orde of de veiligheid van het land, mogen niet worden teruggewezen, noch uitgezet uit het Rijk:

1° de vreemdelingen die er op regelmatige en ononderbroken wijze verblijven sedert minstens tien jaar;

2° de vreemdeling die voldoet aan de wettelijke voorwaarden om de Belgische nationaliteit te verwerven door optie (of door een nationaliteitsverklaring) of om deze nationaliteit te herkrijgen; <W 1996-07-15/33, art. 18, 012; Inwerkingtreding: 16-12-1996>

3° de vrouw, (...), die de Belgische nationaliteit verloren heeft door haar huwelijk of ingevolge het verwerven van een vreemde nationaliteit door haar echtgenoot; <W 1996-07-15/33, art. 18, 012; Inwerkingtreding: 16-12-1996>

4° de vreemdeling, niet van tafel en bed gescheiden echtgenoot van een Belg;

**Wet betreffende de toegang tot het grondgebied,
het verblijf, de vestiging en de verwijdering van
vreemdelingen**

Art. 20

Onverminderd de meer voordelige bepalingen vervat in een internationaal verdrag kan (de minister) de vreemdeling, die niet in het Rijk gevestigd is, terugwijzen wanneer hij de openbare orde of de veiligheid van het land heeft geschaad of de aan zijn verblijf gestelde voorwaarden zoals die door de wet zijn vastgesteld niet heeft nageleefd. In de gevallen waarbij krachtens een internationaal verdrag een dergelijke maatregel slechts mag genomen worden nadat de vreemdeling gehoord werd, mag de terugwijzing slechts bevolen worden na advies van de Commissie van advies voor vreemdelingen.

Onverminderd artikel 21 kan de in het Rijk gevestigde vreemdeling, wanneer hij de openbare orde of de veiligheid van het land ernstig heeft geschaad, door de Koning uitgezet worden na advies van de Commissie van advies voor vreemdelingen. Indien de maatregel gegrond is op de politieke activiteit van deze vreemdeling, moet over het uitzettingsbesluit in de Ministerraad beraadslaagd worden.

De terugwijzings- en de uitzettingsbesluiten moeten uitsluitend gegrond zijn op het persoonlijk gedrag van de vreemdeling. Hem mag geen verwijt gemaakt worden van het gebruik dat hij overeenkomstig de wet gemaakt heeft van de vrijheid van meningsuiting of van deze van vreedzame vergadering of van vereniging.

Art. 21

§ 1. Mag nooit worden teruggewezen, noch uitgezet uit het Rijk:

1° de vreemdeling geboren in het Rijk of aangekomen voor hij de leeftijd van 12 jaar bereikte, die er sindsdien voornamelijk en op regelmatige wijze verblijft ;

2° de erkende vluchteling.

§ 2. Behalve in geval van ernstige aanslag op de veiligheid van het land, mag niet worden teruggewezen, noch uitgezet uit het Rijk:

1° de vreemdeling die er op regelmatige wijze verblijft sedert minstens 20 jaar;

5° l'étranger établi dans le Royaume et devenant incapable de travailler au sens de l'article 56 de la loi du 9 août 1963 instituant et organisant un régime d'assurance obligatoire contre la maladie et l'invalidité;

6° le travailleur étranger frappé d'une incapacité permanente de travail au sens de l'article 24 de la loi du 10 avril 1971 ou de l'article 35 des lois relatives à la réparation des dommages résultant des maladies professionnelles, coordonnées le 3 juin 1970 lorsque l'accident de travail a eu lieu ou que la maladie professionnelle a été contractée dans l'exécution de prestation de travail d'un étranger résidant régulièrement en Belgique.

Art. 23

Les arrêtés de renvoi et d'expulsion, ainsi que les arrêtés d'assignation et d'interdiction de résidence indiquent les faits justifiant la décision, à moins que des motifs intéressant la sûreté de l'État ne s'y opposent. Mention est faite, le cas échéant, des conclusions de la Commission consultative des étrangers.

2° l'étranger condamné à une peine de prison inférieure à 5 ans et qui exerce l'autorité parentale en qualité de parent ou de tuteur ou assume l'obligation d'entretien visée à l'article 203 du Code civil vis-à-vis d'au moins un enfant séjournant de manière régulière en Belgique.

§ 3. Sauf en cas d'atteinte grave à l'ordre public ou à la sécurité nationale, ne peut être renvoyé du Royaume:

1° l'étranger qui y séjourne d'une manière régulière et ininterrompue depuis dix ans au moins;

2° l'étranger qui remplit les conditions légales pour acquérir la nationalité belge par option ou par une déclaration de nationalité ou pour recouvrer cette nationalité;

3° l'étranger, époux non séparé de corps d'un Belge;

4° le travailleur étranger frappé d'une incapacité permanente de travail au sens de l'article 24 de la loi du 10 avril 1971 ou de l'article 35 des lois relatives à la réparation des dommages résultant des maladies professionnelles, coordonnées le 3 juin 1970, lorsque l'accident de travail a eu lieu ou que la maladie professionnelle a été contractée dans l'exécution de la prestation de travail d'un étranger résidant régulièrement en Belgique.

5° de vreemdeling die in het Rijk gevestigd is en onbekwaam tot werken is geworden in de zin van artikel 56 van de wet van 9 augustus 1963 tot instelling en organisatie van een regeling voor verplichte ziekte- en invaliditeitsverzekering;

6° de vreemde werknemer, getroffen door een blijvende arbeidsongeschiktheid in de zin van artikel 24 van de wet van 10 april 1971 of van artikel 35 van de wetten betreffende de schadeloosstelling voor beroepsziekten, gecoördineerd op 3 juni 1970, wanneer het arbeidsongeval verband houdt met of de beroepsziekte werd opgedaan bij de uitvoering van arbeidsprestaties van een vreemdeling die regelmatig in België verblijft.

Art. 23

De terugwijzings- en uitzettingsbesluiten, alsmede de besluiten van aanwijzing en verbod van verblijfplaats vermelden de feiten die de beslissing rechtvaardigen, tenzij redenen van Staatsveiligheid er zich tegen verzetten. In voorkomend geval wordt melding gemaakt van de besluiten van de Commissie van advies voor vreemdelingen.

2° de vreemdeling veroordeeld tot een gevangenisstraf van minder dan 5 jaar en die het ouderlijk gezag als ouder of voogd uitoefent of die voldoet aan de onderhoudsverplichting opgelegd door artikel 203 van het Burgerlijk Wetboek ten aanzien van minstens één kind dat op een regelmatige manier in België verblijft.

§ 3. Behalve in geval van ernstige aanslag op de openbare orde of de veiligheid van het land, mag niet worden teruggewezen uit het Rijk:

1° de vreemdeling die er op regelmatige en ononderbroken wijze verblijft sedert minstens 10 jaar;

2° de vreemdeling die voldoet aan de wettelijke voorwaarden om de Belgische nationaliteit te verwerven door optie of door een nationaliteitsverklaring of om deze nationaliteit te herkrijgen;

3° de vreemdeling, niet van tafel en bed gescheiden echtgenoot van een Belg;

4° de vreemde werknemer, getroffen door een blijvende arbeidsongeschiktheid in de zin van artikel 24 van de wet van 10 april 1971 of van artikel 35 van de wetten betreffende de schadeloosstelling voor beroepsziekten, gecoördineerd op 3 juni 1970, wanneer het arbeidsongeval verband houdt met of de beroepsziekte werd opgedaan bij de uitvoering van arbeidsprestaties van een vreemdeling die regelmatig in België verblijft.

[ingetrokken]